

Lại Kết Hôn Làm Vợ Chồng

Contents

Lại Kết Hôn Làm Vợ Chồng	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	6
3. Chương 3	9
4. Chương 4	12
5. Chương 5	14
6. Chương 6	18
7. Chương 7	20
8. Chương 8	24
9. Chương 9	28
10. Chương 10	30
11. Chương 11	32
12. Chương 12	35
13. Chương 13	37
14. Chương 14	41
15. Chương 15	43
16. Chương 16	45
17. Chương 17	47
18. Chương 18	49
19. Chương 19	51
20. Chương 20	53
21. Chương 21	56
22. Chương 22	61
23. Chương 23	63
24. Chương 24	66
25. Chương 25	69
26. Chương 26	71

Lại Kết Hôn Làm Vợ Chồng

Giới thiệu

Duy nhất còn có thể để cho cô còn có cảm giác chính là người đàn ông tên Lôi Dực, cao lớn cường tr

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lai-ket-hon-lam-vo-chong>

1. Chương 1

Đêm thất tịch, ông trời xem như tốt bụng, sau một trận mưa phùn chính là gió đêm mát rượi, trên đường nơi nơi đều có thể thấy được những đôi tình nhân tay trong tay, cho dù là một ngày lễ đã bị thương nghiệp hóa, nhưng vẫn có rất nhiều người thích một bộ này, mua hoa, tặng lễ, mời ăn cơm, phi thường phối hợp với hoạt động lộc tiền của thương nhân.

“Tiên sinh Tiểu thư các ngài tốt, mời tham khảo một chút!”

Trên đường phố náo nhiệt, một người phụ nữ dáng người nhỏ bé, sắc mặt tái nhợt đang phát truyền đơn, thái độ của cô cực kỳ chuyên nghiệp, mặt mỉm cười lại vẫn liên tiếp cúi đầu, cho dù trán đã chảy xuống mồ hôi lạnh, cho dù lòng bàn chân đã có chút run run, vì sinh tồn vẫn phải tiếp tục kiên trì.

Năm nay là Dân quốc năm thứ một trăm, có câu ‘trăm năm hòa hợp’, trừ đại minh tinh vội vàng muốn kết hôn, dân thường cũng đi theo tham gia náo nhiệt, trong tay cô phát ra chính là đơn quảng cáo áo cưới, vì vậy có không ít tình nhân vui vẻ tiếp nhận, còn cười meo meo thảo luận.

Sau khi phát xong một xấp đơn, người phụ nữ đi đến bên dưới đèn đường nghỉ ngơi một lát, từ trong ba lô lấy ra một bình nước uống hai hộp, suy nghĩ hôm nay nhất định phải phát xong truyền đơn, nếu không sẽ bị trừ tiền lương, cô phải đóng tiền thuê phòng, không thể kéo dài được nữa.

Nhìn các đôi tình nhân mặt mày hớn hở, càng lộ ra cô cô đơn tịch mịch, cô đã từng là hòn ngọc quý được người nhà che chở trên tay, cũng từng có một cuộc sống như tiểu công chúa, nhưng ở sau khi liên tiếp gặp rắc rối, cô chỉ có thể dựa vào sức lao động để đổi lấy chút tiền lương, tất cả đều trách cô không biết nhìn người, gặp người không tốt, càng trách cô ban đầu không biết quý trọng, mới có thể từng bước giẫm sai rồi không có cách nào quay đầu lại...

Lắc đầu một cái, cô ép buộc mình không được nhớ đến những chuyện thương tâm kia nữa, cất xong bình nước lấy thêm ra một xấp truyền đơn, chỉ cần thấy tình lữ liền tiến lên kêu: “Tiên sinh, tiểu thư, lễ tình nhân vui vẻ, xin tham khảo một chút!”

Như thế chẳng biết qua bao lâu, khi cô lần nữa khom lưng cúi đầu, thấy một đôi giày cao gót màu đỏ, bàn tay của một cô gái lấy truyền đơn, khẽ cười nói: “Tốt! Tôi đến xem một chút!”

Còn chưa kịp ngẩng đầu lên nói cảm ơn, cô đã nghe thấy một giọng nam quen thuộc nói: “Kỳ kỳ? Tại sao em lại ở chỗ này?”

Đã bao lâu không có người gọi nhũ danh của cô? Chu Văn Kỳ nghe xong suýt rơi lệ, khi cô chậm rãi ngẩng đầu lên, thấy một người vốn cho là sẽ không bao giờ nhìn thấy, chồng trước của cô Lôi Dực! Anh vẫn giống như trước không thay đổi, vẫn là tóc húi cua, quần áo màu đen, vóc người vẫn cao vẫn uy mãnh như vậy, chỉ là ánh mắt giống như sắc bén hơn một chút.

Nhưng mà để cho cô cảm thấy không quen chính là, ở bên cạnh anh đã có một cô gái tóc ngắn xinh đẹp, nụ cười rạng rỡ, không biết bọn họ đã là vợ chồng hay vẫn còn là tình nhân? Mặc dù bọn họ không có dắt tay hay ôm vai, nhưng là đi cùng nhau ở đêm thất tịch, chắc hẳn là quan hệ không đơn giản đi?

Đủ rồi! Chu Văn Kỳ thầm mắng mình nhảm chán, ban đầu chính mình là người nói muốn ly hôn, bây giờ còn ăn dấm linh tinh cái gì? Đột nhiên gặp lại, cô không biết là mình nên xoay người bỏ chạy hay là nên giả vờ không biết, thật muốn hỏi ông trời, vì sao lại để cho cô gặp phải trường hợp lúng túng này? Cô chịu khổ còn chưa đủ phải không?

Đang ở lúc chồng trước và vợ trước nhìn nhau, ở một bên cô gái tóc ngắn vẻ mặt bình tĩnh nói: “A Dục, anh biết vị tiểu thư này à? Vậy thì thật là tốt, nhờ cô ấy giúp chúng ta giới thiệu một chút.”

“Xin lỗi, tôi còn phải phát truyền đơn, hai người có thể trực tiếp đi đến tiệm của chúng tôi, chính là ở phía trước gần chỗ đèn xanh đỏ mà thôi, rất gần.” Chu Văn Kỳ quả thật có thể giới thiệu đôi câu, nhưng cô cảm thấy mình không làm được, dù sao Lôi Dục đã từng là chồng của cô, hôm nay muốn cô chúc phúc có thể, nhưng không cách nào chủ động thúc đẩy, hãy để cho cô yên lặng liếm vết thương đi.

“Ừ.” Lôi Dục nhàn nhạt đáp một tiếng, sau đó bước đi, không hỏi nhiều cũng không quay đầu lại, cô gái tóc ngắn kia không thể làm gì khác hơn là đuổi theo.

Hai năm không thấy nhưng là gặp lại nhau như thế này, Chu Văn Kỳ không có đưa mắt nhìn bóng lưng của chồng trước, cô còn làm việc, cô phải kiếm tiền, những thứ phong hoa tuyết nguyệt kia đã sớm cùng cô không có liên quan, quá khứ là cô chủ động buông tha, bây giờ anh có đối tượng mới, có cô thể có ý kiến gì sao? Trừ hối hận, hăm mộ, lòng chua xót, cũng chỉ có nhận mệnh.

Phát truyền đơn đến hơn mười giờ, Chu Văn Kỳ nhìn dòng người thưa thớt đi trên đường, quyết định tới nay đến đây liền ngừng, phải đứng quá lâu cô cũng đã mệt lả, nếu không đi về nghỉ thật có thể té xỉu.

Lúc cô cất xong đồ, chuẩn bị đi về phía xe buýt đứng, một trận tiếng bước chân đến gần, một bóng dáng cao lớn đi đến trước mặt cô, cô không dám tin tưởng ánh mắt mình. “Anh... Sao anh lại đến đây?”

“Anh đưa em trở về.” Lôi Dục vẻ mặt bình tĩnh, giống như bọn họ chưa từng tách ra hai năm.

“Không cần làm phiền.” Anh đã có niềm vui mới, mà cô ngay cả là người yêu cũ cũng không phải.

“Đã khuya lắm rồi, anh đưa em trở về an toàn hơn.”

Mặc dù hôn nhân của bọn họ chỉ ngắn ngủi có một năm, cô coi như có chút hiểu người đàn ông này, khi ở trên mặt anh có vẻ mặt ‘không cho thương lượng’, cũng chỉ có thể theo ý của anh mà làm, các loại phản kháng đều không có hiệu quả. Nhưng là tại sao ban đầu lúc cô yêu cầu ly hôn, anh không có vẻ mặt kiên định như thế này? Chẳng qua là suy nghĩ mấy ngày rồi cũng đồng ý để cô đi. Quả nhiên giữa bọn họ không hề có yêu.

Lôi Dục đi ở phía trước dẫn đường, hai người cách nhau mấy bước, rất nhanh đã đến chỗ anh dừng xe, anh vẫn giống như trước đây không có thay cô mở cửa xe, cái loại phong phạm thân sĩ đó đối với anh mà nói rất không thực tế, phụ nữ cũng không phải là bị tàn phế, vì sao phải để cho đàn ông mở cửa?

Chu Văn Kỳ nghĩ thầm như vậy cũng tốt, cái gọi là phong phạm thân sĩ có lúc cũng chỉ là thủ đoạn mê hoặc lòng người, giống như sau khi cô ly hôn gặp phải tên lừa đảo kia, lừa đi tình yêu của cô, tiền tài còn có cả tôn nghiêm, hại cô rơi vào kết quả như bây giờ, còn để chồng trước đến đưa cô đi một đoạn đường.

Hai người yên lặng lên xe, Lôi Dục khởi động động cơ xong mới hỏi: “Nhà em ở đâu?”

Chu Văn Kỳ nói địa chỉ, không cần phải nói rõ đi như thế nào, trong đầu Lôi Dục tự có một phần bản đồ, anh làm vệ sĩ đã có mười hai năm, từ năm mười tám tuổi vào công ty nhà mình thực tập, chạy hết các góc ở Đài Loan, đối với thành phố Đài Bắc càng rõ như trong lòng bàn tay.

Trên đường, Lôi Dục giữ vững thói quen trầm mặc của mình, không nhìn ra đáy lòng anh đang suy nghĩ cái gì, Chu Văn Kỳ lại đứng ngồi không yên, dù sao vẫn cảm thấy mình không nên ngồi ở vị trí bên cạnh ghế lái, vị trí này phải thuộc về vị tiểu thư vừa rồi, cô không muốn phá hỏng chuyện tốt của người khác.

“Khụ, mới vừa rồi vị kia là bạn gái của anh phải không?”

Lôi Dực suy tư một lát mới trả lời: “Lý tiểu thư là kế toán của công ty anh, ông nội muốn anh trong năm nay phải kết hôn...”

Chu Văn Kỳ biết cha mẹ anh đều đã qua đời, ông nội Lôi là người thân duy nhất của anh, vì vậy anh vô cùng nghe theo lời của ông nội Lôi, ban đầu bọn họ kết hôn cũng có một nửa là ý của ông nội Lôi, bây giờ bọn họ cũng đã ly hôn hai năm, cũng khó trách ông nội Lôi vội vã muốn cháu trai tái hôn.

“Hóa ra là như vậy, anh cũng đã ba mươi tuổi, là nên kết hôn không sai.” Ban đầu khi hai người kết hôn anh hai mươi bảy tuổi, cô hai mươi hai tuổi, sao mới qua ba năm mà cô đã cảm thấy mình già rồi?

“Ừ.” Câu trả lời của anh không tính là khẳng định cũng không coi là phủ định, chỉ có thể bày tỏ anh nghe được.

Một đường trầm mặc đến cùng, cuối cùng xe dừng ở trước một khu nhà trọ, Chu Văn Kỳ không biết nên thở ra một hơi hay là âm thầm thất vọng, tóm lại cô cởi dây an toàn, mở cửa xe nói: “Cám ơn anh.”

“Không khách khí.” Lôi Dực đáp lại ngắn gọn y như cô.

Giữa hai người trừ nói cảm ơn và khách sáo, ngay cả hai chữ ‘tạm biệt’ cũng không nói, cô nghĩ thầm cái này gọi là bèo nước gặp nhau đi, từ nay về sau, mỗi người một phương. Nhưng mà cô có thể xác định, anh nhất định sẽ đợi đến khi cô đi vào cửa, thấy đèn sáng, không có dị trạng mới rời đi, đây là bệnh nghề nghiệp của anh, cho dù đối với vợ trước cũng tận trách như vậy.

Bất kể nói thế nào, cô vẫn còn muốn cảm ơn anh đưa cô đoạn đường này, để cho cô giống như là được trở về quá khứ, ở đó có cuộc sống an nhàn, cô trừ nhàm chán chứ không có phiền não, cuối cùng không tránh được muốn đi xông xáo một lần, cuối cùng mới phát giác mình có bao nhiêu ngu ngốc...

Một đêm lặn lội khó ngủ, Chu Văn Kỳ đem cuộc sống của mình nhớ lại một lần, hai mươi năm năm qua từng chút từng chút giống như một giấc mộng, vốn được coi là mộng đẹp, sau lại trở thành ác mộng.

Từ nhỏ sống ở trong sự cưng chiều của cha mẹ và anh trai, cô có thể nói là đóa hoa trong nhà ấm, ba năm trước đây lúc cô mới tốt nghiệp đại học, bởi vì hôn nhân là do cha mẹ an bài, chưa có tiền vào kinh doanh đã bước vào hôn nhân, một năm làm vợ người cuộc sống bình thường nên buồn tẻ, cuối cùng cô quyết định muốn hoàn toàn thay đổi, ai ngờ sau khi ly hôn chính là bắt đầu ác mộng.

La Kiến Lương, một người đàn ông nhả nhặn vui tính, dáng dấp có mấy phần phong thái của minh tinh, bọn họ quen nhau trên mạng, cùng nhau đầu tư, cùng nhau mở cửa hàng, hai người nồng tình mật ý còn dự định muốn kết hôn, kết cục của chuyện xưa chính là hăn ôm tiền bỏ chạy, tiền cô gửi ngân hàng và tiền mặt đều không có.

Lúc ly hôn cô đã cùng người nhà cắt đứt quan hệ, sau khi bị người lừa tiền cô cũng không dám về nhà, cắn răng dựa vào chính mình sinh tồn, thỉnh thoảng đại ca sẽ gọi điện đến hỏi mấy câu, phần thân tình trong quá khứ kia cũng là không tìm về được.

Tại sao cô lại đem cuộc sống của mình làm thành như vậy? Nếu như có thể làm lại một lần, cô nhất định sẽ không xúc động, ngu xuẩn như vậy, bất luận có còn phải làm vợ của Lôi Dực hay không, nhưng ít nhất mỗi bước đi đều phải thận trọng, ở trước khi mình không có năng lực tuyệt đối không mạo hiểm, phải biết sai một ly đi một dặm, lần nữa bắt đầu thật sự rất khó khăn...

Sáng sớm ngày hôm sau, Chu Văn Kỳ mang theo hai đôi mắt thâm quầng rời giường, tinh thần không tốt cũng vẫn phải ra khỏi cửa đi làm, đây chính là thực tế của cuộc sống.

Cầm lên ba lô cô ra mở cửa, ai ngờ vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy chồng trước của mình, chẳng lẽ tối hôm qua anh vẫn canh giữ ở bên ngoài không có rời đi? Không, nhìn kỹ, anh đã thay bộ quần áo màu đen, đổi thành bộ màu xám tro, vẫn là vẻ mặt nghiêm túc.

Lôi Dực không thích nói nhảm, vừa mở miệng liền nói thẳng: “Anh đã nói chuyện với điểm trưởng của em, để cho em nghỉ hai ngày.”

“Anh, anh dựa vào cái gì mà quyết định thay em?” Tiền lương đối với cô giống như không khí và nước, một ngày cũng không thể thiếu, anh hơi quá đáng.

“Ba em rạng sáng ngày hôm nay đột nhiên chảy máu não, đưa đến bệnh viện cấp cứu còn chưa có tỉnh lại.”

Chu Văn Kỳ nước mắt lập tức tràn mi mà ra, cô biết Lôi Dực người này nói chuyện sẽ không rẽ ngoặt, nhưng mà tuyên bố trực tiếp như vậy thật sự khiến cho cô không chịu được, mặc dù tính khí của cha hơi nóng nảy chút, yêu cầu nghiêm khắc một chút, nhưng lại là người thương yêu cô nhất trên thế giới này, từ nhỏ đã không nỡ để cô chịu khổ, ngay cả hôn nhân của cô cũng cẩn thận an bài, chỉ sợ cô gả cho người khác sẽ bị ăn hiếp.

Lúc trước cô kiên trì muốn ly hôn, cha cô giận đến mức đoạn tuyệt quan hệ cha con, không cho phép cô bước vào cửa nhà nửa bước, cô vốn là chờ mình có thành tựu rồi nói sau, ai ngờ công việc và tình yêu thất bại thảm hại, cô nào có mặt mũi về nhà? Bây giờ đột nhiên nghe được tin tức cha bị bệnh nặng, cô chỉ sợ mình ngay cả cơ hội gặp mặt cuối cùng cũng không có...

“Rất nghiêm trọng sao? Bác sĩ nói thế nào?” Không để ý nước mắt ràn rụa, cô ngẩng đầu lên hỏi.

“Ba ngày nay là thời kỳ quan sát, nếu như có thể tỉnh lại thì sẽ không bị nguy hiểm đến tính mạng, mẹ và chị dâu cũng ở bệnh viện, anh đã nói cho bọn họ biết sẽ mang em đến.” Lôi Dực hình như quên hai người đã ly hôn, vẫn đem người Chu gia xem như người nhà của mình.

“Được, anh chờ em một lát...” Đây rất có thể là nhân tố quyết định sống chết, Chu Văn Kỳ không có cách nào tiếp tục trốn tránh không cùng người nhà gặp mặt, nhưng ít nhất cô phải trang điểm một chút, cô cảm thấy trong hai năm qua mình tiêu tốn rất nhiều, không còn là tiểu công chúa trong nhà, bọn họ nhìn thấy cô có thể hay không rất thất vọng?

Xoay người vào phòng, Chu Văn Kỳ rửa sạch nước mắt trên mặt, tìm ra một bộ âu phục màu lam, lại buộc tóc đuôi ngựa thoa chút phấn, người phụ nữ trong gương xem như trẻ tuổi xinh đẹp, nhưng tinh thần phần chần trong mắt đã sớm bị mất đi, cuộc sống thực tế đã buộc cô phải lớn lên, khắp nơi thỏa hiệp, kết quả chính là lòng tràn đầy tang thương.

Ra cửa, cô vỗ làn váy có chút nhăn, hít một hơi nói: “Chúng ta đi thôi.”

Lôi Dực nhìn cô từ trên xuống dưới mấy lần, không nói có nhìn được hay không, chỉ bình thản nói: “Trước kia em đã từng mặc qua bộ y phục này.”

“Anh còn nhớ rõ?” Nói một cách công bằng, Lôi Dực thật sự là một người đàn ông tốt, cương nghị chất phác, nghiêm túc kiên định, đáng tiếc năm đó cô còn quá trẻ, cần lời ngon tiếng ngọt và lãng mạn kích thích, mà những thứ kia đều không phải là thứ mà anh có thể cho.

“Có chút ấn tượng.” Anh cũng không nhiều lời, dù sao đây cũng không phải là thời cơ tốt để ôn chuyện.

Hai người nhanh chóng đi ra nhà trọ, rất nhanh đã lên xe của Lôi Dực, anh khởi động xe trước, sau đó lấy một túi giấy đưa cho cô, giao phó nói: “Ăn một chút đi, tránh cho bị tụt huyết áp choáng váng đầu.”

“Cám ơn.” Anh lại có thể nhớ cô có bệnh huyết áp thấp, cô không khỏi có một trận cảm động và cảm kích. “Anh ăn rồi sao?”

“Ăn rồi.” Làm người phụ trách công ty bảo tiêu, hẳn luôn luôn chú ý khỏe mạnh, không để mình có cơ hội ngã bệnh.

“Sao đột nhiên ba lại bị chảy máu não? Gần đây thân thể ông có vấn đề sao?”

“Chờ em ăn xong anh sẽ nói cho em biết.”

Ai, Chu Văn Kỳ âm thầm thở dài, nghĩ thầm anh một chút cũng không thay đổi, cuối cùng vẫn coi cô là một đứa bé chưa trưởng thành, cho dù ban đầu cô thật sự là như thế, bây giờ anh thấy công việc của cô, chỗ ở của cô, nghĩ rằng cô vẫn còn ngây thơ giống như trước đây sao?

Lôi Dực chuyên tâm lái xe, mặc dù kỹ thuật của anh rất tốt, trên đường cũng không bị tắc, nhưng anh vẫn theo thói quen cẩn thận đề phòng tất cả.

Chu Văn Kỳ gắng gượng ăn sandwich và uống sữa đậu lạnh, cho dù không có khẩu vị cũng phải ăn, mới có khí lực đi đối mặt với tất cả, trước kia cô kiêng ăn khiến cho cha mẹ đau đầu, trong khoảng thời gian ly

hôn và rời khỏi nhà này, cô rút cuộc cũng học được cách tự chăm sóc mình, lớn lên quả nhiên là phải trả giá thật lớn.

Cô cất xong túi giấy đựng thức ăn, đang muốn hỏi một chút về bệnh tình của cha, ngẩng đầu lại thấy một chiếc xe vận tải giống như bị hỏng phanh, thế nhưng từ làn xe đối diện lao nhanh đến, cô lập tức hô to: “Cẩn thận!”

2. Chương 2

Lôi Dực đã sớm phát hiện chiếc xe vận tải đang điên cuồng kia, dùng sức chuyển động tay lái, nhanh chóng tránh sang bên phải, cũng chen đến ven đường nhưng vẫn tránh không khỏi, mắt thấy xe vận tải lao thẳng đến, phản ứng đầu tiên của anh chính là cởi dây an toàn, giang hai cánh tay dùng thân thể bảo vệ cô.

“Không!” Động tác của Chu Văn Kỳ không nhanh như của anh, trong nháy mắt chỉ có thể thét chói tai.

Kịch liệt va chạm làm cho xe ô tô bị lật, quá trình chỉ có mấy phút, lại có vẻ rung động lòng người, Lôi Dực liều mạng ôm lấy cô, sau lưng anh không biết là bị cái gì đè xuống, cái trán và bả vai cũng chảy ra máu tươi.

Chu Văn Kỳ quả thực không thể tin được, lúc nguy cấp như vậy anh cư nhiên lại liều mình cứu cô, đây không giống như là trách nhiệm của chồng trước đối với vợ trước, lại càng không phải là nghĩa vụ của vệ sĩ đối với khách hàng, cô có tài đức gì để cho anh phải hi sinh? Nếu như có cái gì vạn nhất, ông nội Lôi phải làm sao bây giờ?

Sau một trận long trời lở đất, xe cuối cùng cũng không đung đưa nữa, Lôi Dực ở trước khi hôn mê bỏ ra một hơi cuối cùng, nói ra một câu ẩn sâu ở trong lòng. “Kỳ Kỳ... Anh.... Anh yêu em...”

Anh yêu cô? Cô lần nữa bị thật sâu rung động, không dám cũng không tin tưởng câu này có phải là di ngôn của anh hay không, chẳng qua là tại ở thời điểm tính mạng bị đe dọa, mới để cho cô nghe được lời nói chân chính từ đáy lòng của anh? Người đàn ông trước mắt này không chỉ yêu cô, thậm chí nguyện ý vì cô mà hi sinh tính mạng của mình, quá khứ cô lại không một chút hiểu rõ...

Nhìn anh vì cô chảy xuống máu tươi, cô chỉ có thể nghẹn ngào rơi lệ, một trận bóng tối ập đến, nhắm mắt lại, cô chỉ nguyện ý đi theo anh, bất kể là thiên đường hay địa ngục, xin cho cô được đi cùng anh...

Bức tường dán giấy màu hồng nhạt, trần nhà có dán sao, toàn bộ bức tường đều là áp-phích minh tinh, khắp nơi trưng bày búp bê vải.... Chu Văn Kỳ không biết mình hôn mê bao lâu, khi cô mở hai mắt ra, lại phát hiện mình trở lại nhà ba mẹ, đang ở gian phòng vốn là của mình.

Sau tai nạn xe cô không phải là nên đưa đến bệnh viện sao? Là ai đem cô mang về nhà? Lôi Dực đâu? Anh bị thương có nặng hay không? Cô còn có thể gặp anh một lần hay không? Có phải hay không cô đã chết, chẳng qua là lưu luyến nhân gian, mới trở lại nơi mà mình nhớ thương? Ba mẹ và anh trai có tha thứ cho sự tùy hứng và ngu ngốc của mình hay không? Nếu như có thể, cô muốn nói một tiếng cáo biệt với bọn họ rồi mới rời đi...

Đang ở lúc cô đang xót xa cảm khái, cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, một người phụ nữ trung niên bưng đĩa đi đến, cười hì hì nói: “Thì ra là con đã tỉnh, mẹ còn tưởng rằng con sẽ ngủ quên đấy!”

“Mẹ?” Chu Văn Kỳ không dám tin nhìn mẹ mình, nếu mẹ cũng ở đây, nói như vậy cô không có chết? Không phải là do linh hồn xuất ra mới về nhà?

Diêu Nhu An đem đĩa để lên bàn, lấy giọng cương chiều nói: “Con heo lười, hôm nay là ngày con kết hôn, mau dậy đi!”

“A?” Chu Văn Kỳ nhanh chóng ngồi dậy, cầm lên chiếc đồng hồ điện tử ở trên đầu giường, trừ mấy giờ mấy phút còn ghi rõ ngày tháng, lại có thể là Dân quốc năm thứ chín mươi bảy ngày mùng một tháng tám, cũng chính là ngày cô kết hôn, chẳng lẽ cô trở lại quá khứ, trở lại ba năm trước đây?

“Vẫn còn ngẩn người? Thợ trang điểm một lát nữa sẽ đến, con trước đi đánh răng rửa mặt, nhanh một chút đến đây ăn sáng, nếu không hôm nay phải bận rộn cả ngày, mẹ sợ con sẽ bị đói hỏng mất.” Diêu Nhu An nấu cháo khoai lang và mấy món ăn sáng, đều là những món mà con gái thích ăn.

“Ách, được...” Chu Văn Kỳ vẫn chưa tỉnh hồn, cần một chút thời gian để tỉnh táo lại, nếu mẹ đã nói như vậy, cô liền nhân cơ hội trốn vào phòng tắm, rửa mặt để tỉnh thanh tỉnh một chút.

Trong phòng tắm, ánh nắng sáng sớm sáng ngời, khuôn mặt trong gương cô vô cùng quen thuộc, chẳng qua là ít đi một chút quãng thâm ở mắt và khí sắc tiêu tụy, cả người tràn đầy sức sống, còn mặc bộ quần áo ngủ có hình con thỏ, giống như một đóa hoa trong nhà ấm, vẫn chưa biết nhân gian khó khăn, thực tế ảm lạnh.

Xem ra cô thật sự là vượt qua thời không, trở lại thời gian đã đi qua, nếu không thì nên giải thích tình huống bây giờ như thế nào?

Như vậy Lôi Dục đâu? Anh có chuyển kiếp từ Dân quốc năm thứ một trăm trở lại hay không? Hoặc là vẫn luôn là anh? Bất kể như thế nào, anh quả thật xả thân cứu cô, còn nói câu ‘anh yêu em’, chỉ bằng hai truyện này, cô đời này không thể tiếp tục phụ lòng anh, là cảm kích cũng tốt, là áy náy cũng được, cô vĩnh viễn cũng sẽ là vợ của Lôi Dục, cho dù cô không có cách nào yêu anh cũng không quan hệ.

Cảm tạ ông trời, ban cho cô cơ hội sống lại này, đối với người nhà cô cũng phải thật tốt quý trọng, tuyệt đối không thể để cho bọn họ thất vọng.

Lúc ra khỏi phòng tắm, Chu Văn Kỳ đã ổn định lại tâm tình, dù sao cũng chỉ là trở lại quá khứ của mình, cũng không phải là mượn xác hoàn hồn đến trên người người khác, sợ cái gì chứ? Bây giờ cô phải bắt đầu làm một người con tốt, người vợ tốt, xác định mục tiêu, dũng cảm tiến tới!

“Mau đến ăn, đã không còn nóng.” Diêu Nhu An gọi con gái, cháo khoai lang đã để lạnh.

Chu Văn Kỳ bưng lên bát dưa, mùi vị thức ăn quen thuộc làm cho cô thiếu chút nữa khóc lên, vội vàng cúi đầu ăn hai miếng. “Mẹ, mẹ đã ăn chưa?”

“Mẹ có thời gian, con không có thời gian, một chút nữa mẹ sẽ ăn.”

“Dạ.” Mẹ sinh anh trai mười năm mới lại có đứa con gái là cô, luôn đem cô thành một đứa bé để chăm sóc, cho dù đến khi cô kết hôn vẫn như vậy, trước đây cô chỉ biết hưởng thụ sự cưng chiều, không biết mình có bao nhiêu trân quý.

Diêu Nhu An cầm khăn giấy thay con gái lau khóe miệng, thở dài nói: “Thời gian trôi qua thật nhanh, con đều đã hai mươi hai tuổi tốt nghiệp đại học, cũng đã muốn kết hôn, nói không chừng sang năm cũng phải làm mẹ rồi.”

Chu Văn Kỳ cổ họng nghẹn ngào, đành phải ăn thêm mấy miếng cháo. “Mẹ, các người vì cái gì nhất định phải gả con cho Lôi Dục?”

Trước khi kết hôn cô và anh cũng chỉ gặp mặt mấy lần, ngay cả tình yêu cũng chưa từng nói đến, ba mẹ lại kiên trì muốn cô gả cho người này, mặc kệ cô phản đối như thế nào, không phân rõ phải trái như thế nào, thậm chí vì kháng nghị mà bỏ cơm cũng dùng đến, tuy nói sau này cô có thể chấp nhận được tính tình của Lôi Dục, nhưng là ít nhiều vẫn có phần không cam lòng.

“Con đứa bé này từ nhỏ đã chưa từng nếm qua khổ, học khoa Lịch sử không dễ tìm việc, con không chịu làm giáo viên, lại không muốn thi công chức, con nói xem trừ lấy chồng còn có thể làm gì?”

“Con thật sự vô dụng như vậy sao?” Cô học khoa Lịch sử là vì không đủ điểm vào khoa ngoại ngữ, nhưng mà nghiên cứu lịch sử cũng rất thú vị, chỉ là sau khi tốt nghiệp không tìm thấy đường ra, điểm ấy cô không thể phủ nhận. Nhắc đến cũng lạ, người nhà đều là ăn cơm nhà nước, không phải làm giáo viên thì cũng chính là nhân viên công vụ, lại cứ sinh ra quái thai là cô, đối với bát sắt* không có nửa điểm hứng thú.

(*) Bát sắt: Công ăn việc làm ổn định.

“Con là bị chúng ta làm hư, không tìm cho con một nơi chốn tốt là không được, A Dục đứa nhỏ này ổn trọng tin cậy, ông nội Lôi lại là ân nhân của ba con, chuyện này bọn họ đã sớm thương lượng tốt, chỉ chờ con tốt

nghiệp mà thôi, mẹ bảo đảm với con, A Dực tuyệt đối sẽ không bắt nạt con, cũng nuôi được tiểu công chúa này, có thể gả cho nó là phúc khí của con, đừng nên náo loạn nữa có được hay không?”

Chu Văn Kỳ cũng biết, ông nội Lôi đã từng cứu ba cô Chu Dục Nhân một mạng, mấy năm trước phụ thân bị cướp bóc, tên cô đồ lại còn cầm dao bổ dừa múa may, nếu không phải ông nội Lôi đúng lúc xuất hiện, ai biết ba cô còn có thể còn sống trở về hay không? Mặc dù tuổi tác và vai vế không bằng nhau, nhưng từ đây về sau hai người lại trở thành bạn tốt.

Cô đã từng thấy quá càng già càng dẻo dai nông nội Lôi, cũng rất thích Lão nhân gia cõi mở này, nhưng không biết ông có cháu trai muốn lấy vợ, mãi đến ngày tốt nghiệp đó, cô đột nhiên bị buộc cùng “Ăn cơm thân cận” với Lôi Dực, sau đó chính là không ngừng “thúc hôn đại pháp”.

Mặc dù về sau sự thật chứng minh Lôi Dực là một người đàn ông tốt, nhưng các trưởng bối trước giờ không nghĩ đến yếu tố tình yêu, cũng khó trách trước kia cô lại đi lên con đường ly hôn, ở thời đại này còn ai nghe theo lời cha mẹ mà kết hôn? Nói đi nói lại đều do cô vô dụng, nếu cô có thể chăm sóc tốt bản thân, làm sao sẽ bị người nhà vội vã đóng gói gả ra ngoài?

“Được rồi, được rồi, con sẽ không làm cô dâu chạy trốn, chính con cũng đã cảm thấy mất mặt.” Đáy lòng Chu Văn Kỳ đương nhiên là nguyện ý, ở mặt ngoài lại giả vờ như có chút miễn cưỡng, dù sao cô cũng không thể nói chính mình bởi vì trọng sinh cho nên tỉnh ngộ, từng bước một từ từ sẽ đến, mọi người đối với sự thay đổi của cô sẽ không quá kinh ngạc.

Diêu Nhu An nghe xong cảm thấy được an ủi, thời gian này con gái làm ầm ĩ rất kịch liệt, lại có thể hồi tâm chuyển ý vào ngày kết hôn, mặc dù còn không phải là bộ dáng cực kỳ vui vẻ, nhưng bà cũng thấy cực kỳ thỏa mãn rồi.

“Thời gian làm việc của A Dực không xác định, nếu như con muốn trở về, mỗi ngày mẹ đều sẽ thay con dọn dẹp phòng, nơi này vĩnh viễn là nhà của con.”

Khóe mắt của Chu Văn Kỳ bỗng nhiên lên men, cắn cắn môi nói: “Mẹ, con không nỡ bỏ mẹ...”

Nhớ lại hai mươi hai năm hạnh phúc này, đều là ba mẹ thay cô che mưa che gió, chẳng qua ba cô có vẻ nghiêm khắc, có lúc cô làm nũng thế nào cũng vô dụng, còn mẹ thì lại ôn nhu như nước, đem mọi người trong nhà chăm sóc cẩn thận, bảo cô sao có thể bỏ được mà rời đi?

Hai mẹ con hai mắt đầm lệ nhìn nhau, lúc này cửa phòng được mở ra, hai tiểu xông tới hô: “Chúc mừng cô, tiền lì xì lấy ra!”

Không khí sầm uất tản ra, Chu Văn kỳ không khỏi nở nụ cười, anh trai Chu Diệu Đình đã sớm kết hôn sinh con, hiện tại cháu trai Tiểu Thành sáu tuổi, cháu gái Tiểu Du bốn tuổi, đúng là thời điểm hoạt bát hiếu động, có thể nói thiên sứ và ma quỷ đều tập hợp trên một thân, trước khi sống lại cô đã có hai năm chưa gặp hai đứa, hiện giờ xem ra đúng là nghịch ngợm cũng đáng yêu.

Chu Văn Kỳ chìa tay xoa bóp hai má của hai tiểu dễ thương. “Muốn tiền lì xì không thành vấn đề, hôm nay làm tốt hoa hồng của cô, nhất định sẽ có thưởng lớn!”

“Được nha, cô cô vạn tuế!” Tiểu Thành và Tiểu Du cùng hoan hô.

Mặc dù cửa phòng mở ra, con dâu trưởng của Chu gia Trần Phẩm Khiết vẫn gõ vài cái, đứng ở trước cửa nói: “Thợ trang điểm đến, chị mời cô ấy tiến vào có được không?”

“Được, cảm ơn chị dâu.” Chu Văn Kỳ trước kia không thể nào thích chị dâu, cảm thấy chị dâu quá nghiêm túc, mãi đến sau khi chính mình bị lừa mới hiểu rõ, nghiêm túc có cái gì không tốt? Ứng xử không phải cẩn thận một chút sao? Ít nhất sẽ không xúc động liều lĩnh, để cho chính mình không tìm thấy đường lui.

Tóm lại tất cả đều là cô sai, cô có thể sống lại một lần nhất định phải sửa chữa tất cả sai lầm!

Thợ trang điểm mang theo hai người trợ lý, dẫn theo túi lớn túi nhỏ công cụ, trải qua hai giờ đại công trình, cuối cùng cũng trang điểm xong, làm nốt tóc, mặc lễ phục, Chu Văn Kỳ giống như công chúa hiện thân, đi đến phòng khách cùng người thân bạn bè gặp mặt.

Chu Diệu Đình đối với em gái “Oa a~~” một tiếng, cố ý nói đùa nói: “Đây thật là Kỳ Kỳ sao? Anh còn tưởng là tiên nữ!”

“Em mới không phải tiên nữ, ánh mắt anh mở to chút, em là công chúa.” Chu Văn Kỳ hừ một tiếng, cũng cùng anh trai vui đùa, đáy lòng yên lặng nghĩ rằng đã lâu không thấy, rất là vui mừng còn có thể gặp lại, thật cảm tạ vận mệnh an bài...

Chu Dục Nhân nhìn con gái, gật đầu nói: “Quả nhiên là công chúa, Kỳ Kỳ hôm nay thật xinh đẹp.”

Chu Văn Kỳ đi đến trước mặt ông, nhẹ nhàng ôm lấy ông, phải dùng sức nháy mắt mới có thể không rơi lệ, ngày hôm qua cô đang vì bệnh tình của ông mà lo lắng, hôm nay có thể nhìn thấy bộ dáng bình an của ông, còn có thể cùng người nhà ở chung, cho dù chết đi một lần cô cũng bằng lòng.

“Ba~~ con không muốn lập gia đình, con gái đã kết hôn cảm thấy rất không giống công chúa nha!”

Chu Dục Nhân lại cười nói: “Ngoan, Kỳ Kỳ không phải là trẻ con, A dục đã đồng ý với ba là sẽ chăm sóc con thật tốt.”

“Vậy về sau sinh nhật của con, năm mới, ngày quốc tế thiếu nhi còn có được tiền lì xì không?”

“Yên tâm, ba mẹ đều sẽ cho con tiền lì xì.”

Thấy ba hào phóng như vậy, Chu Diệu Đình lập tức theo vào nói: “Anh trai và chị dâu cũng sẽ cho em tiền lì xì, cùng Tiểu Thành, Tiểu Du giống nhau, bây giờ có thể yên tâm kết hôn chưa?”

“Như vậy sao được, em là cô, đương nhiên phải được nhiều hơn so với bọn nó!”

Chu Văn Kỳ giở ra tính tình công chúa, lại để cho người Chu gia thở dài nhẹ nhõm một hơi, mãi đến ngày hôm qua vẫn còn làm ầm ĩ muốn trốn hôn, bây giờ có thể nói giỡn cũng đã không tồi, mà Chu Văn Kỳ chính mình cũng nhớ rõ, trước đây lúc kết hôn, tâm tình ác liệt cô đem không khí làm cho rất cương, hiện tại cô có cơ hội làm lại từ đầu, lòng mang cảm kích, chỉ muốn vui vẻ hát một bài!

3. Chương 3

Giờ lành đã đến, tiếng pháo nổ vang lên, đoàn xe đón dâu chạy đến cửa Chu gia, một đám người vừa xuống xe liền hô: “Chú rể đến đón cô dâu rồi! Mau mở cửa a!”

Muốn mang cô dâu đi cũng không dễ dàng như vậy, người thân bạn bè nhà gái ào ào đưa ra điều kiện. “Ca hát, kể chuyện cười, biểu diễn kỹ năng đặc biệt, còn muốn phát lì xì!”

Lôi Dục không phải người hoạt bát vui tính, nhưng anh có một đám anh em nói nghĩa khí, chen lấn thay anh giải quyết vấn đề khó khăn, cho dù không chuyên nghiệp nhưng cũng rất có tính giải trí, làm ọi người cười chảy nước mắt, cuối cùng là Chu Diệu Đình nóng lòng gả em gái ra mở cửa, mời chú rể và phù rể tiến vào.

Khắp phòng đầy tiếng nói tiếng cười, Chu Văn Kỳ chỉ có thể ngồi mím cười giả vờ đoan trang, nhìn thấy Lôi Dục cảm giác giống như một giấc mộng, không bao lâu trước đây cô còn đang ở trên đường phát truyền đơn, anh và một cô gái khác đi cùng nhau, hôm nay bọn họ lại muốn kết hôn, mà chỉ có một mình cô biết, đây không phải lần đầu tiên, bọn họ có thể nói là lại kết hôn làm vợ chồng a!

Lôi Dục trước hướng bố vợ mẹ vợ cúi đầu, mới ngồi vào bên người Chu Văn Kỳ, dáng ngồi thẳng tắp giống như quân nhân, cô vụng trộm ngắm anh vài lần, biểu tình nghiêm túc kia giống như đang tham gia lễ tạm biệt, có biết đây là hôn lễ của bọn họ hay không? Kiếp trước cô không có biện pháp yêu anh là có nguyên nhân, anh sao lại yêu cô chính là câu đố khó giải.

Chu Dục Nhân đối với con rể rất hài lòng, cười dặn dò: “A Dục, đứa con gái này của ba từ nhỏ đã bị làm hư, cái gì cũng đều không hiểu, về sau con phải thông cảm cho nó, nếu như nó không ngoan thì hãy nói với ba, ba và mẹ nó sẽ dạy dỗ nó.”

“Ba mẹ hai người yên tâm, con sẽ đối xử tốt với Văn Kỳ, sẽ không để cho cô ấy chịu khổ.” Lôi Dực nghiêm túc nói.

Chu Văn Kỳ nghe xong chỉ muốn trợn trắng mắt, bọn họ giống như là đang thảo luận nuôi sủng vật vậy, có đem đường sượng là cổ để vào mắt hay không a?

Thực ra hai người đàn ông này đều có chỗ giống nhau, đều là ý thức trách nhiệm chiếm toàn bộ, không hiểu tình thú sinh hoạt, cũng may mà mẹ cô là một nữ nhân dịu dàng truyền thống, mới có thể cùng ba sống với nhau nhiều năm như vậy.

Cô hiểu rõ cá tính của chính mình, nói toạc ra chính là đại tiểu thư ngây thơ lại bốc đồng, nhưng không có thông minh và khí độ của đại tiểu thư, có thể sống lại một lần, cô không cần người gặp người thích hoa gặp hoa nở, ít nhất muốn những người yêu thương cô có thể yên tâm về cô.

Mọi người uống trà và tán gẫu xong, tiếp theo chính là bái tổ tiên, ăn bánh trôi, chụp ảnh chung, bái biệt cha mẹ, sau đó chú rể đưa cô dâu lên xe hoa, đoàn người chậm rãi đi đến khách sạn.

Thời điểm bái biệt cha mẹ, Chu Văn Kỳ không có giống như kiếp trước khóc đến nửa sống nửa chết, làm cho sắc mặt mọi người rất khó coi, lần này cô chỉ lặng lẽ rơi vài giọt nước mắt, bởi vì cô biết chính mình sẽ thường xuyên về nhà, sẽ hiếu thuận cha mẹ thật tốt, cùng một nhà anh trai cũng sẽ giữ vững thân thiết.

Trong hành trình, lái xe và phù rể rất hăng hái, nói đến mặt mày hớn hở. “Hôm nay thật sự là ngày lành, tôi ở trên đường nhìn thấy mấy đoàn xe kết hôn.”

“Đó là tất nhiên, lão Đại của chúng ta kết hôn, ngày còn có thể không tốt sao?”

So với phía trước thảo luận sôi nổi, ngồi phía sau Chu Văn Kỳ và Lôi Dực giống như cá chết, dù sao gặp mặt vẫn còn chưa đến mười lần đã phải kết hôn, mỗi lần đều có người nhà bên cạnh, xấu hổ cũng không kịp, sao còn có thể vui mừng rồi chuyện với nhau?

Nhưng là tiếp tục như vậy không được a, cô đang phiền não nên phá cục diện bế tắc như thế nào, chợt phát hiện trên trán anh có một tầng mồ hôi mỏng, nghĩ thầm rằng chính mình liền chủ động một chút, hôn nhân luôn phải kinh doanh mới có thể lâu dài.

“Cho anh lau mồ hôi.” Cô từ trong túi trang điểm lấy ra một cái khăn tay, đặt vào trong tay anh.

Lôi Dực kinh ngạc nhìn cô một cái, cầm lấy khăn tay lau đi mồ hôi, trầm giọng nói: “Giặt sạch rồi sẽ trả lại cho em.”

“Không cần, về sau giặt quần áo thì đưa cho em, nhưng mà anh phải phụ trách đi đổ rác nha!” Ở trong sinh hoạt một mình, cô cuối cùng cũng học được làm việc nhà, giặt quần áo, cuốn đất, làm mấy món ăn cũng không thành vấn đề, mà cô cũng hiểu rõ tính chất công việc của Lôi Dực, có khi không thấy bóng người, có khi rảnh rỗi đến khủng, chỉ cần anh có lòng hỗ trợ là được rồi.

Nghe cô nói như vậy, vẻ mặt kinh ngạc của anh càng rõ ràng hơn. “Em không cần vất vả như vậy, anh sẽ thuê người giúp việc đến dọn dẹp.”

“Có phải là anh cảm thấy em cái gì cũng không làm được hay không?”

“Anh không phải ý này.” Chẳng qua là nghe cha mẹ vợ nói...

“Trước để cho em thử xem đi, nếu em làm không được thì sẽ thuê người giúp việc, có được hay không?”

“Ừ.” Anh gật đầu, tiếp tục duy trì trầm mặc, hai người thật sự không quen, không lại không hay nói, lại càng không biết cùng nữ nhân ở chung, đành phải một đường trầm mặc đến cùng.

Chu Văn Kỳ cũng không chờ mong một lần liền chim hót hoa thơm, xuân về trên mặt đất, nhưng là đây xem như là bắt đầu tốt phải không? Làm lại một lần cuộc đời, lần nữa kết hôn làm vợ chồng, lúc này cô sẽ viết ra một kết cục hạnh phúc.

Bận rộn một ngày cuối cùng cũng kết thúc viên mãn, đêm đó mười giờ, Lôi Dực và Chu Văn Kỳ đứng ở cửa yến hội, một bên phát kẹo một bên tiễn khách, thỉnh thoảng lại cùng bạn bè thân thích chụp ảnh.

“Cháu trai ngoan, ông nội phải đi về nghỉ ngơi, hai người các cháu đã là người lớn, có chuyện gì thì chính mình làm quyết định, có biết hay không?” Lôi Chân do hai người trẻ tuổi đỡ, cảm thấy thỏa mãn đối với cháu trai và cháu dâu dặn dò, Lôi gia gia cha họ Lôi, mẹ họ Chân, bởi vậy có tên Lôi Chân, tuy nhiên cũng có người đùa giỡn gọi ông là cột thu lôi.

“Ông nội ngài yên tâm, chúng cháu sẽ thật tốt, ngày mai chúng cháu sẽ đến thăm ông.” Chu Văn Kỳ cười ngọt ngào đáp lại, mặc kệ là kiếp trước hay kiếp này, cô đối với vị lão nhân gia này đều rất tôn kính, trừ bỏ bởi vì ông nội đã cứu ba cô, cũng bởi vì sự độ lượng của ông.

Quả nhiên, lúc nàng vừa nói xong, Lôi Chân liền vẫy vẫy tay nói: “Không cần, đi thăm lão già như ta làm cái gì? Hai đứa chính mình đi chơi, ta rất bận, không cho phép đến âm ỉ ta nghe thấy không?”

Lôi Chân vốn là sống cùng cháu trai, từ khi quyết định muốn cháu trai kết hôn, ông liền kêu cháu trai đi mua một bộ phòng mới, để cho đôi vợ chồng nhỏ có không gian thân mật, dù sao Lôi Chân cũng không tích mịch, lão bằng hữu của ông rất nhiều, còn có anh em bảo tiêu của công ty, hầu như mỗi ngày đều có người đến thăm.

Lôi Dục không trực tiếp trả lời ông nội, phân phó người ở bên cạnh nói: “Ông nội uống nhiều, Đại Minh, Thiết Hùng các cậu chăm sóc ông nội, ngày mai nghỉ một ngày.

“Dạ!” Đại Minh và Thiết Hùng đều là nhân viên của công ty, bình thường mọi người xưng huynh gọi đệ, Lôi Chân lại là nguyên lão của công ty, lần này đương nhiên là không thể chối từ.

“Nói bấy bọ, ông không có say rượu, ông là vui mừng!” Lôi Chân miệng mắng đi mắng lại, nhưng vẫn cười hề hề cho người ta đỡ đi.

Đến như Chu gia Đại gia trưởng Chu Dục Nhân, ông bình thường không thể uống rượu, tửu lượng cũng ba chén mà thôi, hôm nay bởi vì gả con gái, trăm mối cảm xúc ngổn ngang sớm đã uống say, do vợ và con trai đỡ mới có thể đứng vững, ông không có biện pháp lên tiếng, nhưng mà có con trai thay mặt.

Chu Diệu Đình đến gần em rể cảnh cáo nói: “A Dục, Kỳ Kỳ nhà chúng ta liền giao cho cậu, cậu biết phải làm như thế nào đúng không? Nếu Kỳ Kỳ có một chút không vui, cả nhà chúng ta sẽ đón em ấy trở về.”

Lôi Dục giống như là tiếp nhận một nhiệm vụ bảo vệ, vẻ mặt trịnh trọng nói: “Anh vợ xin yên tâm, em sẽ thường xuyên mang cô ấy về nhà thăm ba mẹ; nếu em có chỗ nào làm không tốt, xin anh không cần khách khí, cứ việc dạy bảo.”

Chu Văn Kỳ ở một bên nghe được không khỏi xấu hổ, thật bội phục lòng khoan dung của Lôi Dục, cưới ‘vợ hiền’ này là cô có thể nói là gánh nặng đường xa, anh lại một bộ ‘ta không vào địa ngục thì ai vào’, chỉ có thể nói là vận khí của cô quá tốt, còn vận khí của anh quá đen mà thôi!

Tóm lại, vợ chồng son tiền xong một loạt bạn bè thân thích, tiến vào phòng trắng mật ở khách sạn, bởi vì đính tiệc mừng sẽ tặng nơi nghỉ lại, không phải trả tiền sao lại không ở.

Vừa bật đèn, hấp dẫn người ta nhất chính là chiếc giường to, giống như là làm cho Quốc vương và Hoàng hậu ngủ, mặt trên dùng cánh hoa hồng xếp thành hình trái tim, khách sạn còn chuẩn bị sâm banh ướp lạnh, chocolate tình yêu, áo mưa phòng hộ...

Đổi mặt đêm tân hôn, Chu Văn Kỳ không hề cảm thấy căng thẳng, bởi vì đây không phải là lần đầu tiên, trước khi sống lại cô đã trải qua, sau khi sống lại chỉ cảm thấy tất cả đều cực kỳ tự nhiên, Lôi Dục là chồng của cô, người chồng cả đời làm bạn với cô, một khi đã như vậy còn có cái gì mà phải căng thẳng?

Chỉ có điều bản thân nam chính lại có vẻ không được tự nhiên, phân vân nói: “Văn Kỳ, chúng ta...”

Cô biết anh muốn nói gì, lập tức chen vào nói: “Gọi em Kỳ Kỳ, người nhà em đều gọi em như vậy.”

Trước kia là Lôi Dục thông cảm cô tâm tính tiểu nữ sinh, lại thấy cô không quá nguyện ý kết hôn, vừa vào phòng đã nói phải đợi quen thuộc trước rồi mới làm vợ chồng thật sự, ai biết hai người vẫn không lạnh không nóng, chờ đợi ròng rã nửa năm, lần đầu tiên bọn họ làm cũng không trôi chảy, dẫn đến về sau cô có ác cảm đối với chuyện phòng the.

Cẩn thận nghĩ lại, số lần bọn họ ‘ì ạch’ đã ít lại không có chất lượng, anh lại còn có thể yêu cô, thật sự là kỳ tích!

Tóm lại, lần này cô sẽ không để cho anh tiếp tục kéo dài thời gian, nếu đã kết hôn thì phải làm vợ chồng thật sự, đời trước cô cũng coi như là người có kinh nghiệm, anh không am hiểu không quan hệ, cô sẽ ‘dạy dỗ’ anh thật tốt.

Lôi Dực biết nghe nói: “Ừ, Kỳ Kỳ.”

“A Dực, anh mệt mỗi sao?”

“Không mệt.” Thể lực của anh rất tốt, cưới vợ và tiệc mừng những thứ này không tính là cái gì.

“Nhưng mà em mệt mỗi, anh đi giúp em xả nước tắm có được hay không? Phải hơi nóng một chút, nước lạnh rất lạnh.” Mặc dù là tháng tám, nhưng cô vẫn thích tắm nước nóng, ngâm nước ấm có thể thả lỏng bản thân, cô cũng không muốn lúc ở trên giường giống như cá chết.

Anh sưng sốt một lát mới gật đầu nói: “Được.”

“Cám ơn!” Cô cho anh một nụ cười rực rỡ, thấy anh hơi sưng sốt, lại càng cười đến vui vẻ.

Chờ Lôi Dực đi vào phòng tắm, Chu Văn Kỳ bắt đầu tháo trang sức, thay một bộ áo ngủ bình thường, không có hình con thỏ nhỏ hay tiểu tinh tinh, chỉ là một bộ áo ngủ bằng bông màu trắng, không thể quá gợi cảm dọa đến anh, cũng không thể quá trong sáng để cho anh không có cảm giác.

Hít sâu mấy cái, cô dùng cảm đi vào phòng tắm hỏi: “Nước đã xả được rồi sao?”

“Ừ.” Đứng ở bên cạnh bồn tắm Lôi Dực quay đầu, thấy vợ mình mặc áo ngủ màu trắng, tóc đen xoa ở trên vai, cô hẳn là không mặc nội y, hai điểm nhỏ trước mặt mơ hồ có thể thấy được, anh bỗng thấy hô hấp khó khăn, muốn nói gì cũng ngẹn ở cổ.

“Em mệt mỗi, anh giúp em tắm có được không?”

4. Chương 4

Lên tiếng như vậy phi thường rõ ràng, chính là muốn tắm yên ương, anh lại đờ ra một hồi mới nói: “Kỳ Kỳ, chúng ta chưa phải rất quen thuộc, em muốn hay không chờ thêm một đoạn thời gian...”

Cô ngăn chặn lại không cho anh nói, mở to đôi mắt sâu kín. “A Dực, anh chán ghét em sao?”

“Không chán ghét.” Người nào sẽ chán ghét nữ tử xinh đẹp như vậy? Mặc dù nghe nói cô là tiểu công chúa, đại tiểu thư, nhưng cho đến bây giờ anh chưa từng chán ghét qua cô, nếu không cũng sẽ không nghe theo ông nội an bài.

Cô không tiếp tục nhiều lời, nhẹ nhàng cởi ra áo ngủ, nhẹ nhàng đi vào trong ngực anh, nếu như anh tiếp tục giả làm đầu gỗ, cô thật sự không có biện pháp rồi.

Được người đẹp ôm ấp, lại vẫn là vợ của chính mình, thân là đàn ông làm sao có thể đẩy ra được? Cho dù Lôi Dực có nhiều khí lực hơn nữa cũng không đẩy ra được.

Lời vô dụng không cần nói nhiều, anh nhanh chóng cởi sạch quần áo, ôm cô ngồi vào bồn tắm lớn xa hoa, mặc dù trên tay anh nhiều vết chai, nhưng là động tác vẫn rất mềm nhẹ, theo đường cong của cô rửa sạch chà sát, có ma sát tự nhiên là có hiệu quả sinh nhiệt, anh là người đàn ông đã đồng ý là sẽ làm, đem toàn thân cô từ trên xuống dưới tẩy sạch trơn bóng, còn muốn dùng đầu lưỡi thử xem có vị bọt hay không.

Thân thể Chu Văn Kỳ bị chồng mò mẫm đã sớm mềm nhũn, sao đoán được anh vẫn lại không rên một tiếng, sẽ không phải là anh cứ tiếp tục làm việc trong trầm mặc đó chứ? Suy nghĩ đến cái loại cảnh tượng xấu hổ kia, cô tự nhận xui xẻo, vẫn nên chủ động nói vài câu thì tốt hơn.

“A Dục, có phải anh cảm thấy bộ ngực của em rất nhỏ hay không?” Cô đối với dáng người của mình cực kỳ hài lòng, tiếc nuối duy nhất chính là bộ ngực chỉ có B, nếu có thể lại lớn hơn một chút nữa thì tốt bao nhiêu.... Ủ, nói không chừng có cơ hội phát dục lần thứ hai, căn cứ theo tình huống anh cứ sờ tới sờ lui như vậy...

“Sẽ không, như vậy vừa vặn.” Anh chưa sờ qua ngực của nữ nhân khác, chỉ cảm thấy toàn bộ đều đã đẹp.

“Thật sự? Không được lừa em nha!”

“Anh không lừa em.”

Cô sớm biết anh là người ngay thẳng, chỉ là muốn đem không khí xào nóng lên một chút, đây là cô học được từ kẻ lừa đảo La Kiến Lương, ngôn ngữ giữa nam nữ rất quan trọng, tán tỉnh cũng được, tranh cãi âm ỉ cũng được, chính là không thể trầm mặc đến cùng, đến lúc không có lời nào để nói thì nguy rồi.

“Nước lạnh, chúng ta đứng lên đi...” Cô cảm thấy toàn thân như nhũn ra lại nóng lên, nếu nước đều đã lạnh, thì phải là bởi vì anh phải không? Hóa ra chỉ cần có tâm, tình thú tự nhiên sẽ sinh ra, kiếp trước có lẽ là cô quá căng thẳng, thêm nữa là có phản cảm với hôn nhân, mới có thể biến thành hai bên cũng không thoải mái.

“Ủ.” Động tác của Lôi Dục rất nhanh, đem lão bà ôm ra khỏi phòng tắm lớn, lấy khăn lông lau khô thân thể của hai người, không nói hai lời lập tức bước về phía giường lớn.

Loại thời điểm này giả vờ làm quân tử thì không phải là đàn ông, nếu cô nguyện ý tại đêm đầu tiên cùng anh thân mật, anh cần gì phải khổ sở chờ đợi?

Cưỡi lão bà quả nhiên là tốt, bình thường có thể nắm tay, lên giường có thể ôm ngủ, nhớ đến anh em tưởng tận chỉ bảo, tìm anh không khỏi đập nhanh hơn, toàn thân khẩn trương căng thẳng, nói với chính mình đêm nay nhất định không thể thất bại, bởi vì tôn nghiêm của đàn ông rất dễ dàng bị tổn thương...

Hai người song song ngã xuống giường, cánh hoa hồng đặt ở dưới, mùi thơm và dục vọng cùng lúc tràn ra, Lôi Dục nâng khuôn mặt của vợ lên hôn, quyết định thẳng thắn với cô. “Kỳ Kỳ, anh không có kinh nghiệm... Nếu làm không tốt, em phải trực tiếp nói cho anh biết, không cần khách sáo.”

Thứ nhất cá tính anh chất phác, thứ hai ý thức trách nhiệm của anh cao, thứ ba anh chưa từng động tâm qua, mới có thể phí hoài hai mươi bảy năm vẫn là một xử nam.

May mắn ông nội tìm cho anh một đối tượng kết hôn, anh cũng không chán ghét cô, liền thuận thuận lợi lợi kết hôn, đến mức có thể hay không hoàn thành nghiệp lớn trên giường, anh chính là hoàn toàn không nắm chắc...

“Ách... Kỳ thật em cũng không biết, xin chỉ giáo nhiều hơn.” Đời trước Chu Văn Kỳ nghe xong đoạn thoại này cực kỳ kinh ngạc, anh cư nhiên đến từng tuổi này còn không có kinh nghiệm, rõ ràng ngoại hình rất không tồi, làm sao có thể cộc gỗ thành như vậy? Hôm nay nghĩ đến chuyện này phải là bao nhiêu phúc khí, lần đầu tiên của bọn họ đều thuộc về nhau, không có bên thứ ba có thể tham gia, chỉ mong đến suốt cuộc đời bọn họ vẫn là duy nhất của đối phương.

Tình yêu hư ảo gì đó cô đã từng thể nghiệm qua, giống như pháo hoa một dạng sáng lạn mà ngắn ngủi, bây giờ cô chỉ muốn quý trọng thật tình của anh, trên thế giới này, trừ bỏ ba mẹ và anh trai, người yêu thương cô nhất chính là anh, bởi vì anh dùng tính mạng chứng minh qua.

Thẳng thắn quả nhiên sẽ được khoan hồng, hai lính mới đều nhẹ nhàng thở ra, liền bắt đầu học tập từ nghệ thuật hôn môi, thỉnh thoảng sẽ bị răng nanh đụng vào răng nanh, hoặc là cắn phải đầu lưỡi của đối phương, làm cô nhẹ cười ra tiếng, anh cũng nhin không được cười thầm, dù sao cũng chưa có kinh nghiệm, không cần sợ mất mặt.

“Anh tiếp tục nhào nặn nữa... Sẽ sưng to lên.” Cô không hề nghĩ muốn một đêm đã lớn, đột nhiên từ B biến thành C sẽ dẫn đến người nghi ngờ.

“A.” Hai tay của anh cuối cùng rời đi trận địa, ở phía bên dưới bộ ngực của cô xâm nhập thăm dò.

Cái người đàn ông này không lên tiếng chính là không lên tiếng, vì tránh cho tình cảnh quá buồn tẻ, cô đành phải “ừ a a” vài tiếng, may mắn cũng không tính là miễn cưỡng, bởi vì đụng phải vùng mẫn cảm tự nhiên có phản ứng, không thể không nói có chút này nọ là dựa vào bản năng, thậm chí là không cần thầy dạy cũng biết... Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, hai người đều là hô hấp dồn dập, dục hỏa khó nhin.

Rốt cuộc cũng đi đến trọng tâm, Lôi Dực chỉ vào áo mưa nhỏ hàng hiệu trên bàn, không quá xác định hỏi: “Muốn dùng cái kia hay không?”

“Không cần, em thích trẻ con.” Chu Văn Kỳ không chút nghĩ ngợi trả lời, cô đã nhận định quan hệ của hai người, tự nhiên là muốn đứa bé, kiếp trước cô vẫn yêu cầu anh mang mũ, nói toạc ra chính là không tin hai người sẽ lâu dài.

“Được.” Anh vốn cho rằng cô sẽ không muốn sớm như vậy đã mang thai, bây giờ nữ nhân đồng ý sinh con càng ngày càng ít, nếu có thể sinh chất trai cho ông nội ồm, anh sẽ vô cùng cảm ơn cô.

Đã có chung nhận thức, anh yên tâm tiến hành động tác tiếp theo, trước kia anh cũng xem qua một chút phim JAV, ngày hôm qua mấy người anh em còn cầm một đồng tạp chí chuyên nghiệp đến chỉ bảo anh. Bây giờ anh chỉ cảm thấy cổ thơm um tùm, dòng suối nhỏ uốn lượn, trước sau do dự một lúc lâu sau mới hỏi: “Ách, là nơi này đúng không?”

“Đúng, anh từ từ đi vào...”

Khi anh chậm rãi tiến vào, cô chỉ có thể cắn răng nhin xuống, mặc kệ như thế nào nhất định phải sống sót trôi qua, nhìn anh đầu đầy mồ hôi, bộ dáng tận lực kiềm chế, cô đoán anh cũng không dễ chịu, anh nghĩ muốn động, sợ cô đau, cho nên tiến lùi đều khó.

“Có thể sẽ đau hay không?”

“Một chút, không sao.” Chết sớm siêu sinh sớm, không, cô không muốn lại chết, cô muốn sống đời này thật tốt.

“Xin lỗi.” Anh không biết nên làm thế nào mới tốt, tiếp tục giống như đối với cô cực kỳ tàn nhẫn, dừng lại chính là đối với chính mình quá hành hạ.

“Ngày mai anh phải giúp em mát xa.”

“Được, anh sẽ mát xa.” Anh thường giúp ông nội mát xa, hiểu được kỹ xảo và huyết vị, đối với lão bà chỉ cần thả nhẹ lực đạo là được, toàn thân cô mềm mại đến không thể tin được, liền ngay cả hôn môi đều lưu lại hồng ngân.

“Vậy anh động đi, em không sao.” Dù sao đều phải đau, không bằng thừa cơ làm nũng, để cho anh đối với cô thương tiếc nhiều hơn, dịu dàng nhiều hơn.

“Nếu đau thì nói cho anh.”

“Anh hôn nhẹ em...” Cô đã quên lần đầu tiên có bao nhiêu đau, hai cái lần đầu tiên đều ột người đàn ông, duyên phận của bọn họ có tính hay không xuyên qua kiếp trước kiếp này, mãi đến sông cạn đá mòn?

5. Chương 5

Lôi Dực dĩ nhiên là vui mừng tuân theo, ở trên mặt cô không ngừng hôn nhẹ, hi vọng có thể làm cô thoải mái một chút, nhìn chân mày cô không hề nhíu chặt nữa, anh tăng cường lực đạo ra vào, khiến cho khoái cảm như một làn sóng đánh tới, hại anh thiếu chút nữa kêu lên.

Nghe nói lần đầu tiên của đàn ông cũng chống đỡ không được bao lâu, anh hi vọng biểu hiện của mình còn ở trong phạm vi bình thường, thật sự là ở trong cơ thể cô quá mất hồn, cái gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu, hôm nay anh mới biết thực sự có đạo lý.

“Kỳ Kỳ, anh sắp...”

“Anh nhanh một chút, em muốn ngủ...” Phải biết rằng hôm nay cô mới sống lại, vừa phải kết hôn lại phải lên giường, thật sự là mệt muốn chết rồi.

Cùng với một làn sóng khoái cảm mãnh liệt đột kích, Lôi Dực ở trong cười nhẹ phóng ra chính mình, lão bà của mình thật là đáng yêu, nhìn ra được cô chưa có cùng mình thỏa mãn, nhưng là không có giả bộ phải thở gấp liên tục hoặc rên rỉ không ngừng, nghe nói có rất nhiều người phụ nữ rất biết ngụy trang cao triều, hi vọng giữa bọn họ sẽ không đi đến một bước kia, tóm lại anh sẽ nhìn sách nhiều hơn một chút, nghiên cứu nhiều hơn một chút, nghĩ hết biện pháp để cho cô thay nhau nổi lên cao triều, đây là trách nhiệm của đàn ông.

Sau khi chậm rãi lui ra anh vẫn cảm thấy lưu luyến, đưa tay kéo cô vào trong ngực, để cho cô dán vào trước ngực mình nghỉ ngơi. “Ngủ đi, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon...” Mặc dù có mồ hôi cùng một ít dinh dính gì đó, nhưng bây giờ cô không có khí lực đi rửa sạch, cơ thể người ấm áp, hơi thở mang theo ẩm ướt, cảm thụ nhịp tim của nhau, đan thành một chiếc nôi giúp cô nhanh chóng ngủ ngon.

Nhìn cô nhắm mắt lại, anh cũng buông lỏng tâm tình ngủ, đêm tân hôn so với anh tưởng tượng tốt hơn nhiều, bởi vì bề ngoài của anh rất có tác dụng đe dọa, nhiều cô gái nhìn thấy anh cũng sẽ sợ, Kỳ Kỳ lại có dũng khí chủ động đến gần anh, có thể thấy được cô đối với cuộc hôn nhân này cũng rất nghiêm túc, thật nên cảm ơn ông nội đã tìm cho anh một người vợ tốt.

Cô là vợ của anh, anh đối với cô đã có ý thức trách nhiệm, bây giờ cô cũng là người phụ nữ của anh, anh càng sẽ đem cô để ở trong lòng, cố gắng cho cô một cuộc sống tốt, để cho cô hưởng phúc, vĩnh viễn làm một tiểu công chúa không buồn không lo.

Sự thật chứng minh, trên giường là một chỗ tốt để bồi dưỡng tình cảm, nam nữ không quen thì cần thân thể trao đổi, vốn có khoảng cách nhưng sau khi cởi sạch cũng sẽ biến mất.

Ngày hôm sau rời giường, Lôi Dực và Chu Văn Kỳ có vẻ thân mật rất nhiều, cô sẽ kéo tay anh, anh cũng sẽ ôm eo cô, ở trong mắt nhân viên khách sạn, bọn họ chính là điển hình của một đôi vợ chồng mới cưới ân ái ngọt ngào.

Lên xe, Lôi Dực thay đổi vẻ mặt bình tĩnh, quan tâm hỏi: “Em còn đau hay không?”

Chu Văn Kỳ không nghĩ đến anh sẽ hỏi trực tiếp như vậy, không khỏi có chút đỏ mặt. “Khá tốt.”

“Về nhà anh sẽ giúp em xoa bóp.”

“Ban ngày anh gấp cái gì? Trước khi đi ngủ giúp em là được.” Nếu như anh tiếp tục đề tài này, cô có thể sẽ nổi giận!

Cô hung hăng trừng anh một cái, ở trong mắt anh cũng là phong tình vạn chủng, cười cười nói: “Được, anh sẽ không vội.”

Từ khách sạn trở về nhà mới, Chu Văn Kỳ vừa vào cửa liền âm thầm cảm khái, không nghĩ đến cô còn có cơ hội trở lại phòng này, cùng trong ấn tượng của cô giống nhau như đúc, cũng chính là rất buồn bực rất nhàm chán, bởi vì Lôi Dực người này chủ nghĩa thực dụng là trên hết, cái gì mà rèm cửa sổ xinh đẹp, gối ôm dễ thương, vách tường dán giấy thanh nhã, đối với anh mà nói đều là mây trôi nơi chân trời, vô dụng.

Chu Văn Kỳ không giống kiếp trước liên tiếp oán trách, cô đã nhận rõ cấu tạo đầu óc của hai người khác nhau, thay vì oán trách không bằng thay đổi, cô sẽ xử lý cái nhà này thật tốt, tin tưởng Lôi Dực đối với chuyện này cũng sẽ không có ý kiến, trên căn bản anh chỉ cần có giường có nước có điện là được.

Lôi Dực mang cô vào bên trong phòng dò xét một vòng, sau cùng mở ra phòng kho nói: “Mấy ngày trước anh trai đã mang hành lý của em đưa đến, còn chưa mở vali, có muốn anh giúp sửa sang lại hay không?”

“Đồ của em rất vụn vặt, chờ em có thời gian rảnh rồi rồi sửa sang lại. Em hỏi anh nha, trong nhà có phải thuộc về em quản lý hay không? Em muốn bố trí như thế nào đều được?”

“Đương nhiên, em quyết định là được rồi.” Anh đối với bố trí nhà ở một chút ý tưởng cũng không có, đáp ứng một tiếng rồi lại nghĩ đến một chuyện khác. “Chỉ có điều em không cần làm việc nhà, anh tìm chút thời

gian tìm người giúp việc đến đây.”

“Làm sao phải mời người giúp việc? Quá lãng phí!” Ngày hôm qua cô nói anh không có nghe đi vào phải không? Xem ra danh hiệu hoa nhỏ trong nhà ẩm của cô quá vang dội, muốn thay đổi hình tượng còn thật có chút khó khăn.

“Khi anh còn ở cùng ông nội cũng là mời người giúp việc, em thật sự muốn tự mình làm việc nhà?”

Lôi Dực không khỏi kinh ngạc lần nữa, căn cứ theo mẹ vợ tốt bụng báo cho, Chu Văn Kỳ ở nhà là một cô gái được chiều chuộng, hơn nữa rất biết tiêu tiền, rất thích trang điểm, anh biết mẹ vợ là cho anh phòng hờ, nhưng anh cũng không quan tâm.

Công ty vệ sĩ là từ một tay ông nội anh sáng lập, vốn là do ba anh kế thừa, nhưng ở sau khi ba anh qua đời, Lôi Dực trước thời gian gánh lấy trách nhiệm, còn ông nội lại là từ từ buông tay, bây giờ coi như là trạng thái nửa về hưu, thân là người phụ trách anh trừ tiền lương còn có tiền lãi, cho dù lão bà có yếu ớt hơn nữa anh cũng nuôi được.

“Mẹ em đem chúng em chăm sóc quá tốt, em ở nhà mới không có cơ hội phát huy, thật ra thì giặt quần áo nấu cơm em cũng biết, mặc dù tài nấu nướng của em bình thường, làm lâu cũng sẽ tiến bộ.”

“Được rồi, anh cũng sẽ giúp một tay.” Anh rút cuộc xác định cô là nghiêm túc, cũng không muốn đả kích thái độ tích cực của cô, chỉ là âm thầm suy nghĩ, chờ một ngày nào đó cô mệt mỏi, thì tìm người giúp việc đến đây là được.

“Đúng rồi, anh có thời gian nghỉ kết hôn hay không?” Tuy nói cái nhà này là “việc cần làm ngay”, nhưng là cô quyết định bồi dưỡng tình cảm trước, dù sao hôm qua mới vừa kết hôn, hôm nay đã phải thảo luận củi gạo mắm muối, chính cô cũng không thể thích ứng.

“Từ ngày hôm qua đã bắt đầu coi là, có ba ngày nghỉ.” Vốn là Lôi Dực không có ý định để ỉn nghỉ, ông nội anh lại vô cùng kiên trì, nói là không có thời gian hưởng tuần trăng mật đã rất quá đáng, nếu không để mấy ngày nghỉ để kết hôn thì thật là quá đáng.

Chu Văn Kỳ nghe gật đầu một cái, đời trước anh cũng có ba ngày thời gian nghỉ kết hôn, bọn họ lại không làm an bài gì, không phải là nhìn nhau không nói chuyện thì chính là ai làm việc của người đó, đời này cô cũng sẽ không ngu như vậy, chủ động đề nghị: “Chúng ta đi ra ngoài một chút có được hay không?”

“Em muốn đi nơi nào?” Công việc của Lôi Dực thời gian không xác định, lúc nghỉ không phải ở cùng ông nội thì cũng là tìm anh em ăn cơm, nhưng bây giờ anh là người có vợ, phải làm chút chuyện không giống trước kia.

“Ăn cơm, dạo phố, xem phim, chúng ta đi hẹn hò.” Trí nhớ của Chu Văn Kỳ đối với một đêm trước khi sống lại quá khắc sâu, Lôi Dực cứ nhiên lại cùng người phụ nữ khác cùng nhau đi dạo phố, còn vào đêm thất tịch, nói cô ghen cũng tốt, nhảm chán cũng được, chính là muốn giành lại một hơi.

“Được.” Anh đối với việc hẹn hò cũng không am hiểu, nghe theo quyết định của cô tự nhiên là tốt nhất.

Hai người ra cửa, ngồi lên xe, Chu Văn Kỳ nói địa điểm, Lôi Dực không cần hỏi đường liền khởi động xe, ở trong đầu anh tự có một phần bản đồ.

Cô mở ra âm hưởng mở ra album tuyển tập dương cầm, nghĩ thầm trước kia mình chưa bao giờ chú ý anh yêu thích cái gì, không bằng bắt đầu tìm hiểu từ bây giờ. “A Dực, anh thích nghe thể loại âm nhạc nào?”

“Ừ... Không có người hát là được.” Anh không thể để cho náo nhiệt dời đi lực chú ý, chỉ cần âm nhạc nhẹ nhàng du dương là tốt rồi, có lúc yên lặng cũng rất tốt.

Anh miêu tả làm cho cô ‘phốc xích’ cười ra tiếng. “Vậy em giúp anh mua một tuyển tập, chỗ này của anh chỉ có mấy tiếng mà thôi, nghe hoài cũng chán.”

“Không cần làm phiền.”

“Anh khách sáo với em cái gì? Em sẽ tức giận đó!” Cô phát hiện giữa hai người vẫn có khoảng cách, có thể là do cô quá nóng lòng. Sống lại mới hai ngày đã muốn thay đổi tất cả, cô cũng tỉnh táo lại.

Lôi Dực nhìn cô một cái, không muốn chọc cô tức giận nhưng lại muốn thấy vẻ mặt tức giận của cô.

“Được, em giúp anh mua.”

“Hừ! Xem như anh thức thối, nếu không em thật sự sẽ tức giận.”

Bộ dáng thờ ơ phờ phạc của cô chỉ làm cho anh cảm thấy buồn cười, cô lớn lên trắng nõn đáng yêu, lúc trẻ người có một phen phong tình, không nghĩ đến dáng dấp anh hùng hãn uy nghiêm như vậy, còn có người phụ nữ dám lớn tiếng với anh, để cho anh có một loại cảm giác thân thiết kỳ diệu.

Hai người đi đến một khu náo nhiệt của thành phố Đài Bắc, chính là nơi trước đây Chu Văn Kỳ phát truyền đơn, cô nhìn con phố quen thuộc kia đến xuất thần, lúc này rất khó hiểu ông trời an bài, ba ngày trước cô vẫn còn ở cuộc sống thấp nhất, bây giờ lại đem tất cả đều tìm trở về.

Có phải hay không đây chỉ là nằm mơ? Chờ cô tỉnh lại sẽ lại trở về tình cảnh bi thảm? Không, cô không thể buông tha cuộc sống trước mắt, cô muốn cố gắng lưu lại!

“Kỳ Kỳ, em làm sao vậy?” Anh nhìn sắc mặt cô có chút tái nhợt, có phải thân thể không thoải mái hay không?

“Em không sao, chỉ là đang suy nghĩ buổi trưa muốn ăn cái gì?” Cô nhất định có thể, cô sẽ không dần như vậy nữa, tin tưởng ông trời sẽ cho cô cơ hội... Trong thoáng chốc cô muốn dùng lực bắt được đồ, muốn ngồi xổm xuống sờ sờ mặt đất, xác định mình không phải là một u hồn.

“Anh gì cũng được, em quyết định đi.”

Nhìn vẻ mặt không biểu cảm của anh, tâm tình cô đột nhiên loạn lên, có lẽ là sợ hãi cũng có lẽ là tức giận, không nhận được cất cao giọng nói. “Anh người này làm sao lại như vậy? Mỗi lần đều phải em quyết định, anh cũng không có ý nghĩ sao?”

Kiếp trước cô ghét anh nhất ở điểm này, cái gì cũng có thể, cái gì cũng tùy tiện, là bởi vì hoàn toàn không thêm để ý? Vẫn là đem cô xem như một đứa bé bốc đồng?

Thấy cô đột nhiên nổi giận, anh vẫn không thay đổi thái độ bình tĩnh. “Nghe mẹ em nói em có chút kiêng ăn...”

“... Ách.” Cô lập tức không còn tức giận, chỉ cảm thấy ngượng ngùng, bởi vì cô thật đúng là có chút kiêng ăn, không biết mẹ tiết lộ cho anh bao nhiêu, có nói cô có tính xúc động tùy hứng hay không? Ai, đời trước cô thất bại như vậy không phải là không có đạo lý, bây giờ còn tự mình hù dọa mình, dọa cho sợ đến đều nhanh không có hồn, bây giờ thật mất thể diện.

Thở dài, cô miễn cưỡng nâng cao tinh thần, ôm lấy cánh tay của anh làm nũng nói: “Thật xin lỗi, em hiểu nhầm anh, anh không được tức giận đó!”

“Anh không có tức giận.” Chuyện nhỏ mà thôi, anh sẽ không để ở trong lòng, chỉ cần hôm nay hẹn hò có thể làm cho cô vui vẻ, bình thường tâm tình của anh rất ít có dao động, thấy cô vừa giận vừa cười ngược lại cảm thấy thú vị.

“Chung quanh đây em rất quen, em đảm đương làm hướng dẫn du lịch được rồi, đi theo em!”

Cơ hội sống lại khó có được, nói không chừng vừa đảo mắt sẽ là một cục diện khác, nhưng chỉ cần giờ phút này cô còn sống, cô sẽ nắm thật chặt, không uống công đi đến nhân gian lần này.

Thời gian vui vẻ luôn luôn qua rất nhanh, lúc đi dạo phố Chu Văn Kỳ mua một đôi giày đế bằng, bởi vì đi giày cao gót nhanh đau chân, ở trong rạp chiếu phim Lôi Dực len lén ngủ gật, bởi vì phim tình yêu vẫn nghe lời kịch quá nhiều, chỉ là đại khái mà nói hẹn hò vẫn vui vẻ, hai người vẫn nắm tay nhau không buông ra.

Về đến nhà đã mười một giờ, Lôi Dực nhớ đến tình huống đêm tân hôn, chủ động đề nghị: “Em có mệt hay không? Anh giúp em xả nước tắm.”

“Ừ, A Dực thật tốt!” Chu Văn Kỳ cười đến rức rờ như hoa, nghĩ thầm thật sự là trẻ nhỏ dễ dạy, đôi hôm qua mới học được kiến thức, tối nay đã biết thực hành.

Đối mặt với nụ cười nhiệt liệt của cô, anh có chút không biết phải làm sao, thật ra thì anh không có ý đó, chỉ muốn để cho cô được thả lỏng nghỉ ngơi, có thể hay không cô hiểu nhầm là ý đó? Mặc dù nói hai người đã có da thịt chi thân, nhưng có mấy lời muốn thẳng thắn nói ra vẫn còn khó khăn, nhất là đối với một người đàn ông mới vừa khai trai, nói gì cũng có vẻ ăn tủy trong xương mới biết nó ngon.....

6. Chương 6

Thấy chồng đi vào phòng tắm, Chu Văn Kỳ thừa cơ đem phòng ngủ trang hoàng lại một lần, chủ yếu là cây nến còn phải có nước hoa, đây là buổi chiều đầu tiên ở nhà mới, đương nhiên muốn lãng mạn phong tình một chút.

“Em đến!”

“Nước ấm vừa phải, anh đã thử qua.” Lôi Dực nói rất có đạo lý, bởi vì anh đã ngồi vào bên trong bồn tắm.

Chỉ có điều bồn tắm trong nhà không lớn như ở khách sạn, anh cũng lo lắng thân thể cô không chịu nổi.

Dù sao tối hôm qua mới trải qua lần đầu tiên, hôm nay lại ở bên ngoài chơi hơn nửa ngày, vì vậy anh chuyên tâm tắm cho cô, không dám hành động thiếu suy nghĩ, chấp nhận hành hạ ngọt ngào.

Chu Văn Kỳ đương nhiên phát giác sau lưng có một ‘cột chống trời’ đang chia vào lưng mình, làm cho cô buồn bực chính là tại sao anh lại không có dũng cảm tiến đến?

Chẳng lẽ mới ngày thứ hai anh cũng đã không có hăng hái? Rõ ràng anh có phản ứng lại không trực tiếp hành động, sẽ là nguyên nhân gì? Người đàn ông trầm mặc thật khiến cho người khó hiểu, còn giống kim dưới đáy biển hơn so với lòng của phụ nữ.

“Anh cảm thấy hôm nay phim có hay không?”

“Hay.”

“Em mua đôi giày mới kia có đẹp hay không?”

“Đẹp.”

Rất tốt! Cô âm thầm cảm rằng, cho dù hỏi anh trần nhà có đẹp hay không, có lẽ anh cũng sẽ trả lời là đẹp, thật muốn cho anh một quyền để cho anh thông suốt, chỉ có điều nhìn cơ ngực của anh còn to hơn so với ngực của cô, nếu như thức thời cô vẫn nên để xuống cái ý niệm này, bàn bạc kỹ hơn, hướng dẫn từng bước vậy.

Không khí lâm vào tẻ ngắt, hai người quy củ tắm xong, lau khô thân thể, anh mới ôm cô ra khỏi phòng tắm, đi về phía giường lớn, cây nến làm cho anh có chút sững sờ, nước hoa làm cho anh có chút mẫn cảm, nhưng mà quan trọng nhất chính là người trong ngực, anh không muốn làm cô một chút chết.

“Anh giúp em xoa bóp.” Anh chưa quên lời mình đã nói, tối hôm qua anh làm cô đau, đương nhiên muốn bồi bổ lại.

“Tốt, em chờ cả ngày rồi!” Không nghĩ đến người này sẽ mở lời trước. Trước khi sống lại cô cũng không có đãi ngộ tốt như vậy, nếu anh chủ động muốn ra sức, cô vô cùng vui lòng tiếp nhận.

Anh để cho cô nằm ngang xuống, từ mắt cá chân của cô bắt đầu nhu nhu. “Có phải quá dùng sức hay không?”

“Ừ, khí lực của anh lớn, nhẹ một chút...”

Đối thoại như vậy có chút mập mờ, anh vốn không có ý đó cũng phải thay đổi suy nghĩ, khi anh ấn xuống huyết đạo ở bắp chân cô, giống như trừ đi nhức mỏi trong cơ thể cô, để cho cô không kìm được than nhẹ. “Thật thoải mái, chính là chỗ đó, đừng có ngừng....”

“Thật sự thoải mái như vậy?” Trước đây anh xoa bóp cho ông nội chưa từng lấy được loại khẳng định này.

“Ừ, A Dục thật là lợi hại!”

Mỹ nhân ngọc thể ngang dọc, cộng thêm âm thanh hấp dẫn như vậy, lời nói ám hiệu, nếu còn không có phản ứng thì không phải là đàn ông, anh khàn cổ họng hỏi: “Kỳ Kỳ, có muốn hay không lại đến một lần?”

“Cái gì lại đến một lần? Anh không phải là đang giúp em xoa bóp sao?”

“Không phải vậy..... Là giống như tối ngày hôm qua, lần này em sẽ không bị đau.” Hơn nữa anh còn có thể kéo dài hơn, lần đầu tiên nữ đầu nam nhanh, thẳng thắn mà nói là không được tận hưởng, lần thứ hai nhất định sẽ tốt hơn, anh tin tưởng mình sẽ làm được.

“Nhưng là em mệt quá.” Cô đưa chân đá nhẹ vào bên hông anh, nói là kháng nghị không bằng nói là trêu đùa, mới vừa rồi lúc tắm uyên ương anh không tích cực, bây giờ mới chịu đến biểu hiện, phải xem tâm tình của đại tiểu thư cô có tốt hay không.

“Chờ làm xong anh sẽ giúp em xoa bóp một lần.” Anh bắt được chân nhỏ trắng mịn của cô, ở lúc mấu chốt này nói cái gì anh cũng đều đồng ý.

“Hừ, anh là thích làm như vậy? Hay là đặc biệt thích cùng em làm?” Cô càng ngày càng thích cùng anh đấu võ mồm, nhìn dáng vẻ anh á khẩu không trả lời được rồi cảm thấy buồn cười, ai kêu miệng anh không lanh lợi, đáng đời để cho cô bắt nạt.

Lôi Dục phát hiện mình không nói lại lão bà, suy nghĩ một chút rồi dứt khoát tự thực hiện, hôn cái miệng nhỏ nhắn xảo trá của cô, tránh cho lãng phí thời gian, anh đã giúp cô tắm rồi xoa bóp, theo lý thuyết cô cũng đã nghỉ ngơi đủ rồi, nếu anh để cô khổ cực tuyệt đối không coi là quá phận.

Đêm dài đằng đẵng, nam nữ dây dưa không nghỉ, một làm bộ muốn tránh nhưng là giọng nói hờn dỗi: “Ghét, không nên đến.....”

Một người khác đã là thở gấp chảy mồ hôi, gấp đến độ hốt hoảng. “Kỳ Kỳ ngoan, đem chân mở ra, đúng, cứ như vậy.... ..”

Lôi Dục vốn là sẽ không dụ dỗ phụ nữ, tại thời điểm nguy cấp lại kích phát ra khả năng tiềm tàng, ngay cả chính mình cũng cảm thấy khó có thể tin được. Vốn cho là kết hôn phải cần một khoảng thời gian để thích ứng, thậm chí anh đã nghĩ đến không muốn phát sinh quan hệ, ai biết mới hai buổi tối anh đã muốn ngừng mà không thể, kế hoạch quả nhiên không cần nổi biến hóa, xem ra là anh đã ngã đi vào, chỉ có thể nắm thật chặt tay cô, muốn rơi vào liền cùng nhau rơi vào đi!

Sáng sớm, Chu Văn Kỳ mang theo nụ cười thỏa mãn tỉnh dậy, quay đầu lại xem một chút người đàn ông đang ngủ say bên cạnh, tối hôm qua anh thật đúng là tận tâm tận lực, hơn nữa biểu hiện một lần so với một lần tốt hơn, rất khó tưởng tượng trước kia bọn họ ở trên giường không phù hợp như vậy, thì ra là chỉ cần có tâm là sẽ có lực nha!

Nhìn vẻ mặt ngủ bình thản của chồng, cô khích lệ chính mình, tất cả cũng sẽ khá hơn, bọn họ sẽ trở thành một đôi vợ chồng hạnh phúc.

Hôm nay là ngày nghỉ cuối cùng của Lôi Dục, cô tính toán muốn từ hẹn hò lãng mạn chuyển vào sinh hoạt hàng ngày, ngày mai anh đi làm mới sẽ không do dự, cô suy nghĩ một chút nên an bài như thế nào, trong lòng một mảnh yên lặng, giống như cảm giác mà Lôi Dục mang đến cho cô, ít đi tìm đập thành thịch, lại có thể yên tâm thoải mái.

Dĩ nhiên lúc đang làm việc trái tim cô sẽ nhảy rất nhanh, chỉ có điều đó là củi khô bốc lửa phản ứng tự nhiên, không thể định đoạt.

Suy nghĩ suy nghĩ, Chu Văn Kỳ mơ mơ màng màng lại ngủ thiếp đi, chờ cô tỉnh dậy lần nữa, chỉ thấy Lôi Dục đứng ở mép giường, cúi đầu nói với cô: “Có đói bụng không? Anh đã mua bữa sáng.”

“Anh dậy lúc nào vậy ? Cũng không gọi em.” Cô thấy anh mặc quần áo thể thao, trên trán còn có vài giọt mồ hôi, xem ra là đi ra ngoài chạy bộ thuận tiện mua bữa sáng? Tối hôm qua anh xuất nhiều lực như vậy, hôm nay còn có thể đi ra ngoài chạy bộ?

“Em quá mệt mỏi, cần phải ngủ thêm một lát, anh đi chạy quanh công viên mấy vòng, thuận tiện mua bữa sáng trở lại.”

Nói đến ‘mệt mỏi’, cô cũng không khỏi đỏ mặt, thật là bị anh làm ‘mệt mỏi’ không sai, đàn ông thể lực tốt quả nhiên không thể xem thường, ở trên giường hay dưới giường đều là mãnh long a.

“Cái đó.... Sau này em sẽ nấu cơm, anh cũng không cần đi ra ngoài mua.”

“Em không cần mỗi ngày đều làm, mệt mỏi thì ra ngoài ăn, rửa chén và vứt rác giao cho anh, bất kể anh về muộn bao lâu, em cũng không thể tự mình làm.” Lôi Dực không ý có định ngược đãi vợ, mặc dù anh đối với việc nhà cũng không có sở trường, nhưng nếu như không giúp một tay làm chút gì đó, anh cũng sẽ cảm thấy là lạ.

“Ừ, nghe lời anh.” Cô đương nhiên sẽ cho anh cơ hội biểu hiện, ngôi nhà nhỏ này phải dựa vào hai người bọn họ chống lên.

Chờ Chu Văn Kỳ rửa mặt xong đi qua, hai vợ chồng ngồi vào bàn ăn bữa sáng, cô phát hiện anh rất thích uống sữa đậu nành, hết lần này đến lần khác phối hợp không phải là bánh nướng hay bánh quẩy, mà là tổ hợp với sandwich, tổ hợp kỳ diệu lại làm cho cô rất thích.

“A Dực, ngày mai anh phải đi làm, em cũng muốn đi tìm một phần công việc.”

Lôi Dực nghe xong nhú mày, không quá tán thành nói: “Em không cần vất vả như vậy, anh vẫn nuôi được em.”

Hôm cưới anh đã nói qua, cưới vợ về là để vợ hưởng phúc, chỉ hi vọng cô sinh cho anh mấy đứa con, bình thường cô thích thế nào liền như vậy, anh cũng đã đồng ý với ba mẹ vợ nhờ làm hộ, Kỳ Kỳ được cưng chiều từ nhỏ, cả người cũng rất mềm mại, tại sao phải làm việc?

“Em đương nhiên phải dựa vào anh nuôi! Nhưng là mỗi ngày em đều phải ở nhà rất nhàm chán, yên tâm, em sẽ tìm một công việc đơn giản, không phải làm nữ cường nhân.” Cô cố ý nói thoải mái vui vẻ, suy nghĩ một chút mình làm người đứng là rất thất bại, tất cả mọi người đều vì cô ăn không hết khổ, cũng không mong đợi cô có thành tích gì, chỉ cần hưởng phúc là được rồi, ở trong loại hoàn cảnh này muốn đột phá thật đúng là khó khăn.

Đời trước cô chính là quá vội vã muốn chứng minh mình, mới có thể dễ dàng bị La Kiến Lương lừa gạt, cho là mình gặp được một cơ hội tốt để gây dựng sự nghiệp, đem tiền gửi ngân hàng đều đưa vào đầu tư, thu về kết quả chính là người đi - nhà trống, nếu như nói lớn lên cần thất bại, cô đại khái đã đem tất cả thất bại của hơn hai mươi năm ở đời trước tập trung ở một chỗ.

Nghĩ lại quá khứ quá nhiều chuyện nguy hiểm, tội lỗi chồng chất, may mắn một lần nữa đã đến, cô sẽ từng bước từng bước đi được vững vàng.

7. Chương 7

Lôi Dực vẫn cau mày như cũ, suy tính chốc lát cuối cùng cũng thỏa hiệp. “Em muốn đi phỏng vấn thì nói trước với anh, anh điều tra một chút rồi sẽ cùng em đi.”

“Tốt, cảm ơn!” Cô biết bọn anh làm vệ sĩ, thế nào cũng cảm thấy khắp nơi trên thế giới này đều có người xấu, trước đó luôn luôn làm xong đề phòng chu đáo, chỉ cần cô có thể tìm việc làm là tốt. “Đúng rồi, một chút nữa chúng ta đi thăm ông nội đi!”

“Ông nội bảo chúng ta không được đến làm phiền ông.”

“Ông nội là hi vọng chúng ta có nhiều thời gian ở chung, nhưng chúng ta còn nhiều thời gian, cũng không cần gấp mấy ngày nay, không bằng buổi trưa đi tìm ông nội ăn cơm, buổi tối trở về nhà ba mẹ ăn cơm, cho dù trong miệng bọn họ nói mấy câu, nhưng trong lòng nhất định là rất vui vẻ!”

“Ừ... Cũng tốt!” Lôi Dực vốn là ngày ngày đều thấy ông nội, hai ngày nay đột nhiên không thấy quả thật không có thói quen, vợ nói còn nhiều thời gian, anh nghe được ngược lại rất vui mừng, ngày đúng là tế thủy trường lưu* mới phải.

(*) Tế thủy trường lưu: Nước chảy nhỏ thì dòng chảy sẽ dài.

“Còn phải mua quà, đừng quên mang theo tiền đó!” Cô bây giờ không việc làm, hay là tiêu tiền của anh đi, đối với việc tiêu tiền của người khác, cô hai đời đều là thuận buồm xuôi gió, không biết có thể coi là ưu điểm hay không?

“Về nhà cũng cần mua quà?” Anh trừ năm mới ra, chưa từng nghĩ đến về nhà còn phải chuẩn bị quà.

“Anh đến nhà ba mẹ em cũng cần mua quà, chỉ là tấm lòng mà thôi, quà nhiều thì người không trách sao!”

“Ừ, cần phải mua.” Nếu như là đến nhà ba mẹ vợ, anh đương nhiên sẽ chuẩn bị quà, nói như vậy anh đối với ông nội thật đúng không phải là khách sáo, là biểu đạt một chút tấm lòng.

Vợ chồng son ra cửa chọn mua quà, rồi chạy thẳng đến nhà cũ Lôi gia, đó là một biệt thự nhỏ, sau khi bọn họ vào cửa, vừa lúc Lôi Chân ở trong sân đánh quyền, dưới gốc cây từng trận gió mát, mặc dù là vào buổi trưa cũng không thấy nóng bức.

Chu Văn Kỳ nhìn ông cụ tinh thần sáng láng, không khỏi nghĩ đến kiếp trước lúc cô và Lôi Dực ly hôn, ông nội Lôi về mặt tràn đầy bi thương, ông không có trách mắng cũng không khuyên giải, chỉ là tuyệt vọng đón nhận sự thật, về sau hai người cũng chưa từng gặp mặt lại lần nữa, cô lại luôn luôn nhớ đến về mặt đó, nếu là từng bị cô làm tổn thương, bây giờ liền từ cô đến đền bù lại đi.

“Ông nội, chúng cháu trở lại.” Lôi Dực một tay dắt vợ, một tay xách theo quà, nhàn nhạt chào hỏi.

Lôi Chân thấy cháu trai và cháu dâu, rõ ràng rất vui mừng lại cố làm ra vẻ oán trách nói: “Sao lại chưa nói một tiếng đã đến rồi? Người trẻ tuổi như hai đứa tự mình đi chơi đi, đừng đến làm phiền ta!” Mau trở lại nhà chơi trò sinh con đi, ông âm thầm tăng thêm một câu.

Chu Văn Kỳ cười hì hì nói: “Ông nội, ngày hôm qua chúng cháu đã đi chơi rất mệt rồi, đáng tiếc chưa được ăn đến đồ ăn ngon. Hôm nay đến tìm ông nội, là muốn để cho ông nội mời chúng cháu ăn đồ ăn ngon.”

Lôi Chân vừa nghe liền cười, đứa cháu dâu này thật đúng là biết nói. “Ha ha, vậy thì có gì khó? Muốn ăn cái gì cứ việc nói!”

“Cháu nghe nói ở gần đây có một nhà hàng ăn kiểu Nhật rất nổi danh, không biết có đắt hay không? Chúng cháu có mang quà đến, ông nội không thể hẹp hòi đó!” Bởi vì trí nhớ của kiếp trước, Chu Văn Kỳ biết ông nội Lôi thích nhất là ăn đồ ăn kiểu Nhật, vì vậy vừa mở miệng liền chỉ định cái này.

“Trở về nhà mình còn mang theo quà làm cái gì? Không cần sợ tốn tiền, ông nội mang hai đứa đi ăn một bữa.” Lôi Chân vừa nhìn thấy quà liền biết đây là chủ ý của cháu dâu, trước kia cháu trai sẽ chỉ vào năm mới đưa tiền lì xì, lúc trong nhà cần mua cái gì đều giao cho người giúp việc.

“Không bằng ăn ở nhà đi, cháu gọi bọn họ đưa đến đây!” Lôi Dực cùng ông nội tình cảm sâu sắc không phải nói suông, nhưng anh rất ít khi thấy ông nội vui vẻ như vậy, cưới người vợ này thật là cưới đúng rồi, nghe lời của ông nội quả nhiên không sai.

“Cũng tốt, cháu gọi điện thoại kêu thức ăn, ông nội thích ăn gì cháu cũng biết rồi, vợ cháu thích ăn gì cháu cũng biết đi?” Lôi Chân lộ ra nụ cười ranh mãnh, nhìn chằm chằm cháu trai thay đổi sắc mặt.

Lôi Dực lộ ra vẻ mặt lúng túng, anh và Kỳ Kỳ mới đơn độc chung sống hai ngày, phải nói là để hiểu hoàn toàn còn cách rất xa, Chu Văn Kỳ không ngại cười nói: “Em không thích ăn cay, sống, phải lột vỏ, những thứ khác cũng tốt, cố sức gọi món mà hai người thích ăn, em không sao.”

“Biết.” Lôi Dực âm thầm ghi nhớ sở thích của vợ, quyết định gọi món shushi.

“Còn có đừng quên gọi mấy bình rượu trắng, hôm nay nếu không say không về!” Lôi Chân không hút thuốc lá cũng không ăn trâu, chỉ thích uống vài chén.

Lôi Dực nhớ đến ông nội có bệnh cao huyết áp, vẻ mặt không đồng ý, Chu Văn Kỳ nhìn thấy nói: “Ông nội, hôm nay chúng ta nói chuyện phiếm thôi, cái gọi là uống ít vui vẻ, uống nhiều sẽ nhức đầu.”

“Kỳ Kỳ nói đúng, thật là bé ngoan.” Lôi Chân bạn già mất sớm, con trai và con dâu cũng đi sớm hơn ông, cháu trai duy nhất là một đầu gối, khó được cháu dâu xinh đẹp đáng yêu như vậy, ông đương nhiên là vui vẻ cười ha ha.

Lôi Dực không nghĩ đến vợ mình lợi hại như vậy, trước đây anh khuyên ông nội uống ít một chút, luôn bị làm thành gió thổi bên tai, bằng không chính là bị mắng một trận, ai ngờ Kỳ Kỳ nói vài ba câu đã khiến cho ông nội cố chấp thỏa hiệp, gia đình hòa thuận mọi việc hưng thịnh, sau này phải thường xuyên mang vợ về mới được.

Không đến một giờ, nhân viên nhà hàng mang hộp đồ ăn tinh sảo và rượu trắng đến, Chu Văn Kỳ và Lôi Dực chuẩn bị xong đồ ăn và ly rượu, bởi vì Lôi Chân không thích người không có phận sự đợi, người giúp việc một tuần chỉ quét dọn hai lần, lúc bình thường cũng là Lôi Chân tự mình động tay.

Ba người ngồi xuống ăn cơm, Lôi Dực vốn là cái hũ nút, cũng không ai mong đợi anh đột nhiên nói chuyện cười, Chu Văn Kỳ ngược lại nói chuyện dí dỏm, đem ông nội Lôi đổ cho tâm tình thật tốt.

Lôi Chân hơn bảy mươi tuổi, vừa uống rượu liền nhớ đến chuyện cũ năm đó. “Cháu đừng nhìn đáng vẻ rất lợi hại của Lôi Dực bây giờ, thật ra thì khi nó còn bé rất yếu, thường bị mấy đứa trẻ hàng xóm đuổi theo đánh, về sau ông dạy nó đánh quyền, tập thể dục, nó học được đã chậm lại kém, ông cùng ba nó cũng bỏ qua, không nghĩ đến có ngày nó bị đánh phát ra khả năng tiềm tàng, cư nhiên chỉ một hai năm, đã đem những tiểu quỷ kia đánh cho răng rơi đầy đất...”

Chu Văn Kỳ tương đối phối hợp lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thì ra là mãnh nam không phải là một ngày tạo thành a. “A Dực hẳn là người tài về ngoài dần dần, có tài nhưng thành đạt muộn, nếu không làm sao sẽ càng ngày càng lợi hại?”

“Hy vọng là như vậy, ông chỉ sợ ngày nào đó nó lại không thông suốt, cháu nhìn bộ dạng ngu xuẩn hiện giờ của nó, ông lại nghĩ đến thời điểm nó học tiểu học, bài tập không phải là dốt nát bình thường, Lão sư nào cũng nhận ra nó, bởi vì ai cũng từng đánh qua hắn...” [đánh là đánh roi nhé, như các bạn đi học mà k làm bài tập bị phạt đó, mình cũng từng bị T^T]

“Không thể nào? Sau này sinh con nếu như giống anh ấy thì làm sao bây giờ?”

Lôi Dực khoe miệng hơi nhếch lên, mặc dù ông nội không ngừng nói chuyện xấu khi còn bé của anh, ngay cả vợ anh không có chuyện gì cũng bỏ đá xuống giếng, nhưng một màn trước mắt này vẫn làm cho tâm tình của anh vui sướng. Kể từ khi ba mẹ lần lượt qua đời, anh đối với cuộc sống không có bao nhiêu mong đợi, chỉ cần có thể làm công việc mình thích, còn có người nhà, anh em làm bạn là được rồi.

Ăn uống no đủ, Lôi Chân bộ dạng say rượu, để cái ly xuống nói: “A Dực, cháu đi cửa hàng tiện lợi mua thêm mấy lon bia nữa.”

“Ông nội, ông đã uống rất nhiều.” Lôi Dực không đồng ý nói.

“Bia mà thôi, cũng không phải là rượu trắng, không cần rầy rà, nhanh đi!”

“Vậy ông phải ăn thêm nhiều đồ ăn chút.”

“Biết, tiểu tử thôi thật rầy rà!”

Nhìn cháu trai bày ra vẻ mặt thối đi ra cửa, Lôi Chân tay chân nhanh nhẹn nhảy dựng lên, từ thư phòng lấy ra một cái rượu da màu đen, Chu Văn Kỳ còn tưởng rằng bên trong là vũ khí đạn dược, cùng một dạng giống như trong phim ảnh sát thủ sử dụng, không nghĩ đến mở ra là đầy tiền mặt, có ít nhất hai, ba trăm vạn, ngoài ra còn có một sổ ghi chép tiền mừng.

Lôi Chân cười cười nói: “Trong hôn lễ quá nhiều người, ông sợ hai đứa không quản hết được, liền giúp hai đứa thu, cháu lấy về đi.”

“Ông nội... Nhiều tiền như vậy, nên do ông bảo quản.” Cô nhớ đời trước không xảy ra chuyện này, nhất thời không khỏi kinh ngạc lại hoảng hốt, nghĩ đến có chút tình huống đã thay đổi, hẳn là thay đổi theo chiều

hướng tốt đi?

“Trong này cũng có bao lì xì của ông, chẳng lẽ ông còn tự mình cầm? Ông so với hai đứa sẽ đi sớm hơn, sổ ghi chép tiền mừng cháu phải giữ kỹ, sau này còn đáp lễ, A Dực không có cẩn thận như cháu, phải dựa vào cháu để ý.” Lôi Chân nói đến chuyện sau đi chết tương đối thoải mái, sống đến từng tuổi này cũng không còn gì kiêng kỵ.

“Dạ, cháu biết.” Ông nội cũng đã nói đến chuyện sau khi chết, cô không dám không nhận trách nhiệm.

Lôi Chân thấy cháu dâu đồng ý, trái tim cũng theo đó buông lỏng, không khỏi lại nghĩ đến chuyện đã qua. “A Dực khi còn bé mặc dù không đủ dũng mãnh, nhưng là tính tình rất sáng sủa, kể từ khi mẹ nó bị bệnh nặng qua đời, nó liền trở lên tương đối trầm mặc, sau đó thời điểm ba nó nhận nhiệm vụ, vì bảo vệ khách hàng mà bị thương, kéo được ba tháng vẫn là đi, A Dực liền trở lên giống như đầu gỗ, khoảng mấy ngày cũng không nói một câu, bạn gái loại sinh vật này cho đến bây giờ lại càng chưa từng xem qua.”

Chu Văn Kỳ nghe được từng trận đau lòng, đời trước ông nội Lôi không có cùng cô nhắc đến những chuyện này, cô chỉ biết ba mẹ Lôi Dực đều đã qua đời, thì ra là Lôi Dực đã trải qua những nỗi đau lớn như vậy, khó trách sẽ dưỡng thành tính tình trầm mặc nội liêm.

Mặc dù như vậy, nhưng anh vẫn là người nghiêm túc thành thật, so sánh xuống, cô lấy được nhiều, bỏ ra ít, lại tuyệt không biết cảm ơn, trời ạ, anh có thể yêu cô có lẽ là bị sét đánh đi? Chẳng lẽ họ Lôi tương đương với xui xẻo?

Lôi Chân từ trên mặt cháu dâu nhìn ra đau lòng, thừa cơ nói giúp cháu trai mấy câu. “A Dực nó làm người rất chân thực, chính là không biết biểu đạt, có lúc tính khí còn rất cứng, cháu nhìn ở trên mặt của ông nội, bao dung nó nhiều hơn, đừng cùng nó so đo a!”

“Ông nội đừng nói như vậy, đều là A Dực bao dung cháu, được gả cho anh ấy là phúc khí của cháu.”

“Hai người các cháu thoát nhìn thì kém rất nhiều, thật ra thì như vậy có thể bổ sung cho nhau, từ từ đi, lâu ngày biết lòng người.”

“Cháu biết, cảm ơn ông nội.” Cô tin tưởng hai người sẽ có kết cục tốt, chuyện xưa làm lại một lần luôn có ý nghĩa.

Lôi Chân nói chuyện nghiêm túc một phen xong, quyết định tiết lộ một chút tâm tư. “Nhưng mà quan trọng nhất chính là mau mau sinh chất trai cho ông ồm, nam nữ đều tốt, bao lì xì dày như nhau.”

“Chúng cháu sẽ cố gắng.” Cô nghe âm thầm kinh hãi, xem ra áp lực nối dõi tông đường không nhẹ a, nếu như không sinh được con, hạnh phúc trong tưởng tượng của cô có lẽ không cách nào đạt được, xem ra phải nhanh chóng làm kiểm tra sức khỏe, còn có vận động trên giường phải rèn luyện nhiều hơn.

Nỗi lòng đã được giải quyết, Lôi Chân ngáp một cái, phất tay một cái không khách sáo đuổi người. “Tốt lắm, ông muốn ngủ trưa, chờ Lôi Dực trở lại, cháu bảo nó để bia trong tủ lạnh, tự hai đứa ra ngoài chơi, không cần phải để ý đến ông.”

“Hôm khác chúng cháu sẽ trở lại thăm ông nội, cầm nhiều tiền như vậy, lần sau chúng cháu mời khách.”

“Rất tốt, cái này gọi là hiếu thuận.” Nét mặt già nua của Lôi Chân cười thành một đóa hoa, có cháu dâu lành lợi như vậy, cuộc sống sau này có lẽ rất thú vị.

Xách theo một rương tiền mặt, Chu Văn Kỳ không dám đi loạn, vừa lên xe đã nói phải đến ngân hàng gửi tiền, Lôi Dực nói mình không có mang theo chứng minh thư, vì vậy để cho Chu Văn Kỳ đứng ra làm người gửi tiền, đem ba trăm vạn tiền mừng gửi trên danh nghĩa của cô.

“Em sẽ không tiêu loạn, đừng phải đám cưới hay đám tang mới lấy ra mừng.” Cô cảm thấy cần thiết phải tỏ rõ thái độ, hai người vừa mới kết hôn, nói đến chuyện tiền nong luôn có cú vướng mắc.

“Ừ, liền giao cho em.” Lôi Dực cũng đồng ý an bài của ông nội, Kỳ Kỳ là nữ chủ nhân, do cô xử lý tình người qua lại không còn gì tốt hơn, cho dù cô muốn lấy làm tiền tiêu vặt, anh cũng tự nhận là mình nuông chiều được cô rất tốt.

8. Chương 8

Bất kể như thế nào, Chu Văn Kỳ gửi xong tiền cũng liền yên tâm, bởi vì buổi trưa mới ăn xong một bữa tiệc lớn, hai vợ chồng liền đem dạo phố làm vận động, bên này mua bên kia xem một chút, đem một bụng thức ăn tiêu hóa hết, buổi tối trở lại Chu gia, trước đó không có thông báo trước, chính là không hi vọng khi trở về lại là một bữa tiệc lớn nữa.

Ai ngờ Diêu Nhu An vừa nhìn thấy con gái và con rể, phản ứng đầu tiên chính là quay sang chỗ con dâu nói: “Phẩm Khiết, mau lấy thịt ra cho tan đá, nắm hương cũng ngâm nước, ngày hôm qua làm củ cải muối còn hay không? Kỳ Kỳ thích nhất ăn cái kia, hôm nay nấu nhiều thêm hai món, ừ, mẹ thấy làm tám món ăn ba món canh tốt lắm!”

Luôn luôn hiền tuệ Trần Phẩm Khiết trả lời ngay: “Dạ, con lập tức đi chuẩn bị.”

Thấy bộ dáng người nhà giống như đối diện với kẻ địch, Chu Văn Kỳ cười khổ nói: “Mẹ, chị dâu, hai người không cần phải vội, giữa trưa tụi con ăn rất nhiều, bây giờ một chút cũng không đói, cứ ăn chút trái cây là được rồi.”

“Như vậy sao được? Mẹ thấy con gầy đi!” Diêu Nhu An rõ ràng là mở mắt nói mò, Chu Văn Kỳ cảm thấy bụng mình vẫn còn căng đây, nào có chỗ nào gầy?

Lôi Dực đặt quà trong tay xuống, một mực cung kính nói: “Ba, mẹ, anh trai, chị dâu, đây là quà Kỳ Kỳ chọn, hi vọng mọi người thích.”

“Cô mạnh khỏe, dưỡng mạnh khỏe! Có quà cho chúng cháu hay không a?” Tiểu Thành và Tiểu Du đã tan học, vốn là ngồi ở bên cạnh bàn làm bài tập, lúc này cũng chạy đến, tha thiết mong chờ nhìn cô và dưỡng.

“Có, chờ ăn cơm xong sẽ cho hai đứa, nếu như học kén ăn giống cô, vậy thì không có quà đâu!” Đi dạo phố không phải là đi dạo không, Chu Văn Kỳ thấy cái gì cũng muốn mua, đương nhiên cũng mua quà cho người nhà.

“Mình kén ăn còn dám nói?” Chu Diệu Đình nghe thấy lời của em gái liền cười lắc đầu, em gái nhỏ hơn anh tám tuổi, vẫn còn trẻ con giống như con của anh.

“Tốt lắm tốt lắm, mọi người ngồi xuống trước uống trà.” Chu Dực Nhân không nghĩ đến con gái và con rể thân mật như vậy, mới kết hôn hai ngày đã trở lại thăm người thân, xem ra vợ chồng son chung sống không tệ, ông lo lắng nhất chính là con gái không hiểu chuyện, một... không... vui vẻ nói không chừng liền ầm ĩ muốn ly hôn, ý theo tính tình của nó là rất có thể làm ra chuyện này.

Mọi người ngồi xuống pha trà tán gẫu, thuận tiện hướng dẫn hai người bạn nhỏ làm bài tập, Diêu Nhu An và Trần Phẩm Khiết ở trong phòng bếp bận rộn, Chu Diệu Đình cùng tán gẫu được mấy câu cũng chuyển vào phòng bếp, bởi vì ở Chu gia đầu bếp đứng đầu không phải là ai khác, mà chính là vị anh trai Chu này, anh hiểu khẩu vị của em gái hơn ai hết, không có anh đến xào thức ăn sẽ không chịu nổi.

Chu Văn Kỳ ở nhà mình có vẻ hồn nhiên hơn, Lôi Dực nhìn chuyển động giữa cô và người nhà, không khỏi có mấy phần hâm mộ, nếu như ba mẹ còn sống, anh và ông nội sẽ không cô quạnh như vậy..... Nhưng mà không sao, bây giờ anh đã lấy một người vợ đáng yêu, sau này sinh mấy đứa con đáng yêu, đến lúc đó bọn họ cũng sẽ là một nhà náo nhiệt.

“Dưỡng, có phải chú biết đánh võ hay không a? Chú biết đánh quyền gì?” Tiểu Thành đứa nhỏ này mới vừa tròn sáu tuổi, chính là tuổi tò mò hiếu động.

“Chú biết Hình Ý Quyền, Vịnh Xuân Quyền, Lục Hợp Quyền, Thái Cực Quyền và Không Thủ Đạo.” Lôi Dực nghiêm túc nói, không có bởi vì đối phương là đứa bé mà trả lời qua loa.

Thằng bé vừa nghe xong liền lộ ra vẻ mặt sùng bái, cặp mắt sáng trong suốt. “Có thể dạy cháu không? Làm ơn làm ơn!”

Nhìn chồng có vẻ khó xử, Chu Văn Kỳ chen vào nói: “Tiểu Thành ngoan, đừng phải đi làm không có thời gian, sau này cô dẫn cháu đi tìm ông nội Lôi, nhờ ông nội Lôi dạy cháu có được không?”

“Có thật không? Ông nội Lôi lợi hại hơn hay là đừng lợi hại hơn?”

“Võ thuật của đừng chính là ông nội Lôi dạy, cháu nói ai lợi hại hơn?” Chu Văn Kỳ càng nghĩ càng cảm thấy chuyện này có thể được, sau khi ông nội Lôi về hưu có rất nhiều thời gian rảnh rỗi, hơn nữa tăng thêm tình cảm của hai nhà, có sao mà không làm?

Tiểu Thành nắm chặt quả đấm lập chí nguyện. “Sau này cháu cũng sẽ rất lợi hại!”

Tiểu Du ôm búp bê nhìn anh trai, cũng vui mừng thay anh trai. “Thật tốt quá, sau này anh trai cũng sẽ không bị đuổi theo chạy.”

Mặc dù cười nhạo trẻ con là không tốt, nhưng là mọi người vẫn không nhịn được bật cười, chỉ có Lôi Dực rất nề tình, vỗ vỗ đầu Tiểu Thành nói: “Khi còn bé đừng cũng bị đuổi theo chạy, ngày ngày luyện võ sẽ trở lên mạnh mẽ.”

Chu Văn Kỳ mỉm cười nhìn chồng, anh đối với trẻ con ngược lại rất có kiên nhẫn, bình thường cũng không thấy anh nói dài như vậy.

Buổi tối, mọi người vây quanh bàn ăn ăn uống uống, Lôi Dực tiếp tục tiếp nhận Tiểu Thành và Tiểu Du tấn công, ai kêu anh có võ giỏi lại có kiên nhẫn đây? Người Chu gia rất có hứng thú nhìn cảnh này, nghĩ đến sau này có Tiểu Dực và Tiểu Kỳ, vui vẻ càng thêm sâu.

Diêu Nhu An tìm cơ hội đem con gái kéo vào trong phòng, hai mẹ con nói nhỏ.

“Mau nói ẹ biết, A Dực đối với con có tốt không?”

“Anh ấy đối với con rất tốt.” Chu Văn Kỳ gật đầu nói, đây là lời nói thật, nếu như mẹ biết kiếp trước Lôi Dực dùng mạng cứu cô, sợ rằng sẽ cảm động đến mức lập bài vị Trường Sinh cho anh.

“Hai đứa có hay không tránh thai?”

“Ách... Tụi con muốn thuận theo tự nhiên.” Chu Văn Kỳ không khỏi xuất mồ hôi trán, ba mẹ vẫn không cho phép cô kết giao bạn trai, bảo là muốn chờ tốt nghiệp đại học rồi hãy nói, bây giờ cô mới tốt nghiệp không bao lâu đã hỏi cô có hay không tránh thai, thật là nhảy vọt thật lớn nha!

“Thuận theo tự nhiên tốt, thật là tốt!” Diêu Nhu An cười đến run rẩy hết cả người, dọa con gái sợ hết hồn.

“Mẹ, mẹ không sao chứ?”

Diêu Nhu An không có trả lời vấn đề ngu xuẩn này, tiếp tục thích ép hỏi. “Thành thật mà nói, con có hối hận vì gả cho A Dực hay không?”

“Tại sao phải hối hận, con cũng phải là trẻ con, nào có tùy tiện tiện đối ý? Mẹ, mẹ đừng lo lắng, con sẽ không làm chuyện điên rồ.”

Diêu Nhu An hài lòng gật đầu một cái, xoay người từ trong tủ quần áo lấy ra một cái túi giấy. “Đây là tiệm mỳ ba mẹ mua mấy năm trước, mỗi tháng có năm vạn khối tiền thuê, đã chuyển đến danh nghĩa của con, vốn là muốn qua đợt này sẽ cho con, mẹ lo lắng con kết hôn không được mấy ngày đã nói muốn ly hôn, bây giờ nhìn lại là lo lắng vô ích, sau này hai đứa vui vẻ mà sống qua ngày, A Dực sẽ không để cho con chịu khổ.”

“Tại sao lại cho con cái này?” Đời trước cũng không có xảy ra chuyện như vậy, xem ra cô là lấy chồng quý, giá trị con người cao gấp bội, chỉ cần cô ngoan ngoãn cùng A Dực ở chung một chỗ, người lớn hai bên đều sẽ cho cô tiền, thật không biết nên vui mừng hay khổ sở, chỉ có thể nói cô làm người quá kém.

“Đứa nhỏ ngốc. ba mẹ vất vả làm việc cả đời, chính là muốn để lại cho con và anh trai con, đừng nói chúng ta thiên vị, bây giờ ngôi nhà chúng ta đang ở và xe đều đã chuyển cho anh trai con, dù sao nó cũng đã kết hôn có con. Nhưng mà tiền chúng ta gửi ngân hàng sẽ chia đều cho hai đứa, sau này hàng năm sẽ chuyển một phần cho hai đứa, như vậy cũng không cần sợ thuế di sản*.”

(*) Thuế di sản: Thuế di sản là thuế đánh trên tài sản mà người quá cố sở hữu ngay vào lúc người đó qua đời, trước khi tài sản được chuyển cho người thừa kế. Để tránh tình trạng tích lũy tài sản của những gia đình giàu có từ đời này sang đời khác, Quốc Hội Mỹ định mức thuế di sản rất là cao, bắt đầu từ mức 37% và khi tài sản ở một mức nào đó thì thuế sẽ là 40% của giá trị di sản. Năm 2011 \$5,000,000 (estate tax personal exemption) đầu tiên của di sản sẽ được miễn loại thuế này ỗi cá nhân, phần trên số tiền đó sẽ phải chịu thuế di sản. Số tiền estate tax personal exemption sẽ tăng lên hay không thì tùy Quốc Hội có làm luật mới hay không.

Ví dụ: một người có tài sản khi qua đời là \$5,600,000. Di sản của người đó phải chịu thuế như sau:

$\$5,600,000 - \$5,000,000 = \$600,000$ taxable estate

$\$600,000 \times \text{about } 40\% = \$240,000$ estate tax.

Như vậy người thừa kế chỉ được hưởng: $\$5,600,000 - 240,000 = \$5,360,000$ (số tiền này chưa trừ đi chi phí probate ở phần 2) ở trên.

“Mẹ, mọi người đối với con thật tốt quá...” Cô cũng không phải không hiểu chuyện, chỉ là trước đây không có nghiêm túc suy nghĩ, sau khi ba cô lên làm nhân viên công vụ lại thi mấy cuộc thi thăng chức, mẹ ở trường làm giáo viên kiêm hành chính rất mệt, mà tất cả thành quả này đều để cô và anh trai nhận, nhưng anh trai là một nhân tài, cô là một phế tài, so sánh ra cô thật là xấu hổ kinh khủng.

“Ba mẹ chỉ cần các con bình an là được, tốt nhất là nhanh có thai, ít nhất sinh hai đứa bé, chờ con làm mẹ, hiểu được tâm tình người làm cha mẹ, đến lúc đó chúng ta yên tâm.”

“Con sẽ cố gắng, sẽ không để ọi người thất vọng, con thề!” Cô cũng có thể sống lại, sinh con chắc không khó lắm đi? Người nhà hai bên mong đợi như vậy, nói gì cô cũng phải nặn ra đến, nếu không làm sao... không làm mọi người thất vọng?

“Phát thề cái gì? Mẹ làm sao lại không tin con? Sau này con có rảnh rồi thì đi thăm ông nội Lôi nhiều chút, thời gian của ông cụ không còn nhiều lắm, còn có công việc của A Dục rất vất vả, con phải đem mọi việc trong nhà xử lý tốt, chuyện nhà từ từ học sẽ biết làm, mẹ ban đầu cũng là như vậy...”

Mẹ cô tiếp tục dặn dò, dường như có nói mãi cũng không hết, Chu Văn Kỳ vừa nghe vừa gật đầu, cô biết về điểm này từng chút tích lại sẽ yêu, quá khứ cô dễ dàng buông tay, mà nay vật đổi sao dời, cảm nhận đã hoàn toàn khác biệt, bất kể là người yêu hay được yêu, cô cũng sẽ dùng tâm đi thể nghiệm.

Sống lại mới ngày thứ ba, Chu Văn Kỳ trừ kinh ngạc, cảm khái còn có nhiều hơn là mê muội, chuyện xưa trong trí nhớ của cô đã khác biệt, là bởi vì tâm tình của cô thay đổi, hay là do ảnh hưởng của người xung quanh? Nhìn mọi người hưởng ứng đều là mặt tốt, cô bắt đầu tin tưởng nhân quả tuần hoàn, chỉ cần cô dùng thật lòng đi đối đãi, những người cô coi trọng cũng sẽ lấy chân thành báo đáp.

Một ngày lấy được hai khoản tiền tài ngoài ý muốn, nhưng cô không có ý niệm muốn phung phí, cô thừa nhận mình có ham muốn vật chất, muốn mua một đồng lớn gì đó, nhưng không thể tiếp tục tùy phung phí tiền mà người khác vất vả kiếm được, đợi đến ngày cô đủ lớn mạnh, có thể tự mình kiếm tiền, tiêu tiền của mình, cảm giác đó mới thoải mái.

Một ngày chạy hai nơi, cuối cùng cũng trở về đến nhà của mình, cả người Chu Văn Kỳ đều cần nghỉ ngơi thật tốt, trong nhà có hai phòng tắm, nhưng bọn họ vẫn cùng nhau tắm, tên mỹ miều là tiết kiệm nước, thật ra cũng chỉ vì anh em em.

Tắm xong, Lôi Dục đem vợ ôm đến trên giường, cũng không vội làm việc, trước giúp cô lau khô tóc mới nghiêm mặt nói: “Kỳ Kỳ, anh có lời muốn nói với em.”

“Ừ, anh nói đi.” Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của anh, chẳng lẽ muốn nói cái gì mà bí mật thân thể? Bọn họ từ đầu đến chân đều không giống nhau, không thể nào là anh em thất lạc nhiều năm đi?

Chỉ thấy Lôi Dục mở ngăn kéo, lấy ra hai quyển sổ tiết kiệm, bình tĩnh giải thích: “Hai quyển sổ tiết kiệm này là tất cả tài sản của anh, một quyển gửi ngân hàng theo định kỳ, một quyển là tiền mặt lưu động, tiền lương của anh cũng chuyển vào đây, anh đem sổ tiết kiệm cùng tạp khoản để trong ngăn kéo này, nếu em muốn dùng tiền thì cứ lấy, không cần hỏi anh.”

Sao tất cả mọi người đều cho cô tiền? Chu Văn Kỳ biết anh không phải là người chồng hẹp hòi, kiếp trước anh cũng cho cô tiền tiêu vặt, chính là mỗi tháng đưa tiền cho cô, mà không phải là tự cô lấy dùng, có phải hay không bởi vì cô chủ động tích cực, làm tăng lên độ tin cậy giữa vợ chồng của anh? Nếu là cô sinh con, nói không chừng ngay cả phòng ở anh cũng chuyển đến trên danh nghĩa của cô, thật là một người đàn ông ngu ngốc a!

“Em, em không thiếu tiền..... Ba mẹ có thay em chuẩn bị.” Ba mẹ đem tiệm mỳ cho cô, cộng thêm tiền mừng của bọn họ, cô có thể được coi là tiểu phú bà.

“Ba mẹ đưa cho em là bọn họ thương em, anh nên đưa cho em thì vẫn phải cho, tóm lại em muốn dùng tiền thì tự mình cầm, không cần khách sáo.”

Không biết là anh không nên khách sáo hay có nhiều khách sáo? Cô không khỏi muốn thử dò xét một chút, chớp chớp mắt to ngây thơ nói: “Anh có biết em sẽ tiêu rất nhiều tiền hay không? Em trừ mua đồ dùng trong nhà, có lẽ còn mua rất nhiều quần áo, giày dép đó!”

Về mặt của anh không có bất kỳ thay đổi nào, nhàn nhạt trả lời: “Em thích là được rồi.”

“Ừ, em từ bé đã thích ăn diện, anh thích em mặc cái gì? Váy hay là quần?”

“Quần đi.” Anh thấy hai ngày nay cô đều mặc quần, nếu cô thích, anh cũng thích.

“Quần dài hay là quần ngắn?”

“Đều được.” Quần dài phóng khoáng, quần ngắn xinh đẹp, cô có một đôi chân đẹp, mặc thế nào cũng đẹp.

“Em thật có thể tiêu số tiền này? Tiêu bao nhiêu đều không cần hỏi anh?”

“Thật, không cần.”

Lấy được cam kết lời ít mà ý nhiều của anh, cô lại không có xúc động muốn khiêu chiến, nhớ đến những ngày mình đi phát truyền đơn, mỗi một lần tiêu tiền đều phải suy nghĩ, hôm nay sao lại có thể tùy ý phung phí? “Em sẽ không phung phí, em sẽ ghi sổ, tiền còn dư sẽ để lại cho con của chúng ta, anh nói xem đúng không?”

“Đúng vậy.” Nói đến con, anh liền nghĩ đến quá trình chế tạo, nếu nghĩ đến sẽ phải làm được, việc hôm nay sẽ không để ngày mai.

Cô phát hiện anh có ý đồ không tốt, cười trốn sang một bên, đáng tiếc lập tức bị bắt trở về, sau lưng là lồng ngực nóng bỏng của anh, trước ngực là hai cánh tay cường tráng của anh, không bao lâu đã đem cô hòa tan thành nước.

Người mới ra trận phá lệ điên cuồng, ném một lần liền nghiện, anh không biết người khác tán tỉnh như thế nào, anh là trực lai trực văng, muốn sẽ nói.

“Kỳ Kỳ....” Tình huống trong lúc đó anh cũng không nói ra lời âu yếm, thường kêu nhất chính là tên cô.

“Người ta không được, A Dục thật lợi hại...” Cô thì ngược lại càng ngày càng biết quạu gió thổi lửa, vài ba câu đã chọc cho anh thú tính đại phát.

Sau cuộc mây mưa, cô đưa tay dán vào trước ngực anh, cảm thụ bắp thịt cường tráng phập phồng, cả người đều đạt được thỏa mãn lớn lao, không khỏi say mê nói: “A Dục, em cảm thấy kết hôn thật tốt, anh nói có đúng hay không?”

“Tốt, đúng vậy.” Anh vẫn là từ ngữ đơn giản, đúng liền đúng, tốt là tốt rồi.

Đầu gối quả nhiên là không nói ra được lời ngon tiếng ngọt, không sao, còn nhiều thời gian từ từ cải tạo, đời trước cô biểu hiện hồng бет như vậy, anh vẫn có thể yêu cô, đời này cô nhưng là dịu dàng thiện lương đáng yêu xinh đẹp, anh làm sao có thể không yêu cô đây?

Phụ nữ là một loài sinh vật ham hư vinh, cho dù cho đến bây giờ cô vẫn không có yêu anh, nhưng vẫn hi vọng anh yêu cô sâu đậm, cái này gọi là tà giết nhâm còn hơn bỏ sót...

9. Chương 9

Thời gian nghỉ kết hôn đã qua, Lôi Dực nên hồi tâm đi làm, buổi sáng hôm nay, Chu Văn Kỳ đóng vai vợ hiền, ở cửa cùng anh hôn tạm biệt, dặn dò anh lái xe phải cẩn thận, tan việc phải trực tiếp về nhà, hoa đại ven đường tuyệt đối không được hái, mặc dù đều là lời nói nhảm vô ích, nhưng theo ánh mắt đầy ý cười của anh xem ra vẫn là dùng được.

Chồng vừa đi, Chu Văn Kỳ bắt đầu giặt quần áo, lau nhà, đổi ga giường, lấy hiệu suất cao hoàn thành việc nhà ngày hôm nay, lại đem hành lý của mình dọn dẹp một phen, đem tủ quần áo trống không nhét đến thiếu chút nữa vỡ ra, sau đó liền không có việc gì làm, cuối cùng cô mở máy vi tính ra vừa lên mạng mua đồ, vừa lên kế hoạch phát triển cuộc sống, một lần hai việc vô cùng thông thuận.

Một, ổn định bên trong bài trừ bên ngoài.

Trước ổn định gia đình nhỏ của mình, trông nom việc nhà trang trí sắp xếp phải xinh đẹp, dùng tâm bồi dưỡng tình cảm với chồng, bất kể là thân tình, hữu tình, tình yêu hay ân tình đều có thể, chuẩn bị thật tốt dưỡng sinh mang thai, lưu ý bất kỳ đối tượng có khả năng trở thành người thứ ba, cần phải diệt sạch mầm móng mới nảy sinh tránh cho tai họa về sau.

Hai, quan hệ hữu nghị giữa hai nhà.

Mỗi tuần đều phải trở về nhà ông nội và ba mẹ, ít nhất là một tuần một lần, còn phải thường xuyên gọi điện liên lạc, không năm thì ba lần tặng quà biếu đút tấm lòng, còn có chính là ép tất cả mọi người đều phải kiểm tra sức khỏe toàn diện, dùng trời cũng phải trời bọn họ đi.

Ba, mình thực hiện.

Yêu thích lớn nhất của cô chính là quần áo trang điểm, kiếp trước cô cùng La Kiến Lương tên tiện nam đó mở cửa hàng bán quần áo, nhưng làm lâu bản phải chú ý quá nhiều chuyện, cô cũng thiếu hụt năng lực quản lý nhân viên, cho dù không bị lừa gạt cũng không kiếm được tiền. Vì vậy cô phải tính đường ra khác, nếu có thể phối hợp với yêu thích thì có thể chính thức thực hành, nhưng mà không cần phải gấp gáp, dù sao cô cũng không thiếu tiền, từ từ xem, từ từ học, từng bước từng bước hoàn thành.

Sau khi xác định ba mục tiêu lớn, cô cũng mua gần ba vạn khối đồ dùng gia đình, đúng là tiêu tiền như nước, quản lý việc nhà mới biết củi gạo đắt a.

Trong những ngày tiếp theo, Chu Văn Kỳ hoàn toàn tiến vào khuôn mẫu bà chủ gia đình, trừ ra cửa mua đồ chính là ở nhà sửa đổi, Lôi Dực mỗi ngày về nhà đều cho là mình đi nhảm cửa, thật may là vợ anh không có đổi thành người khác, anh đối với những thay đổi khác hoàn toàn không có ý kiến.

“A Dực, anh có hay không cảm thấy em tiêu rất nhiều tiền?” Bà chủ nhà hiền lương chợt dạ hỏi.

Lôi Dực không chút nào do dự nói: “Sẽ không?”

“Phòng khách là muốn tiếp đãi khách, em liền bố trí đơn giản thoải mái, phòng ăn và phòng bếp lấy sáng ngồi làm chủ, vậy phòng ngủ của chúng ta có thể hay không dùng màu hồng làm chủ, giống như phòng công chúa?”

“..... Có thể.” Anh do dự một chút mới nói.

Chu Văn Kỳ nghe xong âm thầm cười to, nhìn ở trên phương diện anh dễ nói chuyện, cô liền dùng màu lam được rồi, anh là một người đàn ông cao lớn mạnh mẽ ngủ trên giường công chúa cũng là không còn gì để nói, đợi đến khi cô sinh con gái rồi sẽ trở lại hoàn thành giấc mộng đàn công chúa đi.

“Em mua quần áo anh phải mặc đó, không thể lãng phí tiền.”

“Được.” Anh luôn luôn chỉ mặc ba màu đen xám trắng, chỉ là vợ mua bộ đồ mới cũng phải cổ vũ, may mắn là màu lam bụi, màu trắng gạo và một chút hoa văn nho nhỏ, không tính là quá đẹp, anh mặc vào cũng không có không được tự nhiên.

“Có cảm thấy em là bà chủ nhà hoàn mỹ hay không, mỗi việc cũng đều làm rất tốt, mau khen?” Không phải là cô muốn đòi phần thưởng, thật sự là đời trước thất bại quá nặng, cần một chút lời nói êm tai đến khẳng định mình.

“Em rất tốt, nhưng là không cần quá mệt mỏi.” Mấy ngày nay anh cũng rất kiềm chế chỉ làm một lần, chính là sợ ở trên giường làm cô quá mệt mỏi, mặc dù nhìn cô có chút giống như đang chơi đóng vai ông nội, nhưng phần dụng tâm này vẫn để cho anh cảm động, hơn nữa khi anh thấy ông nội mặc vào áo sơ mi hoa và quần đi biển, thì thiếu chút nữa không tìm được cảm trở về, bởi vì phong cách mặc quần áo của ông nội và anh giống nhau, chỉ có thể nói là vợ của anh không gì không làm được a.

“Vì nhà của chúng ta, đáng giá.” Cô nghiêng đầu tựa vào trên vai anh, tình tế cảm thụ giờ phút ấm áp này.

Bận rộn như vậy hơn một tháng, Chu Văn Kỳ hoàn thành điều kiện nhà ở lý tưởng, cũng học được mấy món ăn mới, mời nhà chồng và nhà mẹ cùng đi liên hoan, mọi người ăn uống từ trưa đến tối, tiết mục giải trí còn lại là đánh bài, ca hát, chơi chạy bằng điện, còn có một trò chính là leo núi vách tường*.

(*) Chắc mọi người cũng biết trò này, đó là đắp mấy mỏm đá lồi ra đủ loại hình lên một bức tường, khi leo có dây an toàn, y như leo núi ấy. Chẳng biết miêu tả kiểu gì.

Chu Văn Kỳ nhìn ra được Lôi Dục khá vui vẻ, mặc dù anh không nói nhiều lắm, cười cũng không nhiều, nhưng chung sống đã lâu cô có thể quan sát ra ngoài, anh là điển hình người đàn ông của gia đình, tự nhiên thích người nhà cùng nhau ở chung một chỗ.

Diêu An Nhu đối với tình hình của con gái tương đối hài lòng, kéo con gái vào trong phòng bếp nói chuyện.

“Trong nhà bố trí không tệ, mẹ còn tưởng rằng toàn bộ đều sẽ là màu hồng, không nghĩ đến còn rất nhẹ nhàng thoải mái.”

“Mẹ, người ta cũng đã lớn!” Thế giới màu hồng là thuộc về thiếu nữ chưa lập gia đình.

“Mẹ còn nhớ rõ dáng vẻ ngày thứ nhất con đi học, sao bỗng chốc đã trưởng thành, thời gian trôi qua thật nhanh.” Diêu An Nhu cầm lên tay của con gái, tìm xem có vết thương khi nấu ăn không. “Trước kia con làm sao biết nấu ăn? Mẹ cũng sắp không nhận ra con.”

Quả nhiên không ai hiểu con gái bằng mẹ, Chu Văn Kỳ trong lòng run lên, chỉ có thể cười cười nói: “Thật ra thì thức ăn hôm nay có một nửa là gọi từ bên ngoài, gần đây có nhà hàng hương vị cũng không tệ lắm, một nửa kia đều là những món ăn rất đơn giản, con trước kia quá lười biếng, bây giờ cũng đã kết hôn rồi sao có thể tiếp tục lười nữa?”

“Nói thật hay, cần cù chút sẽ có thu hoạch, mẹ thấy khí sắc của A Dục cũng không tệ, cũng rất quan tâm đến con.”

“Nếu không phải vì anh ấy, con cũng sẽ không học làm những thứ này, ta chính là muốn ở cùng với anh ấy thật tốt.” Chu Văn Kỳ cũng không thể nói rõ mình đối với Lôi Dục là loại tình cảm gì, giữa vợ chồng không nhất định cần tình yêu, có lòng duy trì mới là quan trọng, đời này anh thành tâm cô thành ý, tin tưởng sẽ bên nhau hạnh phúc đến già.

“Bé ngoan, con có thể nghĩ như vậy là tốt rồi, mẹ không yên tâm nhất chính là con, tiểu Thành và tiểu Du cũng không làm mẹ phải lo lắng như vậy.”

“Lấy người cô là con theo chân so sánh với bọn nó? Mẹ rốt cuộc có phải là mẹ của con không? Con cũng sắp không nhận ra ngài!”

Nhìn con gái phát ra hờn dỗi, Diêu An Nhu cười đến vui vẻ, lòng của cha mẹ trong thiên hạ đều là lo lắng không hết, chờ sau này con gái mang thai sinh con, bà vẫn sẽ không nhịn được lắm nhắm thật lâu.

Chu Văn Kỳ âm thầm may mắn lại qua một cửa ải, cũng nhắc nhở mình muốn thay đổi phải tự nhiên hơn một chút, về chuyện sống lại cô sẽ vĩnh viễn làm thành bí mật, bởi vì cô sợ vừa mở miệng chính là lúc tính mạng, cô không thể mất đi tất cả trước mắt này, thật không thể....

10. Chương 10

Một ngày nào đó trời trong nắng ấm, Chu Văn Kỳ làm xong cơm hộp tình yêu, mặc vào quần dài, đeo lên đồ trang sức trang nhã, tác phong ưu nhã đi đến công ty của chồng.

Kiếp trước cô chưa từng đi đến công ty của Lôi Dực, bởi vì cô không thích công việc vệ sĩ này, vừa phải nhìn sắc mặt của khách hàng, lại vừa có độ nguy hiểm cao, cần gì phải làm cái loại công việc cố hết sức cũng không được cảm ơn này?

Nhưng kể từ sau khi cô lâm vào cuộc sống khó khăn, mới hiểu được có công việc đã rất không tệ rồi, có một kỹ năng lại càng thêm đáng quý, cô nhìn người khác không vừa mắt, mình thì lại có cái gì vừa mắt người khác?

Khi cô đi xuống xe taxi, thấy biển chữ màu vàng ‘Thiên Lôi bảo vệ’, đột nhiên cảm thấy mình rất ngu ngốc lại nhỏ bé, thật may là cô còn có cơ hội làm lại một lần nữa, còn kịp cố gắng và thay đổi.

Cô chưa đi vào cửa lớn, liền thấy hai người nhìn quen mắt, chủ động hướng cô chào hỏi: “Chị dâu xin chào!”

“Chào các cậu, là Đại Minh và Thiết Hùng phải không?” Chu Văn Kỳ ở tiệc cưới đã gặp qua bọn họ, vì vậy có chút ấn tượng.

“Chị dâu còn nhớ chúng tôi? Thật là vinh hạnh a! Hôm nay chị dâu đến tìm lão Đại phải không? Chúng tôi dẫn chị đi vào.”

Chu Văn kỳ chưa kịp nói rõ mục đích đến đây, Đại Minh và Thiết Hùng đã ân cần tiếp đãi, còn nhất nhất giới thiệu các ngành, bộ nhân sự bộ hành chính, bộ quản lý thông tin, khu huấn luyện, khu dự trữ, phòng nghỉ, phòng họp, cuối cùng đi đến phòng làm việc của chủ tịch.

Thiết Hùng gõ cửa hai cái liền đẩy cửa ra, hô: “Lão Đại, chị dâu đến!”

Lôi Dực ngồi ở sau bàn làm việc, không có đánh máy vi tính cũng không có nhận điện thoại, đang kiểm tra gậy điện mới mua gần đây, anh đối với cách xưng hô ‘chị dâu’ còn chưa quen, càng không nghĩ đến vợ mình sẽ đến đây, trong nhà đã xảy ra chuyện gì sao?

“A Dực, anh có bận hay không?” Mục đích hôm nay Chu Văn Kỳ đến đây rất đơn giản, chính là muốn để ọi người biết sự tồn tại của bà Lôi, cô cũng không quên đêm thất tịch ở kiếp trước, Lôi Dực cư nhiên cùng tiểu thư kế toán của công ty cùng đi dạo phố, chỉ cần điểm này thôi cô cũng phải phòng ngừa chu đáo, để tránh phát sinh sự việc bị thăm lửa gần rơm lâu ngày cũng bén.

“Không bận.” Lôi Dực trong lòng âm thầm kinh ngạc, bình thường ở nhà cô mặc quần áo đều là đáng yêu, hôm nay lại toát ra khí chất ưu nhã, người vợ nhỏ này của anh vẫn luôn để cho anh lóa mắt.

“Em đến đưa cơm cho anh, anh thử nhìn một chút xem có ăn được hay không?”

“Cám ơn, anh sẽ ăn hết.” Lôi Dực lập tức thụ sủng nhược kinh*, đã bao lâu không có ai giúp anh đưa cơm? Kể từ khi mẹ qua đời năm anh mười hai tuổi, cũng chưa từng được hưởng qua loại dịu dàng này nữa.

(*) Thụ sủng nhược kinh: Được sủng ái mà lo sợ.

Kết hôn mới hơn một tháng, anh cư nhiên béo lên ba cân, không thể làm gì khác hơn là mỗi sáng chạy nhiều thêm ba vòng, nếu không làm sao làm gương cho nhân viên? Toàn bộ công ty trên dưới hơn một trăm vệ sĩ, người nào không phải là thân thể cường tráng, vạn nhất lão Đại anh biến thành người mập thì rất mất thể diện.

“Ừ, công việc của anh vất vả, nhất định phải ăn đủ no, ăn ngon.” Mặc dù tài nấu nướng của cô bình thường, trong hộp cơm có mấy món ăn là đi mua, nhưng tâm ý thắng tất cả, cô biết Lôi Dực không phải là người xoi mói, quan trọng hơn là cô muốn đến lập uy, ra vẻ bà Lôi vô cùng quan tâm chủ tịch Lôi, nếu như có người nào dám can đảm đánh chủ ý không đứng đắn, tốt nhất là nên sớm làm chết cái suy nghĩ kia.

Nghe được chị dâu nói là đưa cơm đến, Đại Minh và Thiết Hùng không nỡ đi, trở mắt nhìn chị dâu mở ra hộp giữ ấm ba tầng, Đại Minh nuốt nước miếng, hâm mộ nói: “Lão Đại thật tốt số, có chị dâu đưa đến cơm hộp tình yêu, chúng tôi những chân la hán này chẳng có gì cả.”

“Chỗ này có chút điểm tâm mời mọi người ăn, phiền toái các cậu giúp tôi phân phát một chút.” Chu Văn Kỳ cũng không quên mở rộng phạm vi kết giao, cô đặc biệt chạy đến Đỉnh thái phong mua mười lồng bánh bao, đàn ông thường không thích ăn đồ ngọt, bánh bao thịt hẳn là có thể đi.

“Oa, thơm quá, cảm ơn bánh bao của chị dâu!” Đại Minh liền đưa tay nhận lấy hai túi nói, một chút ý tứ từ chối cũng không có.

Lôi Dực trừng mắt nhìn Đại Minh một cái, nói lời này cũng quá quen thuộc rồi, còn có một câu hai nghĩa.

Đại Minh và Thiết Hùng tự hiểu rõ, cũng không dám làm kỳ đà cản mũi, ưỡn ngực chính khí hào hùng nói: “Chúng tôi đi phát bánh bao, bảo đảm công bằng công chính công khai!”

Hai người vừa đi, vừa đóng cửa, Lôi Dực miễn cưỡng mới lui về mặt lạnh, không quá tự nhiên nói: “Cùng nhau ăn đi.”

“Tốt, em chuẩn bị rất nhiều, bảo đảm anh ăn không hết.”

Hai vợ chồng ngồi vào trên ghế sa lon cùng nhau dùng cơm, Chu Văn Kỳ đối với công việc làm vệ sĩ này tràn đầy tò mò, thấy trên giá sách bày không phải là sách, mà là các loại thiết bị phòng hộ, không khỏi muốn hỏi đông hỏi tây, hóa ra là áo chống đạn, cặp công văn chống đạn, đèn nhìn ban đêm, bình chữa cháy tùy thân, và chất nổ thăm dò.

Lôi Dực trả lời tường tận từng cái, nội dung vô cùng chuyên nghiệp, cô tràn đầy tò mò nhưng nghe không hiểu, chỉ có thể nói khác nghề như cách núi, khó trách trước đây bọn họ không thể nói chuyện với nhau, thật sự sở thích kém quá nhiều nha. Nhưng hướng về phương diện tốt, người đàn ông này chất phác không thú vị như vậy, phụ nữ có thể chấp nhận anh cũng không nhiều, nếu như không phải anh đã cứu cô lại từng nói yêu cô, cô rất hoài nghi mình có hay không nghị lực để kiên trì.

Lôi Dực bình thường có thể nói ít đi một câu cũng không muốn nói nhiều hơn một chữ, nhưng lúc này càng nói lại càng hăng say, nhưng là không trở ngại anh ăn cơm, chờ anh giải quyết phần lớn thức ăn, phát hiện vợ mình có chút buồn ngủ, mới hiểu rõ mình nói quá nhiều, ho khan một tiếng nói: “Ừ, đại khái là như vậy.”

“A Dực, anh thật không dậy nổi.” Chu Văn Kỳ cố nén xúc động muốn ngáp, lên tinh thần nói: “Thật ra thì em rất hâm mộ anh, có thể tự mình tìm được việc mà mình muốn làm, không giống em học từ bé đến khi tốt nghiệp cũng không dùng được.”

Anh lắc đầu một cái, nghiêm mặt nói: “Em không phải là người vô dụng.”

Anh an ủi đơn giản đến vô cùng, theo lý thuyết thì rất khó làm cảm động lòng người, nhưng nhìn ánh mắt của anh, cô lại có thể tin tưởng đây chính là suy nghĩ thật sự của anh, không giống vài người trong ngoài không đồng nhất, vì vậy cô cười cười, chuyển sang đề tài khác nói: “Em mời vừa rồi nhìn trong công ty đều là nam, không có nữ sao?”

“Chúng ta có mấy nữ vệ sĩ, còn có tổng đài, kế toán, cùng sinh viên vừa học vừa làm đều là nữ.”

Lôi Dực suy nghĩ một chút mới trả lời, công ty bọn họ không làm nghiệp vụ bảo toàn cao ốc, mà là tư nhân thuê vệ sĩ bên người, nói như vậy lấy nam vệ sĩ làm chủ, chỉ có điều trong giới từng xảy ra chuyện xưa giữa nam vệ sĩ và nữ cố chủ, thậm chí là xì căng đan ở ngoài, vì vậy cũng có người đặc biệt chỉ định nữ bảo tiêu.

“Ách, dáng dấp của các cô ấy có xinh đẹp hay không?” Nữ vệ sĩ, có phải hay không đều có vóc người nóng bỏng, dám yêu dám hận?”

“Anh không có chú ý.”

“Đã kết hôn chưa? Có bạn trai hay không?”

“Anh không biết.” Quản lý nhân sự mới có thể biết những chuyện kia, Lôi Dực thân là lão bản chưa bao giờ hỏi đến.

“Hừ hừ, nếu như anh dám ăn vụng, em sẽ ăn anh!”

Anh cuối cùng cũng hiểu lý do cô cái gì cũng hỏi, khóe mắt lại cười nói: “Anh sẽ không làm loạn.”

“Em cũng biết A Dục tốt nhất, nhất định sẽ không làm cho em buồn, có đúng hay không?” Cô chủ động đi vào trong ngực của anh, giống như con mèo nhỏ xoay qua xoay lại, anh cho đến bây giờ chưa từng ở ngoài phòng ngủ thân mật với cô như vậy, nhất thời không biết làm sao, không thể làm gì khác hơn là tùy cô định đoạt.

“Kỳ Kỳ....” Anh khó xử, nếu là có người đến thì làm sao bây giờ? Hình tượng lão bản anh dừng tỉnh táo sẽ bị hủy.

Ai ngờ cô càng phát ra được voi đòi tiên, chu miệng nói: “Hôn em.”

Anh muốn nói cho cô biết thời gian, địa điểm đều không phù hợp, nhưng là cô đã nhắm mắt lại chờ anh, lời cự tuyệt như thế nào cũng không nói ra khỏi miệng được, thậm chí còn có loại cảm giác yêu đương vụng trộm, để cho anh không kìm nén được hôn lên môi cô, hai cánh tay cũng đem cô ôm thật chặt.

Trước đây anh không biết ham muốn của mình mạnh bao nhiêu, thể lực phần lớn đều phát tiết ở vận động và trong công việc. Bây giờ mới thể nghiệm đến loại phương thức tuyệt vời này, ném một lần liền nghiện, nếu như không phải là lo lắng đến độ chênh lệch về thể lực của cô, thật muốn theo ba bữa đều đến một lần, ăn khuya và buổi trà chiều cũng muốn.

Một cái hôn có thể tạo thành rất nhiều hậu quả, kết quả của cái hôn này chính là quần của cô bị kéo đến hông, áo bị kéo xuống đến ngực, tóc dài cũng bị làm rối loạn, mà anh vẫn còn chỉnh tề, chỉ có khóa ở nơi nào đó bị kéo ra, hai người cọ xát lẫn nhau, thiếu chút nữa thì bóp súng cướp cò.

“A Dục thật đáng ghét, như vậy bảo em về nhà thế nào?” Cô còn cố ý xoay, anh cũng sắp nổ tung.

“Xin lỗi....” Anh cũng biết như vậy không tốt, nhưng là cô quá xinh đẹp quá chọc người, cho dù là tùy thời đều có thể sẽ có người xông đến, nhưng anh vẫn muốn đi vào bên trong nơi ấm áp tuyệt diệu kia của cô.

Cô cười như không cười trợn mắt nhìn anh một cái, mặc xong quần áo của mình, lại buộc lại tóc. “Em về nhà trước, sáu giờ tối ăn cơm, đừng quên đó!”

“Anh sẽ về nhà đúng giờ.” Anh chủ động sửa sang lại hộp đồ ăn trên bàn, coi như là bồi tội.

“Buổi tối xem em thu thập anh như thế nào!” Cô đưa ra quả đấm nhỏ nhỏ uy hiếp anh, lấy được anh khoan dung cười.

Sau đó, Lôi Dục nhìn bóng lưng xinh đẹp rời đi của vợ, nghĩ thầm mình thật là có tài đức gì, lại cưới được một người vợ đáng yêu dịu dàng như vậy, anh rất rõ ràng điều kiện và tính cách của mình, nếu nói cô đối với anh vừa gặp đã yêu là không thể nào, cùng lâu ngày sinh tình cũng không quá có thể, có lẽ là ông trời thương người ngốc?

Vốn là anh chỉ muốn cưới vợ sinh con, đối với đối tượng mà ông nội an bài cũng không ghét, cứ như vậy thuận lý thành chương kết hôn. Ai ngờ mới ở chung với nhau một vài ngày, anh đã có loại cảm giác từ từ mất khống chế, nội tâm không hề bình tĩnh nữa. Trời mới biết đây là cái tình huống gì, chỉ biết chắc là anh hưởng thụ trong đó.

11. Chương 11

Trong những ngày tiếp theo, Chu Văn Kỳ không cố định thời gian sẽ đưa bữa trưa tình yêu cho chồng, bởi vì Lôi Dục không phải là ngày ngày ở công ty trấn giữ, cô phải trước cùng công nhân viên dò xét tin tức, ngoài ra cô cảm thấy chuyện tốt không thể ngày ngày làm, nếu không sẽ trở thành chuyện đương nhiên, vui mừng đột nhiên đến mới quý giá.

Đưa cơm đồng thời, cô cũng thuận tiện giao thiệp với công nhân viên trong công ty, mọi người thấy khuôn mặt tươi cười đón người của lão bản nương, dĩ nhiên là muốn tán gẫu mấy câu.

Rất nhanh, Chu Văn Kỳ tìm đến vị tiểu thư kế toán kia, cô gái này tên là Lý Nhân Hoa, hai mươi năm tuổi, độc thân, chính là cô gái cùng A Dực ở chung một chỗ đêm thất tịch, mặc dù đó là chuyện trước khi cô sống lại, cô tin tưởng đời này sẽ không xảy ra, nhưng khó chịu chính là khó chịu, người đàn ông của cô sao có thể để cho người ta thêm thường?

Bình tĩnh mà xem xét, Lý Nhân Hoa điều kiện không tệ, ngoại hình so với cô chỉ kém hơn một chút, tính toán tỉ mỉ nhưng không làm cho người ta chán ghét, cá tính nhanh nhẹn có năng lực, khó trách về sau ông nội Lôi nhìn trúng cô ấy, dù sao cháu dâu thứ nhất quá ngây thơ, vì để tránh dẫm lên vết xe đổ, dĩ nhiên phải chọn một cô gái thành thực.

Chu Văn Kỳ yên lặng quan sát không muốn dả thảo kinh xà, để tránh Lôi Dực đặc biệt chú ý đến Lý Nhân Hoa, cô thấy Lý Nhân Hoa không có ý phóng điện, cũng không có khóc kêu muốn làm tiểu tam, hẳn là một nữ nhân thông minh, cô cũng tin tưởng nhân cách của Lôi Dực, tuyệt đối là sau khi ly hôn mới có thể tìm mùa xuân thứ hai.

Đã như vậy, kết thù kết oán không bằng kết duyên, cô dứt khoát giới thiệu cho Lý Nhân Hoa một đối tượng, dời đi mục tiêu cũng dời đi nguy hiểm, ừ, cứ làm như vậy, cô thật bội phục mình, sau khi sống lại trở lên thật thông minh nha! [em cũng phục độ tự yêu bản thân của chị. :v]

Vì vậy cô tìm một ngày Lôi Dực không có ở công ty, mang theo buổi trà chiều đi đến bộ hành chính nhân sự, cùng mấy nữ công nhân viên liên lạc tình cảm.

Ăn uống xong, các nữ nhân không khỏi tán gẫu về trang phục, kiểu tóc và đàn ông, mọi người làm một phen tự giới thiệu mình, cô phát hiện thì ra tiểu thư tổng đài có bạn trai, hai tiểu thư sinh viên vừa học vừa làm có đối tượng mập mờ của mình, duy nhất hoàn toàn độc thân chính là tiểu thư kế toán.

“Nhân Hoa, cô thông minh lại xinh đẹp như vậy, làm sao sẽ không có bạn trai?” Chu Văn Kỳ đóng vai nhân vật chị em tốt, vẻ mặt quan tâm hỏi.

Bị làm thành nữ vương bị kịch Lý Nhân Hoa thở dài, bánh ngọt trước mắt cũng không có lực hút. “Bạn trai cũ của tôi nói... Tôi sẽ không làm nữa, không có hương vị phụ nữ, hẳn không thể thay đổi tôi, không thể làm gì khác hơn là buông tha cho tôi.”

Chu Văn Kỳ quan sát Lý Nhân Hoa từ trên xuống dưới một phen, nền tảng không tệ, không có vấn đề lớn, nhưng quả thật có ít sự mềm mại của phái nữ, ở cô nhìn lại, chỉ cần nhuộm tóc, sửa lông mày, mặc vào quần áo có màu sắc ấm là được rồi, sửa lại rất đơn giản.

“Tên kia thật không có ánh mắt, cô ngàn vạn lần đừng nghi ngờ chính mình, cô rất tuyệt! Tôi bình thường không có việc gì liên thích trang điểm, nếu như cô tin tôi, tôi sẽ giúp cô tạo hình, như thế nào?”

“Tốt, rất cảm ơn!” Lý Nhân Hoa đồng ý một tiếng, đây chính là vợ của lão bản, cùng cô ấy lui tới chắc chắn không sai, hơn nữa nhìn lão bản nường quả thật rất biết trang điểm, khi thì đáng yêu khi thì ưu nhã, làn da càng thêm được bảo dưỡng rất tốt, cô đã sớm muốn học hỏi một phen.

“Làm cái tạo hình gì? Tôi cũng muốn!” Một bên tiểu thư tổng đài nghe thấy cũng ăm ỉ muốn thử.

“Không thành vấn đề, từng người từng người đến, tôi có chính là thời gian.” Chu Văn Kỳ trong đầu ánh sáng chợt lóe, có lẽ đây chính là cơ hội để cô gây dựng sự nghiệp, mở cửa hàng có quá nhiều chuyện phải quan tâm, cô tự nhận mình không phải là người khôn khéo, không bằng làm “Một nhà riêng”, đảm nhiệm “Người thợ trang điểm”, đơn giản lại có niềm vui, có sao mà không làm?

Mấy người phụ nữ xèo xèo thì thầm thảo luận, ăm ỉ giống như chợ, Chu Văn Kỳ trừ bỏ thu được nhóm khách đầu tiên, cũng cung cấp tốt nhất cho quan hệ hữu nghị. “Nhân Hoa, cô có hứng thú với nhân viên công vụ và Lão sư không?”

“Rất tốt a, cô có cửa sao?”

“Ha hã, có người quen mà thôi, cô đem số liệu cơ bản cho tôi, tôi tìm người giúp cô giới thiệu.”

Các cơ quan hành chính lớn và trường học đều có người như vậy — cửa của các phụ nữ trung niên nhiệt tình làm mai, mà cô vừa lúc biết hai người, cũng chính là mẹ cô và chị dâu cô.

Nói đến giới thiệu đàn ông, không khí càng thêm nóng như lửa, hormone tiết ra cũng đặc biệt nhiều, bỗng nhiên từ cửa đi vào một người, chỉ thấy lão bản đại nhân Lôi Dực đứng ở nơi đó, sắc mặt âm trầm nói: “Bây giờ là giờ làm việc.”

“Thật xin lỗi.” Các nữ công nhân viên lập tức đứng lên nhận sai.

Chu Văn Kỳ âm thầm le lưỡi, chính mình thật là đặc ý quên hình (vì đặc ý mà quên đi dáng vẻ vốn có của mình). “Ngượng ngùng, tôi chiếm dụng quá nhiều thời gian của các cô, như vậy đi, tôi để lại số điện thoại, chờ các cô có rảnh rồi thì tìm đến tôi.”

“Cám ơn lão bản nương.”

Xấu hổ lão bản nương nhanh chóng viết xuống số điện thoại di động, cúi đầu đi theo lão bản đại nhân đi về phía cửa lớn của công ty, nhìn gương mặt thối như cũ của anh, cô thấp giọng áy náy nói: “A Dực, anh không nên tức giận a, sau này em không dám.”

“Sau này sửa là tốt rồi.” Thật ra thì Lôi Dực cũng không quá tức giận, chẳng qua là ở công ty có thói quen mặt lạnh, dù sao đối với nhân viên công ty không thể quá buông lỏng.

“Là em không đúng, anh đừng nên trách các cô ấy, bởi vì em mang đồ ăn đến đây, các cô ấy cho em mặt mũi mới cổ vũ.”

Thấy vợ cúi đầu nhận sai, trong lòng anh một trận chua xót, đang muốn an ủi cô nói đây chỉ là một chuyện nhỏ, cô lại ngẩng đầu lên vội vã nói: “A Dực, em tìm được công việc em thích làm, em muốn giúp mọi người làm thiết kế tạo hình, em muốn đi tìm mấy cửa hàng quần áo và trang sức, cửa hàng tóc nói chuyện một chút, như vậy hợp tác đứng lên tương đối dễ dàng.”

Phụ nữ cảm xúc đều là thay đổi như vậy hay sao? Thế nào thoáng cái xuống thấp thoáng cái lên cao? Lôi Dực ngây ngẩn cả người, nhìn cô bình thường cũng là cười híp mắt, lúc này cũng là cười đến đặc biệt rục rỏ, anh dĩ nhiên không thể nào cự tuyệt.

“Tốt, chỉ có điều anh muốn đi cùng em.”

“Nhất định phải vậy sao?” Cô cũng không phải là trẻ con, nói chuyện làm ăn còn phải mang theo người lớn đi cùng.

“Phải.” Bên ngoài nhiều gian thương và cặn bã như vậy, trừ lừa gạt tiền nói không chừng còn lừa gạt sắc, anh không thể để cho vợ yêu có cơ hội bị thương.

“Biết, vậy em về nhà trước, bái bai.” Xem ra phản kháng là không có hiệu quả, trừ phi cô có thể chứng minh mình có bản lĩnh, mọi người mới có thể tin tưởng cô là một người thành thực.

Chán nản trong mắt cô bị anh nhìn ở đáy mắt, cũng chẳng biết tại sao, nhìn cô phát tay một cái rời đi, anh có loại cảm giác không bắt được gió, hai người kết hôn đến nay cũng coi là ở chung hài hòa, nhưng có lúc một chút anh cũng không hiểu rõ cô, tiếp nhận cô đến gần coi là chuyện đương nhiên, mình lại cái gì cũng không làm, có thể có một ngày cô sẽ chán ghét anh hay không? Nếu như cô gặp được đối tượng tốt hơn, có hay không cảm thấy hối hận?

Vừa nghĩ đến trường hợp này, anh nắm chặt hai quả đấm tự nói với mình, luôn phải làm chút gì, không thể há miệng chờ sung, ừ, trước hết hướng các anh em xin chỉ bảo đi.

Chu Văn Kỳ rốt cuộc hiểu rõ gia đình và sự nghiệp hài hòa vất vả thế nào, cô mỗi ngày phải làm việc nhà, còn phải ra cửa tìm đối tượng hợp tác, cuộc sống nhàn nhã trước đây một đi không trở lại, nhưng là cô rất thích loại cảm giác phong phú này, có thể chứng minh mình là người hữu dụng, đáng giá.

Lôi Dực đối với chuyện này không có nhiều lời, yên lặng lấy hành động ủng hộ, dành thời gian cùng cô đi nói chuyện hợp tác hạng mục công việc, đứng ở bên cạnh cô cảm thấy giống như là vệ sĩ, trên thực tế cũng thật là vệ sĩ, nhìn dáng vẻ nghiêm túc của anh, cô tin tưởng không ai dám lừa gạt cô một mao tiền. Ngoài ra anh còn đem người giúp việc ở nhà cũ mời đến, một tuần hai lần tổng vệ sinh, buổi sáng lúc anh đi chạy bộ cũng sẽ mua bữa sáng trở lại, để cho cô tiết kiệm không ít thời gian.

Cô ở trên mạng thiết lập một trang web riêng ình, dán ra mấy case trước và sau khi tạo hình , bao gồm mẹ cô và chị dâu cô cùng làm mẫu, Lôi Dực đem danh thiếp của cô đặt ở quầy công ty, mỗi khi có khách đến đều phải phát mấy tờ, tuy nói công ty vệ sĩ và trang điểm không có quan hệ gì với nhau, nhưng các nhân viên biết đây là ‘ngiệp lớn’ của lão bản nường nên cũng không dám nói thêm cái gì.

Hôm nay Chu Văn Kỳ ngồi ở phòng khách nhà mình, vừa lật xem tạp chí thời trang, vừa lên mạng trả lời tin nhắn, đã có người cùng cô hẹn thời gian, xem ra cô làm tuyên truyền cũng không tệ lắm.

Có có thói quen một tâm hai tác dụng, thậm chí còn có biện pháp gọi điện thoại. “Anh trai, anh có bận hay không?”

“Anh đang ở phòng nghiên cứu không có việc gì, sao vậy?” Chu Diệu Đình ở trường học đảm nhiệm chức trợ giáo, trừ thời gian đi học, những thời gian khác đều có thể tự do sử dụng.

“Em muốn tìm mọi người cùng nhau đi làm kiểm tra sức khỏe toàn diện, nhất là ba và mẹ, còn có ông nội Lôi cũng muốn.”

“Kiểm tra sức khỏe? Anh cũng có nghĩ đến, nhưng là ba luôn nói thân thể ông rất tốt, không cần làm kiểm tra.”

“Anh nhất định phải thuyết phục ba, gọi mẹ cùng giúp khuyên nủ, ba ở tuổi này rất dễ bị cao huyết áp, bệnh tim, bệnh tiểu đường, nói không chừng một khi tâm tình kích động còn có thể trúng gió.”

“Sao em lại tự dưng nhắc đến chuyện này?” Chu Diệu Đình biết tầm quan trọng của kiểm tra sức khỏe, nhưng không biết vì sao em gái lại lo lắng như vậy?

Chu Văn Kỳ bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là bịa một cái cớ, đem chuyện kiếp trước trải qua sửa lại một lần. “Em có một người bạn ba của cô ấy ngày hôm qua đột nhiên bị chảy máu não, đưa đi cấp cứu đến bây giờ còn chưa có tỉnh lại.”

“Nghiêm trọng như vậy?” Chu Diệu Đình suy nghĩ một chút cũng cảm thấy nghiêm trọng, vì vậy quyết định nói: “Mọi người xin nghỉ thời gian không giống nhau, không có biện pháp đi kiểm tra cùng một ngày, anh sẽ sắp xếp, chậm nhất tháng sau đều phải làm xong.”

“Anh, anh thật lợi hại, nhà chúng ta phải dựa vào anh.”

“Kỳ Kỳ cũng không tồi, so với trước kia hiểu chuyện hơn nhiều.” Không chỉ là anh, người nhà cũng nhất trí nhận định, Kỳ Kỳ sau khi kết hôn quả là đã thay đổi người, thật không nhìn ra Lôi Dực có sức quyến rũ lớn như vậy.

“Em vốn rất hiểu chuyện có được hay không? Không cần đem em làm thành hai tiểu quỷ nhà anh, hừ!”

Hai anh em nói đùa mấy câu mới cúp điện thoại, Chu Văn Kỳ thở ra một hơi, mặc dù nói thiên tai nhân họa khó tránh khỏi, dù chú ý sức khỏe như thế nào vẫn sẽ có một ngày rời đi, nhưng là có thể làm được sẽ phải tận lực đi làm, ít nhất sẽ không có tiếc nuối.

12. Chương 12

Mới cúp điện thoại thì có tiếng chuông reo lên, cô nhận máy liền nghe được một giọng nói kích động.

“Uy, là mình tiểu Ny đây! Cậu dạo này bận rộn cái gì vậy? Cũng không liên lạc với mình, không nhận thức chị em tốt là mình đây phải không?”

Chu Văn Kỳ nghe không khỏi cảm thấy buồn cười, nói đến người bạn học thời đại học Giản Ngải Ny này, cũng không biết nên coi là bạn xấu hay là bạn tốt, các cô đều yêu thích đồ ăn ngon và mua sắm, trước kia thường bao che cho nhau trốn học, giúp đối phương điểm danh kí tên, nói là ngư tử tầm ngư, mã tầm mã cũng không quá đáng.

“Thì ra là tiểu Ny tử, mình bây giờ là bà chủ gia đình, kiêm chức giúp người làm thiết kế tạo hình, xem như là công việc tự do đi, mình có một trang web gọi là Thế giới kỳ diệu, Chu Văn Kỳ kỳ, cậu có thể lên mạng kiểm tra xem.”

“Không nghĩ đến cậu tiến bộ như vậy, mình tìm việc làm đã mấy tháng, không có một cái phù hợp, thật phiền!”

“Từ từ đi, cậu cũng có thể cân nhắc tự mình gây dựng sự nghiệp nha!” Chu Văn Kỳ hiểu rõ cá tính của bạn tốt, cùng một dạng giống cô, chính là không thích cảm giác bị trói buộc, nếu như có thể tự do phát huy là tốt nhất.

“Hắc, bị cậu đoán trúng, mình gần đây quen biết một người bạn, chúng mình có dự định muốn gây dựng sự nghiệp, có lẽ là sẽ mở nhà hàng.”

“A? Đến lúc đó nhất định phải nói ỉnh biết, mình tìm người đến cổ vũ cho cậu.”

“Cám ơn nha!” Giản Ngải Ny cười hắc hắc, chuyển cái đề tài nói: “Đúng rồi, kết hôn chơi có vui hay không? Nói mình nghe một chút!”

“Không thể nói chơi có vui hay không, bắt quá cảm giác rất phong phú, Lôi Dực là một người đàn ông tốt, mình có thể gả cho anh ấy là phúc của mình.”

“Cậu vốn không phải là rất phản đối sao?” Giản Ngải Ny còn nhớ phản ứng trước đây của Chu Văn Kỳ, có thể nói là căm thù đến tận xương tủy, thiếu chút nữa không có rời nhà trốn đi, thế nào lại mới kết hôn không bao lâu đã động lòng?

“Đó là trước kia mình không có gặp qua, sau khi kết hôn mới phát hiện mình gặp được báu vật, chồng mình đối với mình rất tốt, tiền của anh ấy đều để ỉnh tùy ý tiêu xài, mình thích bố trí trong nhà như thế nào đều có thể, anh ấy còn có thể rửa bát, cũng đi vứt rác, mua bữa sáng, cậu nói như vậy còn chưa đủ tốt sao?”

“Thật có tốt như vậy? Không cần phùng má giả làm người mập a!” Giản Ngải Ny vẫn là một bộ thái độ hoài nghi.

“Mình không biết hôn nhân của người khác là như thế nào, bắt quá A Dực nhà mình đó là không cần phải nói, là người chồng tốt một trăm phần trăm, ba mẹ mình đã chứng nhận qua, phẩm chất tuyệt đối không có chút tỳ vết nào.” Chu Văn Kỳ nhớ rất rõ ràng, kiếp trước lúc cô nhận được cuộc điện thoại này, hướng về phía bạn tốt oán trách một đồng lớn, lại không biết Lôi Dực đang ở trong phòng ngủ bù, công việc của anh thời gian không nhất định, vừa đúng ngày này anh về nhà trước thời gian, cũng nghe được cô oán trách một đồng lớn.

Lúc ấy bọn họ chiến tranh lạnh thật lâu, hai tuần lễ đều không nói chuyện, đem đối phương làm thành người vô hình. Bây giờ cô dĩ nhiên là sẽ không ngu xuẩn như vậy, bắt được cơ hội nói tốt về chồng, dù sao cũng không phải là nói dối, chỉ có thể nói hần là tương đối khoa trương, vẫn còn thể tiếp nhận.

Quả nhiên, chờ mấy phút sau khi cô cúp điện thoại, quay đầu lại vừa nhìn, chính là Lôi Dực đứng ở cửa phòng ngủ, khuôn mặt không biểu cảm có chút kinh ngạc, cô nhìn rút ra kết luận đó là kinh ngạc vui vẻ, chứ không phải là kinh ngạc tức giận, hắc hắc, lần này cô đã đoán đúng.

“A Dực, anh trở về lúc nào vậy? Cũng không nói với em một tiếng.” Cô làm ra vẻ kinh ngạc nói.

“Thấy em đang nói điện thoại, nên không gọi.” Lôi Dực trên mặt có chút nóng lên, hai tay đặt ở sau lưng, giống như là học sinh tiểu học. “Có một khách hàng buổi sáng đi sang nước ngoài, cho nên hôm nay không có việc, anh liền trở về nghỉ ngơi.”

“Có đói bụng không? Em đi làm cơm cho anh.” Cô dọn dẹp đồ trên bàn, khóe mắt lại lưu ý phản ứng của anh, thấy ánh mắt anh sáng ngời, miệng nhếch lên, xem ra là có dấu hiệu ngầm thoải mái a!

“Không cần, hôm nay chúng ta sẽ đi ra ngoài ăn.”

“Tốt, hôm nay em muốn ăn đồ ăn Thái Lan.” Gần đây cùng khách hàng nói chuyện phiếm mới biết, nữ nhân ngày ngày nấu cơm sẽ thành phụ nữ có tuổi, ngược lại thỉnh thoảng nấu cơm sẽ làm cho đàn ông cảm động,

cô phải nhớ rõ nguyên tắc này, về phần muốn ăn cái gì, anh vĩnh viễn không có ý kiến, cô cũng không so đo thay anh quyết định.

“Ừ.... Anh có cái này đưa cho em.” Đạo này anh suy nghĩ rất nhiều, cảm thấy mình làm được quá ít, đối với cuộc sống hôn nhân quá bị động. Kỳ Kỳ trời sinh tính hoạt bát, thú vui cuộc sống cũng nhiều, nếu như có một ngày cô chán ghét anh thì làm sao bây giờ?

“A, cái gì vậy?” Cô ngược lại rất kinh ngạc, kiếp trước anh chỉ đưa cho cô tiền sinh hoạt, cho đến bây giờ chưa từng tặng quà cho cô, hôm nay cũng không phải là sinh nhật cô hay ngày quốc tế phụ nữ, sao đột nhiên anh lại muốn lấy lòng cô?

“Anh... Nghe nói phụ nữ đều thích hoa.”

“Cho nên?” Có lời thì mau nói, nhanh đưa quà có được không?”

Nhìn anh chậm rì rì từ phía sau lưng lấy ra một bó hoa, cô không khỏi vừa vui vừa buồn, bởi vì anh đưa chính là Cẩm chương!

Cô cũng không phải là mẹ của anh, sao anh lại đưa hoa Cẩm chương? Nhưng ngay sau đó cô nghĩ đến mẹ anh đã qua đời từ sớm, ngay cả cơ hội tặng hoa cũng không có, đã như vậy thì có sao đâu? Coi như cho anh một cơ hội tặng hoa, coi như đem cô trở thành mẹ anh cũng được.

“Cám ơn, em rất thích loại hoa này, sau này anh cũng phải đưa cho em đó!”

“Được.” Anh thở ra một hơi, các anh em đề nghị quả nhiên không sai, tặng hoa đúng là có thể lấy được lòng của phụ nữ, hôm nay lúc anh lái xe về nhà, tìm mấy cửa hàng bán hoa mới quyết định mua loại hoa này, có trắng có hồng cũng coi là xinh đẹp đi.

Anh không biết giữa bọn họ có tình yêu không, chỉ biết là anh nên chăm sóc cô, bảo vệ cô, để cho cô luôn giữ được nụ cười, còn có hi vọng cô đừng chán ghét anh, mặc dù anh là người đàn ông không thú vị, nhưng vẫn là một người đàn ông biết cố gắng.

Cô hướng về phía hoa tươi hít một hơi, ngẩng đầu lên dịu dàng nói: “Chờ ăn cơm xong trở lại, có muốn giúp em xoa bóp không?”

“Muốn.” Mỗi lần xoa bóp đều sẽ ấn đến vùng đất nhạy cảm. Hai người đã là ngầm hiểu lẫn nhau, xoa bóp chính là ám hiệu thân thiết, Lôi Dục nghĩ thầm mình cũng coi như là có tiến bộ, bởi vì thời điểm đang làm việc phản ứng của cô rất tốt, sẽ không bảo anh nhanh một chút làm xong, ngược lại ôm anh không thả.

Chu Văn Kỳ tìm cái bình để cắm hoa, ngay sau đó dặt tay chồng, cười ngọt ngào nói: “Đi, chúng ta đi hẹn hò!”

13. Chương 13

Chu Văn Kỳ gần đây luôn rạng rỡ, nét mặt tỏa sáng, bởi vì cô cuối cùng cũng có công việc tâm đắc, đối với hôn nhân và gia đình cũng rất hài lòng, hơn nữa ở trên giường chịu đủ dễ chịu, dưới giường lại thường nhận được hoa, Lôi Dục cứ ba ngày sẽ đưa một bó hoa Cẩm Chương, tuy nói có chút khô khan nhưng cũng là một phen tâm ý, bất quá cô phải suy nghĩ một chút biện pháp để cho anh tặng thứ khác, bởi vì cô không muốn mở một cửa hàng bán hoa chỉ bán hoa Cẩm Chương a.

Giữa trưa, Chu Văn Kỳ mang theo khách hàng đến cửa hàng tóc, nhà tạo mẫu tóc thay khách làm tóc, cô ở một bên giải thích tạo hình mà khách sắp sửa đổi, trang phục, phụ kiện, thiết kế đồ cũng không thiếu, khách rất có chủ kiến, nhà tạo mẫu tóc cũng có ý kiến, ba người thảo luận sôi nổi.

Sau khi có quyết định cuối cùng, khách tò mò hỏi: “Cô dùng mỹ phẩm bảo dưỡng gì mà thần kỳ vậy? Da cũng phát sáng được!”

“Nào có? Tôi dùng cũng sẽ giới thiệu cho cô, tôi cũng không có giấu giếm.” Chu Văn Kỳ rất có đạo đức nghề nghiệp.

“Đó chính là ma lực của tình yêu sao?” Khách cũng là phụ nữ, một chút liên thông suốt.

“Đâu có, đâu có, nữ nhân nghiêm túc mới là xinh đẹp nhất!” Chu Văn Kỳ ngoài mặt không thay đổi, nhưng đáy lòng lại âm thầm giật mình, giữa cô và Lôi Dực đã có tình yêu sao?

Từ khi cô sống lại đến nay, đã nhận định Lôi Dực là người đàn ông duy nhất trong kiếp này của mình, về phần có yêu hay không cũng không cưỡng cầu, bất kể như thế nào hai người là không thể cũng không thể tách ra.

Kết thúc case buổi sáng, buổi chiều Chu Văn Kỳ còn có một cuộc hẹn, ngồi xe taxi đến trung tâm, vừa vào nhà hàng đã thấy một cô gái mắt sáng, Giản Ngải Ny mặc một bộ quần áo giả da báo lại trang điểm, tám phần là buổi tối có party, ăn mặc như vậy có đủ rêu rao.

“Tiểu Ny, cậu cư nhiên không có đến muộn? Đây hình như là lần đầu tiên đi!” Dĩ vãng các cô đều là vua đến muộn, hôm nay Chu Văn Kỳ đã đến đúng giờ, không nghĩ đến Giản Ngải Ny so với cô còn sớm hơn, chẳng lẽ cô gái nhỏ này cũng sống lại?

“Tiểu thư Kỳ Kỳ, hiện tại mình cũng là nhân sĩ của xã hội, sao còn có thể có tật xấu đến muộn?” Giản Ngải Ny để xuống điện thoại di động, mới vừa rồi cô đang nắm chặt thời gian ở trên mạng, xem tin tức các bữa tiệc lớn.

Chu Văn Kỳ nghe xong ‘phốc xích’ cười một tiếng, suy nghĩ một chút cũng có đạo lý, các cô cũng không còn là sinh viên đại học ham chơi của bốn năm trước, cũng phải có tiến bộ mới phải.

Hai người gọi một phần điểm tâm trà chiều, ngay sau đó bắt đầu thời gian tốt nhất của phụ nữ, cũng chính là ăn ăn uống uống nói chuyện phiếm không ngừng.

“Cậu gần đây thế nào? Có cần mình giúp giới thiệu ột ít khách không?” Giản Ngải Ny đã xem qua trang web của bạn tốt, cũng học theo làm một cái, đáng tiếc phòng ăn còn chưa mở, thư nhắn lại dĩ nhiên là không có.

“Vậy còn phải hỏi? Cậu ít nhất phải giới thiệu ỉnh mười người khách.” Chu Văn Kỳ lấy ra một xấp danh thiếp, tuyệt không khách khí.

“Xem như cậu may mắn, nếu không phải là chúng ta có giao tình tốt, sao cậu khai thác được khách hàng?” Giản Ngải Ny sáng khoái đồng ý, cũng không khách khí nói lên yêu cầu. “Mình muốn mở một cửa hàng bán bánh ngọt, cậu cần phải giúp mình một chút, những việc như trang hoàng bố trí gì đó cậu thông thạo nhất.”

“Thiết kế bên trong vẫn phải bỏ tiền tìm người thiết kế, mình nhiều nhất chỉ có thể giúp cậu trang trí thôi.” Chu Văn Kỳ tự nhận mình là nghiệp dư trong nghiệp dư, thiết kế tạo hình còn có thể, việc thiết kế cửa hàng này quá khó khăn.

“Tốt, mình muốn chính là phong cách vui vẻ dễ thương, cậu am hiểu nhất, những việc trang trí kia phải dựa vào cậu.”

“Ừ, cậu đưa mình tiền mua đồ là được rồi, không cần tiền công, nhưng là phải ỉnh dán lên mạng tuyên truyền.” Cô quyết định đem phần công việc này thành luyện tập, a, cảm giác không cần vì tiền mà phiền não thật tốt, nếu như cô vẫn còn ở ven đường phát truyền đơn, làm sao có thể đồng ý làm không công đây?

“Ok, bất quá tiền công vẫn còn phải xem đã, tình hình kinh tế của mình bây giờ tương đối eo hẹp, chỉ có thể cho cậu mức lương thấp nhất.”

“Không cần đâu, chờ cửa hàng của cậu khai trương, đưa ỉnh thẻ khách quý, để ỉnh ăn đã ghiền là được.”

“Sáng khoái, quyết định như vậy đi!” Giản Ngải Ny cũng không từ chối, dù sao hai người ở trong bốn năm đại học, chính là cậu giúp mình điểm danh, mình giúp cậu trốn học, bây giờ cũng không cần phải phân rõ ràng như vậy.

Chu Văn Kỳ uống trà lài cười cười, cô thật vui vì có thể giúp chút gì, không cầu giàu có sự nghiệp to lớn, có thể có một chút tác phẩm, một ít thành tích là đủ rồi, cô biết mình có mấy phần nặng nhẹ, không làm được nữ cường nhân, làm tiểu tài nữ cũng tốt.

“Cậu cũng mở một cửa tiệm đi? Cậu có thể bán quần áo, phòng làm đẹp, nếu như mở ở gần chỗ mình, mình ngày nào cũng sẽ đi cổ vũ cho cậu.” Giản Ngải Ny là người cuồng mua sắm, chẳng qua là phong cách tương đối yêu điểm cuồng dã, không giống với Chu Văn Kỳ ngọt ngào thanh thuần.

“Mình sẽ suy nghĩ, chờ mình làm ổn một chút rồi nói.” Cô không phải là không có tiền mở cửa hàng, chẳng qua là không muốn phung phí, số tiền kia đều là trường bồi và chồng cho, tiền cô kiếm được còn chưa đủ nhét kê rằng.

Giản Ngải Ny cũng không miễn cưỡng, gật đầu một cái nói: “Chồng cậu đâu? Lần sau mời anh ấy cùng nhau ăn cơm.”

“Anh ấy không quen xã giao, nếu như không chủ động nói chuyện với anh ấy, anh ấy có thể cả ngày không nói lời nào, mình sợ cậu cảm thấy nhàm chán.”

“Ít giả vờ, là sợ anh ấy bị mình hù dọa phải không?” Giản Đồng Ny nháy mắt mấy cái, lộ ra một tia thiếu nữ ôm ấp tình cảm. “Thật ra thì mình cũng có một đối tượng, chính là người bạn cùng mình mở cửa hàng, còn chưa có chân chính kết giao, bất quá mình biết anh ấy chính là có ý đó.”

“Muốn mập mờ? Có chơi được hay không?” Nếu là vẫn còn học đại học Chu Văn Kỳ có thể sẽ rất hâm mộ, bất quá bây giờ cô đã kết hôn, dĩ nhiên là sẽ không ganh đua, chỉ coi như đang xem phim là được rồi.

“Mập mờ không rõ là thời gian đẹp nhất, một chút nữa anh ấy sẽ đến đón mình, cậu giúp mình giám định một cái.”

“Không thành vấn đề, bây giờ mình rất biết nhìn người.” Cô sống hai đời nhân lực tự nhiên là có gia tăng, nếu như là lần nữa nhìn người không rõ thì nên đi đập đầu vào tường đi thôi.

Hai nữ nhân vui vẻ hàn huyên hơn hai giờ, rốt cuộc cũng có một người đàn ông xuất hiện, đó là một người đàn ông có nụ cười dịu dàng, dung mạo tuấn nhã, tư thái tiêu sái, rất có mấy phần hương vị của mình mình.

Thấy bạn trai xuất hiện, Giản Ngải Ny ánh mắt tỏa sáng, giọng nói cũng trở lên mềm nhũn uốn éo.

“Khụ! Mình đến giới thiệu, đây là bạn của mình La Kiến Lương, Kỳ Kỳ cậu biết rồi đó, mình muốn cùng anh ấy cùng nhau mở tiệm, đây là bạn học của em Chu Văn Kỳ, tụi em chính là chị em tốt cùng nhau mặc một cái quần.”

La Kiến Lương gật đầu mỉm cười nói: “Chu tiểu thư em mạnh khỏe, anh có thể giống như tiểu Ny gọi em là Kỳ Kỳ không?”

“La tiên sinh, chúng ta vừa mới quen biết, vẫn nên gọi tôi là Chu tiểu thư đi.” Chu Văn Kỳ thiếu chút nữa đã đem điểm tâm vừa ăn phun ra.

La Kiến Lương chết tiệt! Tại sao ông trời lại để cho cô đụng phải người đàn ông này? Đối trá, xảo quyệt, không biết xấu hổ, bất kỳ từ ngữ nào cũng không đủ để hình dung thống hận của cô đối với hắn, trước đây cô một người phụ nữ đã ly hôn gặp được một người đàn ông ưu nhã như vậy, nghĩ rằng hắn chính là chân mệnh thiên tử của mình ở kiếp này, kết quả lại là một cơn ác mộng!

Giản Ngải Ny có chút sửng sốt, không hiểu phản ứng này của Kỳ Kỳ là thế nào, không thể làm gì khác hơn là cười khan hai tiếng nói: “Một lần lạ hai lần quen, quen biết về sau sẽ chín, Kỳ Kỳ muốn giúp em trang trí cửa hàng, mọi người đều là người mình.”

La Kiến Lương cũng phát giác mình bị xa lánh, nhưng vẫn biểu hiện phong phạm của nhân sĩ. “Thật tốt quá, tôi rất chờ mong tác phẩm của Chu tiểu thư.”

“Tiểu Ny, mình còn có việc, cậu đem sổ liệu của cửa hàng gửi inh, mình sẽ suy nghĩ.” Chu Văn Kỳ không có cách nào tiếp tục ở đây nữa, cô sợ mình sẽ thét chói tai, thậm chí trở thành người đàn bà chanh chua chửi đổng, không thể làm gì khác hơn là đi trước.

“Vậy thì nhờ cậu, hôm nay mình mời khách.” Giản Ngải Ny cứng ngắc cười nói, vẫn chưa hiểu rõ vấn đề nằm ở chỗ nào? Không phải là nói sẽ giúp cô giám định đàn ông sao? Chẳng lẽ diện mạo của La Kiến Lương đáng ghét như vậy?”

“Chu tiểu thư đi thông thả, hôm khác gặp.” La Kiến Lương khách sáo đứng lên tiễn cô.

Chu Văn Kỳ ngay cả tạm biệt cũng không nói ra được, gật đầu một cái liền xoay người rời đi, cũng không biết là mình ngồi lên xe bằng cách nào, thế nào về nhà, cả người thất hồn lạc phách, cái gì cũng không muốn làm trở về phòng nằm, cho đến khi trời tối cũng không bật đèn, hãy để cho bóng tối bao phủ đi, cô không muốn tỉnh lại.

Mông lung mở mắt ra, Chu Văn Kỳ phát hiện mình vừa sống lại, không, nên nói là cô trở về thực tế vốn có, cô vẫn sống tại căn nhà trọ cũ kỹ kia, vẫn còn ở trên đường phát truyền đơn, không dám về nhà, không dám nhớ lại, bởi vì cô ngu xuẩn và thất bại như vậy....

Tại sao? Tại sao phải cho cô một giấc mộng đẹp rồi lại bắt cô tỉnh lại? Vốn là tuyệt vọng coi như xong, lần nữa nổi lên hi vọng là có bao nhiêu vui mừng, lần nữa mất đi hi vọng là có bao nhiêu trống rỗng, trong bầu trời đêm nếu như không có sao, thì vẫn nên không có sao đi, không nên đến một ngôi sao bằng lửa gạt nước mắt của mọi người.

“Kỳ Kỳ, Kỳ Kỳ! Em làm sao vậy?”

Nghe được giọng nói quen thuộc mang theo lo lắng kia, Chu Văn Kỳ lần nữa mở mắt ra, chỉ thấy ngoài cửa sổ đã là đêm đen, Lôi Dực cau mày ngồi ở mép giường, cô lúc này mới hiểu rõ, thì ra mới vừa rồi chỉ là một cơn ác mộng, là giọng của anh đem cô gọi dậy, nếu như không có anh, phải chăng cô sẽ chỉ có hai bàn tay trắng?

“Em... Em mơ thấy một cơn ác mộng.”

“Mơ thấy cái gì?” Anh vén ra mấy sợi tóc phân tán trên trán cô, thấy cô sắc mặt tái nhợt, trên trán còn toát ra mồ hôi lạnh, thật chỉ là một cơn ác mộng? Nếu như là để cho ông nội nhìn thấy, nhất định sẽ nói phải tụng kinh, còn phải uống nước phép!

Vừa rồi anh về đến nhà thấy trong nhà không có bật đèn, nghĩ là vợ mình không có ở nhà, vào phòng ngủ lại nhìn thấy cô nhắm chặt hai mắt nằm ở trên giường, trong miệng còn nói lẩm bẩm, anh nghe không rõ cô đang nói cái gì, chỉ thấy cô vẻ mặt thống khổ, giống như là bị bóng đè, vội vàng đem cô gọi dậy.

“Em mơ thấy sau khi hai chúng ta kết hôn vẫn luôn không vui, cho nên em liền nói ra muốn ly hôn... Sau đó em bị một người đàn ông thổi nát lửa, anh muốn cùng người khác kết hôn, em không dám trở về nhà ba mẹ, một mình cô đơn...” La Kiến Lương xuất hiện khiến cho cô vô cùng khủng hoảng, tổng cảm thấy ông trời là cố ý trêu chọc cô, ở thời điểm đường làm quan của cô rộng mở lại đánh đến một tia sét, nhắc nhở cô rằng chuyện không có đơn giản như vậy, sống lại cũng không có tốt đẹp như vậy.

Nghe được hai chữ ly hôn, chân mày của anh càng nhíu chặt hơn. “Sao lại mơ thấy loại ác mộng này?”

“Không biết, có thể là gần đây quá mệt mỏi.”

“Ngày mai em đem công việc trên tay xử lý một chút, ngày kia anh xin nghỉ phép, chúng ta đi ra ngoài đi dạo.” Thời gian này anh bận làm vệ sĩ ột nhân vật lớn, hai, ba ngày mới về nhà một lần, không biết vợ mình lại mệt đến trình độ này, lập tức không khỏi có chút tự trách, xem ra tặng hoa đã không đủ chăm sóc, anh phải hỏi thăm anh em những tuyệt chiêu khác mới được.

“Được.” Cô cũng cảm thấy mình quá căng thẳng, vội vã muốn làm tốt mỗi việc, đột nhiên đụng phải đại tiện nam, mới có những thứ cảm xúc phập phồng này.

Sống lại đến nay cô vẫn tin tưởng là mình may mắn, chỉ cần cố gắng bỏ ra là có thể thay đổi được tất cả, ai ngờ ông trời lại đưa đến cho cô một khảo nghiệm lớn như vậy, chỉ cần vừa nghe đến ba chữ La Kiến Lương, cô sẽ nghĩ đến chuyện nghĩ lại mà kinh trước đây, bảo cô sao có thể lấy dũng khí đi đối mặt?

“Không phải sợ, có anh ở đây.” Anh không biết an ủi cô thế nào, chỉ có thể ôm chặt lấy cô, hôn lên mặt cô, khẽ vuốt mái tóc dài của cô, yên lặng chờ cô khôi phục lại bình tĩnh.

An tĩnh một chút, cô mới lại mở miệng nói chuyện. “A Dực, có phải là em rất thất bại, rất ngu xuẩn không?”

“Anh cảm thấy em rất tốt.” Có thể cô không phải là hoàn mỹ như vậy, nhưng là vừa vặn xứng với anh, anh chưa từng nói qua yêu cũng chưa từng lấy vợ, sau khi cùng cô sớm chiều chung sống cũng là rơi vào cảnh đẹp, giống như tất cả nên đây đủ như vậy.

“Nếu như có một ngày em nói với anh em muốn ly hôn, anh nhất định phải nói không thể, có được hay không?”

Anh quả thật là run như cây sậy rồi, mới kết hôn không bao lâu liền nói ly hôn, rốt cuộc là cái ác mộng gì để cho cô có loại ý niệm này? Vẫn là anh bình thường quá sơ sót cô, thậm chí ngay cả tâm sự của cô cũng không nhìn ra được?

“Chúng ta sẽ không ly hôn, anh sẽ không đồng ý.”

“Ừ, vậy thì tốt.” Cô nhắm mắt lại không nói thêm gì nữa, muốn nói cũng không nói lên được.

Lôi Dực nhìn vợ yêu trong ngực, ngủ rồi vẫn không yên ổn, giống như cát giấu rất nhiều bí mật nặng nề, anh nghĩ thầm quả nhiên mình làm được không đủ, nếu không sao lại để cho cô bất an như vậy? Cô nghiêm túc và tích cực, anh cũng nhìn ở trong mắt, mà ăn chỉ là tặng mấy bó hoa, so với cô không thấm vào đâu.

Đêm nay, hai người không giống như bình thường ngủ được ngon, cũng không có nhiệt liệt triển miên, ngược lại mỗi người đều ôm tâm sự của mình, mong đợi ngày mai đến, theo lý thuyết ngày mai sẽ phải tốt hơn, không phải sao?

14. Chương 14

Nghi Lan, Tiều Khê.

Lái xe đi qua đường hầm Tuyết Sơn, rất nhanh sẽ đến làng Ôn Tuyền, dọc đường đi Lôi Dực và Chu Văn Kỳ không nói nhiều, để cho âm nhạc chậm rãi phát ra, phần lớn là album cô mua, nhạc nhẹ, nhạc cổ điển, nhạc jazz, không có lời ca chỉ có nốt nhạc, phù hợp với yêu thích của anh.

Lôi Dực không biết vợ anh là làm sao, ra ngoài nghỉ phép lại thiếu hăng hái, vẻ mặt trầm tư giống như là tâm sự nặng nề, chẳng lẽ anh đã để cho cô chán ghét?

Ngày hôm qua anh đã hỏi đám anh em, trưa tặng hoa tặng quà, quan trọng nhất là lời ngon tiếng ngọt, chỉ cần nói mấy câu dễ nghe, nữ nhân sẽ ngây ngốc, có lúc còn hữu dụng hơn so với nhẫn kim cương và hàng hiệu.

Anh lúc ấy vừa nghe xong liền không có tinh thần, bởi vì đây chính là vết thương trí mệnh của anh, tài ăn nói không tốt chính là không tốt, cho dù ăn tiên đàn cũng không đổi được, mua quà chỉ cần chịu tổn tiền là được, dù dỗ nữ nhân lại cần tài hoa bẩm sinh và trường kỳ rèn luyện, mà anh vừa khác biệt lại thiếu.

“Kỳ Kỳ...” Anh muốn hỏi cô có chuyện gì phiền não, nhất thời cũng không biết phải mở miệng như thế nào.

Nhìn người đàn ông bên cạnh muốn nói lại thôi, Chu Văn Kỳ nhiều ít cũng đoán ra tâm tư của anh.

“A Dực, em không sao, chỉ là đang suy nghĩ một vài vấn đề, cho em một chút thời gian là tốt rồi.”

“Ừ.” Có vấn đề gì mà không thể nói cho anh biết, chỉ có thể dựa vào chính mình nghĩ đáp án? Anh thiếu chút nữa đã nói ra lời, nhưng vẫn là cắn răng nhịn được.

Mặc kệ chồng mình có hài lòng về câu trả lời của mình hay không, Chu Văn Kỳ lại lần nữa lâm vào suy nghĩ của mình, ngày đó cô chưa chuẩn bị tâm lý đã gặp phải La Kiến Lương, phản ứng đầu tiên chính là chạy trốn, mặc kệ bạn tốt thiết kế cửa hàng, mặc kệ bạn tốt có hay không sẽ bị lừa gạt, những thứ kia đều không liên quan đến chuyện của cô, cô chính là không muốn có bất kỳ dính líu nào với La Kiến Lương.

Song khi cô tỉnh táo lại và để tay lên ngực tự hỏi, đi rồi là có thể giả vờ như không có chuyện gì xảy ra sao? Không thể nào, nếu như có ngày cô nghe được tin tức Giản Ngải Ny bị lừa gạt, nhất định sẽ có cảm giác tội lỗi, thậm chí cảm thấy mình cũng là một tên lừa gạt.

La Kiến Lương ngoài ý muốn xuất hiện, có thể nói là vấn đề khó khăn lớn nhất từ khi cô sống lại đến nay, nếu như cô vì vậy mà trốn tránh, có thể sẽ mất đi dũng khí, năng lực và tôn nghiêm, nếu như không triệt để đem hẳn đánh bại, cô sợ vẫn sẽ tiếp tục nằm mơ thấy ác mộng.

Nhưng cô thật sự có thể?

Lái xe đến khách sạn Ôn Tuyền, sau khi hai người check in xong liền đến phòng ăn ăn cơm trưa, mặc dù gọi phần cơm hai người ăn, nhưng phần lớn đều là từ Lôi Dực giải quyết, anh không khỏi cau mày hỏi vợ: “Sao em ăn ít vậy?”

“Không có khẩu vị.” Chu Văn Kỳ cầm đũa đảo thức ăn trong bát, sắc hương vị đều có, chính là cô không có tâm trạng để ăn.

Anh do dự một chút, cuối cùng hỏi: “Kỳ Kỳ, em có phải là... Mang thai?”

“Không có, em tuần trước đã có đi cả, anh không biết?”

“Ừ.” Nhẹ nhàng một từ, nhưng lại mang đến áp lực nặng nề, tuần trước công việc của anh quá bận rộn, về nhà tắm xong liền đi ngủ, căn bản là không có chú ý đến tình trạng đặc biệt của vợ, bây giờ nói ra thật là lúng túng.

Chu Văn Kỳ cũng cảm thấy đề tài này rất nhạy cảm, kết hôn hơn ba tháng, bọn họ vẫn không có tránh thai, tại sao còn chưa có tin tức tốt? Gần đây người nhà của hai người bọn họ cũng đã đi làm kiểm tra sức khỏe, bác sĩ nói cô và Lôi Dực tất cả đều bình thường, nói như vậy có phải là do cô quá nóng lòng hay không? Bởi vì biết các trưởng bối đều mong có một sinh mệnh mới, nên mới có thể đặc biệt mong đợi lại đặc biệt lo âu?

Lúc này phục vụ sinh đưa lên món điểm tâm ngọt và cafe, trầm mặc cùng lúc cũng phủ xuống ở trên bàn ăn, có một số việc trong lòng biết rõ là tốt rồi, một khi nói sẽ khỏi miệng thì có thể sẽ có khúc mắc, không bằng yên lặng để lắng đọng tất cả.

“A Dực, em muốn nhờ anh giúp em một chuyện.” Cuối cùng, cô quyết định chủ động đối mặt, không muốn tiếp tục làm con rùa đen rụt đầu.

“Được.”

“Em còn chưa có nói là chuyện gì mà!”

“Chuyện gì cũng có thể, anh sẽ giúp em làm.” Anh đang áy náy, cô có thể cho anh cơ hội biểu hiện, đó là không thể tốt hơn.

Chu Văn Kỳ ‘phốc xích’ cười một tiếng, người đàn ông này càng ngày càng biết nói chuyện, đầu gối cũng không phải là đầu gối, thật là vừa đáng ghét vừa đáng yêu. “Là như thế này, em có một người bạn học thời đại học gọi là tiểu Ny, chính là lần trước em nghe điện thoại mà anh nghe lén đó, còn nhớ rõ không?”

Anh nghiêm túc nói: “Anh nhớ, nhưng anh không có nghe lén,”

“Hừ!” Cô cố ý trừng anh một cái. “Tiểu Ny quen một người đàn ông, muốn cùng đối phương hợp tác mở cửa tiệm, nhưng là em cảm thấy người đàn ông đó có vấn đề, anh giúp em điều tra một chút, em sợ tiểu Ny bị người lừa.”

“Người đàn ông kia có vấn đề gì? Em trước nói một chút xem.”

“Ách.... Là trực giác của em, giác quan thứ sáu của phụ nữ anh có hiểu hay không?” Lúc này cô thật đúng là nói không ra La Kiến Lương có điểm nào đáng hoài nghi, trừ nhớ lại đời trước cô bị hãm hại thâm, cô căn bản không có chứng cứ để có thể lên án hẳn.

Ai ngờ Lôi Dực không có chút nào do dự, gật đầu một cái nói: “Có tư liệu về hẳn hay không?”

“Có có có, để em viết cho anh.”

“Anh sẽ mau chóng điều tra, em không cần lo lắng.” Anh không hiểu vì sao cô lại để ý như vậy, nhưng mà nếu có thể để cho cô an tâm, anh rất thích vì cô làm một chút gì đó, cũng đền bù mình miệng lưỡi thiếu sót.

“Cám ơn, tiểu Ny tử là bạn tốt nhất của em, cô ấy giống em có chút ngốc, bất quá là bọn người bạn rất giảng nghĩa khí.”

“Chuyện của em cũng là chuyện của anh, bạn của em cũng là bạn của anh.”

“Oa, sao anh trở lên biết ăn nói như vậy?” Cô trợn to cặp mắt tò mò hỏi.

Anh ‘khụ’ một tiếng, không quá tự nhiên nhìn sang chỗ khác. “Anh không có.”

“A Dực, em đến bây giờ vẫn chưa có mang thai, có phải anh rất thất vọng hay không?” Nếu như có thể, cô cũng muốn mình sớm mang thai sinh con, để cho tất cả mọi người đều vui vẻ, nhưng có lẽ chính là mong đợi càng cao thất vọng càng sâu, huống chi cô bây giờ tâm trạng pháp phòng không chừng, cho dù mang thai cũng làm không tốt dưỡng thai, đợi đến khi giải quyết La cận bạ cái phiền toái lớn này, thì có thể tất cả đều sẽ hài lòng.

Anh không trực tiếp trả lời, ngược lại lại nói ra một chủ ý. “Chờ chút nữa trở về phòng, anh trước giúp em tắm, sau đó sẽ giúp em xoa bóp.”

Cô nghe xong sửng sốt, bởi vì ở giữa bọn họ, tắm và xoa bóp đều là ám hiệu thân mật, xem ra là anh định tự mình thể nghiệm, không muốn nói suông chứ không làm!

Suy nghĩ một chút, cô không nhận được trêu chọc anh: “Không muốn, em muốn đi ngâm suối nước nóng.”

“Tốt, chúng ta cùng nhau.”

Nhìn người đàn ông ý chí kiên định ở đối diện, trong lòng cô mây đen từ từ tản ra, giống như chỉ cần có anh, tất cả đều sẽ tốt.

Sống lại cả đời này, may mắn nhất là trừ tìm được mình, cô còn tìm được anh.

15. Chương 15

Một nửa đông sau giữa trưa, Chu Văn Kỳ và Lôi Dực chấp nhận lời mời đi đến cửa hàng mới làm khách, mặc dù cửa hàng mới còn đang trang hoàng, nhưng cách vách phòng cafe cũng không có, vì vậy Giản Ngải Ny mời bọn họ đến cách vách uống cafe nói chuyện thị phi, ách không, là nói chuyện công việc mới đúng.

La Kiến Lương thân là phía đối tác cũng xuất hiện, phong độ nhẹ nhàng thay hai vị nữ sĩ kéo cái ghế, cầm thực đơn.

“Kỳ Kỳ, ông anh này chính là chồng cậu?” Giản Ngải Ny vừa nhìn thấy Lôi Dực liền mở to mắt, không nghĩ đến nhân vật như thế chính là chồng của Chu Văn Kỳ, nam uy vũ, nữ xinh đẹp, thoát nhìn hoàn toàn không cân xứng, chỉ có thể nói là bổ sung cho nhau đi!

“Ừ, đây là Lôi Dực, lớn hơn mình năm tuổi, là lão bản của một công ty bảo vệ. Đây là Giản Ngải Ny, tiểu Ny, là bạn thời đại học của em, còn có La Kiến Lương tiên sinh, bọn họ là đối tác.” Chu Văn Kỳ tận lực giữ bình tĩnh thay mọi người giới thiệu.

Cô cho là mình đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, ai ngờ thời điểm tận mắt nhìn thấy La Kiến Lương, vẫn còn có loại xúc động ghê tởm muốn ói, đáng tiếc không phải là bởi vì có quan hệ với mang thai. Nếu không phải là vì suy nghĩ cho đại cục, cô rất có thể sẽ xông lên đánh hấn một trận, mặc dù cô chưa từng đánh qua bất kỳ ai, nhưng đối với tên bại hoại này cô tin rằng mình chắc chắn sẽ làm đến.

Lôi Dực ở dưới mặt bàn cầm tay của vợ, yên lặng cho cô ủng hộ, anh điều tra đã có kết quả sơ bộ, La Kiến Lương từng liên quan đến hai vụ án lừa gạt, lại bởi vì chưa có đủ chứng cứ mà được thả, bây giờ còn chưa có thể chắc chắn hẳn là tên lừa gạt, nhất định phải có chứng cứ mới có thể định tội hắn.

Giản Ngải Ny không chớp mắt nhìn chằm chằm Lôi Dực, chặc chặc hai tiếng mới thở dài nói: “Thoạt nhìn thật sự rất có khí thế! Lôi tiên sinh, sau này chờ tôi phát tài cũng phải mời anh làm vệ sĩ.”

Lôi Dực chỉ gật đầu coi như hưởng ứng, bây giờ anh rất ít khi trực tiếp tham gia nhận nhiệm vụ, phần lớn là lên kế hoạch cùng lãnh đạo công việc, muốn mời anh làm vệ sĩ bên người cần phải tốn không ít tiền, còn phải có một thân phận địa vị nhất định.

Chu Văn Kỳ cho là chồng mình mặt lạnh sẽ có vẻ ‘khiến người oán’, ai ngờ Giản Ngải Ny lại cụng lộn ra vẻ mặt sùng bái, hai tay cắt chéo nhau ở trước ngực, giống như cô gái nhỏ gặp được người ái mộ. “Quá đẹp trai! Kỳ Kỳ số cậu thật tốt, có một lão công khốc như vậy, đời trước cậu đã đốt hương gì a?”

“Nào có, cậu quá khen.” Chu Văn Kỳ chỉ có thể nặn ra nụ cười khách sáo, miệng của cô gái nhỏ này thật đúng là không biết kiêng kỵ, cái gì cũng dám nói.

“Khụ, hay là chúng ta trước thảo luận về chuyện mở cửa tiệm đi.” Lòng tự ái của La Kiến Lương có chút bị thương, bình thường cái khoản dí dỏm đẹp trai giống như hắn luôn luôn được phụ nữ hoan nghênh nhất, sao hôm nay lại trở thành nhân vật phụ? Chu Văn Kỳ đối với hắn hình như rất là bài xích, lão công của Chu Văn Kỳ càng thêm lạnh như băng khó có thể đến gần, nếu như Giản Ngải Ny cũng theo chân bọn họ đứng trên cùng một trận tuyến thì nguy rồi.

Giản Ngải Ny ném cái mị nhãn cho bạn trai, mở ra kẹp tài liệu liền tiến vào chủ đề.

“Kiến Lương nói đúng, đến, đây là bản vẽ mặt phẳng của cửa tiệm, còn có mình tự nghĩ ra thực đơn, Kỳ Kỳ cậu nhìn chút ý kiến, đừng sợ mình bị mất mặt, cứ việc nói!”

“Ừ, để mình đến xem một chút.” Chu Văn Kỳ gần đây giao thiệp với nhiều khách hàng, cũng có một bộ dáng bản thân mình đã trải qua.

“Chung quanh đây có rất nhiều tiệm ăn uống, cạnh tranh kịch liệt như vậy, cần phải có đặc sắc, chỉ chuyên bán bánh điểm tâm ngọt sẽ hấp dẫn được người sao?”

“Nhưng là trên con đường này có một đồng lớn người cùng nghề, tập trung như vậy mới có hiệu quả, khách hàng đều biết phải đến khu này, giống như khi chúng ta đi dạo công ty bách hóa, tìm cái gì cũng dễ...”

Hai người phụ nữ vừa mở máy hát liền không tắt được, giống như rơi vào thế giới của hai người, một bên hai người đàn ông cơ hồ không chen vào được, Lôi Dực vốn là tính toán yên tĩnh quan sát, còn lại La Kiến Lương vội vàng nhận lấy cơ hội, truyền đạt tin tức tóm tắt, thoạt nhìn như sự nghiệp làm ăn rất lớn, khắp nơi đều có dáng vẻ đầu tư.

Cứ như vậy qua gần một giờ đồng hồ, La Kiến Lương mỉm cười nói: “Xin lỗi không tiếp được, tôi đi phòng rửa tay một chút.”

“Tôi cũng đi.” Lôi Dực ngay sau đó cũng đứng lên.

Hai người phụ nữ làm như không nghe thấy, khí thế ngất trời tiếp tục thảo luận, chẳng qua là Chu Văn Kỳ mí mắt rạo rức, cô biết Lôi Dực muốn hành động, hi vọng tất cả có thể thuận lợi, cô hận không thể lập tức đem La tiện nam đưa vào tù, từ đó thiên hạ thái bình, khắp nơi vui mừng.

Hai người đàn ông song song đi vào phòng rửa tay nam, đều tự tìm vị trí, kéo khóa xuống nhắm ngay mục tiêu, làm ra động tác mỗi ngày đều sẽ làm. [Linh: toát mồ hôi]

La Kiến Lương cảm thấy có chút lạ, cái người đầu lĩnh vệ sĩ này vì sao cứ nhìn chằm chằm vào hắn?

Chẳng lẽ hắn có sở thích đặc biệt? Cũng đã cười lão bà còn dám làm loạn, thiệt cho lão bà của hắn đáng đắp ngon lành, đầu năm nay thật là quái nhân gì cũng có.

Lúc Lôi Dực kéo khóa lên thuận tiện nói một câu: “La tiên sinh, tôi thấy anh rất quen mắt, giống như đã gặp qua ở nơi nào?”

“Có sao? Ngượng ngùng, tôi không nhớ rõ.” La Kiến Lương âm thầm cảnh giác, hắn đối với đàn ông cho đến bây giờ đều không có hứng thú, chỉ thích phụ nữ và tiền, hi vọng cái tên cao lớn uy mãnh này không nên làm ra chuyện làm hắn khó xử. [xin lỗi m.n cơ mà mình đang ăn mì nghẹn luôn ở đoạn này.]

“A, tôi đã nhớ ra, khi đó một người bạn có tôi phải lên tòa, tôi theo bạn ra tòa, có lẽ là thật sự đã chạm mặt qua, nói không chừng cùng chính là ở phòng rửa tay đây!” La Kiến Lương phản ứng cực nhanh, nói dối là hạ bút thành văn, nếu không sao có thể dựa vào mở miệng là kiểm được cơm?

“Có lẽ.” Lôi Dực không nói thêm gì nữa, dẫn đầu đi ra phòng rửa tay.

La Kiến Lương nhìn về phía bóng lưng của anh trầm tư, nhưng rất nhanh đã khôi phục như cũ, treo lên mỉm cười trở lại bàn ăn, vẫn là người đàn ông dịu dàng dí dỏm, ai cũng không nhìn ra bất an trong lòng hắn.

Lôi Dực một tay ôm bả vai của vợ, một tay cầm lên cốc cafe uống vài hớp, vẫn là vẻ mặt không biểu cảm, nhưng ở trong đầu anh đã có kết luận, người nói dối ít nhiều cũng sẽ có sơ hở, mà thị lực của anh rất tốt, luôn thấy rất rõ ràng.

Thảo luận nhiệt liệt hơn nữa cũng có lúc kết thúc, sau khi mọi người chào tạm biệt nhau xong liền rời đi, sau khi đi ra khỏi quán cafe một đoạn đường, Chu Văn Kỳ để sát vào lỗ tai lão công hỏi: “Như thế nào? Anh cảm thấy hắn có vấn đề hay không?”

“Có, rất rõ ràng.” Lôi Dực cảm thấy lỗ tai hơi ngứa, nhưng mà một chút cũng không muốn hết ngứa.

“Anh có biện pháp đối phó hắn sao?”

“Có, chẳng qua là cần phải tốn một chút thời gian.”

“A Dực thật là lợi hại, em nên báo đáp anh như thế nào mới được đây?” Nhìn vẻ mặt bình thản giống như mua món ăn của anh, cô không khỏi sùng bái anh thật sâu, tên bại hoại đời trước hại cô bị ngã xuống đáy cốc đơn giản như vậy đã bị bắt được, bảo cô sao có thể không cảm kích vạn phần, lấy thân báo đáp?

“Em không cần phải báo đáp anh, đây là việc anh nên làm.” Bởi vì là ở bên ngoài, anh ngưỡng chừng không dám làm quá mức, chỉ sờ sờ tóc của cô, ánh mắt bình tĩnh có chứa dịu dàng.

Aiz, có một lão công nhần nhục chịu khó có lúc cũng rất gây rối, bất quá cô rất thích hưởng thụ loại gây rối này, cũng bắt đầu suy nghĩ kế hoạch báo ơn, có lẽ cô có thể ở trên giường cầu xin nhiều lần hơn, trên mạng có rất nhiều người chia sẻ tâm đắc, cô quyết định nghiêm túc nghiên cứu một phen, kế hoạch báo ơn nhất định phải tiến hành triệt để!

16. Chương 16

Mấy ngày sau, Chu Văn Kỳ mời Giản Ngải Ny đến nhà chơi, đặc biệt dặn dò cô đừng mang đàn ông đến đây, hôm nay là thời gian thuộc về phụ nữ.

“Đây chính là nhà cậu a? Thật to, thật xinh đẹp!” Giản Ngải Ny vừa vào cửa liền liên tiếp thét chói tai, sau đó lại liên tục cảm thán. “Lúc nào mình mới có một lão công như vậy, có nhà của riêng mình? Số cậu cũng thật tốt!”

Chu Văn Kỳ mỉm cười nói: “Mình cũng rất nghiêm túc kinh doanh cuộc hôn nhân này, chờ duyên phận của cậu đến, nên có cũng sẽ có.”

Hai người đi thăm quan phòng ở xong rồi, ngồi xuống vừa ăn đồ ăn vừa nói chuyện phiếm, Chu Văn Kỳ thử thăm dò hỏi: “Cậu và La tiên sinh coi như là đã xác định kết giao rồi sao?”

“Làm sao lại gọi anh ấy là La tiên sinh? Mình cùng anh ấy đã là bạn bè trai gái, mỗi ngày đều gọi điện thoại, hai, ba ngày gặp mặt một lần, nói chuyện cửa tiệm, cũng có hẹn nhau đi xem phim.”

“Cậu... Cậu lần này là nghiêm túc sao?” Chu Văn Kỳ nhớ hồi học đại học Giản Ngải Ny đã kết giao qua ba người bạn trai, lại giống như đang giả trang nhân vật, mấy lần phân phân hợp hợp cũng không rơi nước mắt, không biết là cô ấy đã từng nghiêm túc chưa.

“Ừ, lớn tuổi rồi không muốn chơi nữa, nếu như có thể chung sống lâu dài thì sẽ quyết định, hiện tại mình cảm thấy anh ấy cũng không tệ lắm, ít nhất là miệng rất ngọt.” Giản Ngải Ny lộ ra vẻ mặt ngọt ngào, hiển nhiên là miệng rất ngọt có hai hàm nghĩa.

Chu Văn Kỳ âm thầm thở dài, lời kể tiếp cô chuẩn bị nói có thể sẽ không dễ nghe, nhưng là thuốc đắng dã tật, cô không nói cũng không được. “Tiểu Ny, cậu đừng kích động hãy nghe mình nói, La Kiến Lương đó có thể có vấn đề...”

“Vấn đề gì? Chẳng lẽ anh ta ăn vụng bị cậu bắt được? Ở chỗ nào bắt được? Người phụ nữ kia là ai? Nói mau!”

Giản Ngải Ny giống như pháo nổ, năng lượng đó đúng là uy lực mười phần, nếu như La Kiến Lương có mặt ở hiện trường, nhất định sẽ bị nổ cho tan tác tơi bời.

Đối mặt với phản ứng kịch liệt như thế, Chu Văn Kỳ cơ hồ á khẩu không trả lời được, xoa xoa huyệt thái dương mới nói: “Không phải, trí tưởng tượng của cậu cũng quá phong phú, mình là muốn nói chuyện hai người chung vốn mở cửa tiệm.”

“Ách, sao vậy?” Tính tình của Giản Ngải Ny dễ thu dễ phóng, thoáng cái lại lườm biếng tê liệt ngã ở trên ghế sa lon.

“Chồng mình nói trước kia ở tòa án đã từng gặp qua La Kiến Lương, chính La Kiến Lương cũng thừa nhận, hắn nói là hắn tiếp bạn lên tòa, mình không yên tâm nên để cho A Dục đi điều tra, kết quả là căn bản không phải bạn hắn lên tòa, là chính La Kiến Lương bị tố cáo tội lừa gạt.”

“Cái gì?” Giản Ngải Ny lần này thật sự là luống cuống, cả người nhảy bắn đứng lên, nếu là bạn trai ăn vụng liền trực tiếp bỏ rơi, nhưng nếu là phía đối tác lừa gạt thì cô nên làm cái gì bây giờ? Cô cho đến bây giờ cũng chưa từng gặp qua chuyện như vậy, lần đầu tiên gây dựng sự nghiệp lại xui xẻo như vậy, trời ạ, cô trêu ghẹo ai a?

“Mặc dù La Kiến Lương hai lần bị tố cáo tội lừa gạt, nhưng là cũng chưa đủ chứng cứ nên không thể định tội, hiện tại cũng không thể nói hắn là người xấu.”

“Quản gì hắn có phải là người xấu hay không, lão nương không làm, mình muốn chia tay! Hơn nữa còn muốn gửi tin nhắn nói chia tay, hừ!” Trước kia Giản Ngải Ny kết giao bạn trai đều là sinh viên, mọi người nói chuyện tình cảm trong sáng, không có lợi ích khúc mắc, ai ngờ vừa mới bước ra khỏi xã hội liền đụng phải tội phạm lừa gạt, cô cũng không phải là người ngu mà tiếp tục lui đến, dĩ nhiên là muốn hỏa tốc đoạn tuyệt quan hệ.

Thấy bạn mình muốn lấy điện thoại di động ra ngoài, Chu Văn Kỳ vội vàng cản lại. “Cậu bình tĩnh một chút, nói chuyện yêu đương có thể chia tay, nhưng là hai người có ký hiệp ước, nếu như cậu bội ước liền biến thành lỗi của cậu, còn phải bồi tiền đó!”

“A? Mình thôi lui cũng không được? Dựa vào*!” Giản Ngải Ny giận đến mức ngay cả thô tục cũng nói ra ngoài.

(*) dựa vào: giống một câu chữ thề.

“Cậu hãy nghe mình nói, ý của A Dục là hành sự tùy theo hoàn cảnh, chờ bắt được cái đuôi hồ ly của La Kiến Lương, chúng ta muốn sửa chữa hắn thế nào cũng được.”

“Bảo mình cũng tên tiện nam kia diễn trò? Quá khó khăn, mình không làm được.”

Chu Văn Kỳ nghe thấy bạn thân gọi La Kiến Lương là tiện nam nhân, không khỏi cười ha ha, các cô quả nhiên là chị em tốt, ngay cả mắng chửi người cũng giống nhau. “Chẳng lẽ cậu muốn thả hổ về rừng, để cho hắn đi lừa gạt nhiều người hơn nữa? Hơn nữa cậu bội ước thì phải bồi thường tiền, nói không chừng hắn còn có thể quay ngược lại tố cáo cậu lừa gạt hắn!”

“”Tuyệt Đắc, Pháp Khách. Tổ cha anh! Trước đây sao không bắn ở trên tường, còn sinh ra ngoài để gieo họa cho nhân gian!” Giản Ngải Ny mắng một đồng lời thô tục rất có sáng ý, Chu Văn Kỳ chỉ đành phải đem lỗ tai di chuyển ra xa một chút, chờ bạn tốt mắng sáng khoái xong rồi hãy nói.

“Đến, uống một ngụm trà, đỡ khát rồi tiếp tục mắng.”

Giản Ngải Ny nhận lấy ly trà uống hai hớp, cũng lười muốn mắng chửi người, nếu phát tiết rồi thì coi như xong. “Tốt, mình nghe lời cậu, liền chờ bắt ba ba trong rọ, nhưng là mình nên làm thế nào? A Dục nhà cậu

có ý kiến gì hay không?”

“A Dực đã phái người theo dõi hần, nghe lén, chụp ảnh, thu hình cũng không có vấn đề gì, cậu chỉ cần theo kế hoạch gốc đi làm, làm như không có chuyện này là tốt rồi, chờ bắt được nhược điểm của hần và chứng cứ, là chúng ta có thể đưa hần vào trong tù.”

Giản Ngải Ny nghe xong trầm mặc một hồi lâu, cuối cùng vỗ bàn kết luận. “Ok! Tiểu Ny tử mình không đem tiện nam nhân kia đưa vào trong tù, mình liền đổi thành Đại Ny tử!”

Cái này thì có cái gì khác nhau sao? Chu Văn Kỳ không nói gì suy nghĩ/

Tóm lại chuyện đã có kết luận, tâm tình cũng nhẹ nhõm hơn rất nhiều, Giản Ngải Ny giống như đã quên ‘bạn trai cũ’ La Kiến Lương, hăng hái bừng bừng hỏi Chu Văn Kỳ cuộc sống tân hôn, làm tham khảo cho tương lai khi mình kết hôn, muốn tìm một người đàn ông tốt thật sự là so với tìm việc làm, tìm nhà ở còn khó khăn hơn, nói không chừng cuối cùng cả đời này cũng không tìm thấy, có cơ hội phải nghe thêm nhiều tâm đắc của người khác.

Chu Văn Kỳ thấy bạn thân nhanh chóng khôi phục bình thường, thật sự rất bội phục năng lực tự lành lại của tiểu Ny tử này, như vậy cũng tốt, chờ La tiện nam thật sự bị đưa vào tù, cũng sẽ không còn một người phụ nữ cuồng dại nào ở bên ngoài chờ hần, như vậy thế giới sẽ nhiều thêm hòa bình, nhân sinh tốt đẹp!

17. Chương 17

“Mua mua, chờ một chút nữa sẽ có người đem lái về, không nên gấp a.” Đinh Tuấn Nghiêu cười xin lỗi bạn già một tiếng. “Tôi giúp mấy người giới thiệu một chút, đây là Đinh Phiên Phiên cháu gái của tôi, đây là ông nội Lôi bạn tốt nhất của ông và cháu trai của ông ấy.”

“Ông nội Lôi mạnh khỏe!” Đinh Phiên Phiên còn có chút gia giáo cơ bản, sau khi chào trưởng bối mới chuyển sang Lôi Dực. “Anh trai này anh tên là gì?”

“Đinh tiểu thư cô mạnh khỏe, cô gọi tôi Lôi Dực là được rồi.” Lôi Dực cũng không thích cách xưng hô anh trai này, không muốn cùng loại tiểu thư bốc đồng này có một chút dính líu nào.

Đinh Phiên Phiên nhìn gương mặt lạnh lùng của anh, lòng chơi đùa chợt nổi lên, nháy mắt làm mặt quỷ với anh, nhưng anh vẫn là khuôn mặt không biểu tình, giống như đang nhìn một đứa trẻ cố tình gây sự.

“Này! Sao anh lại một chút phản ứng cũng không có?” Đinh Phiên Phiên lập tức tức giận, mỗi một người đàn ông khi nhìn thấy sự xinh đẹp của cô đều sẽ kinh diễm, cho dù có một số người có thể khắc chế, khi thấy cô làm mặt quỷ cũng sẽ cười mấy tiếng, nhưng người này dầu muối đều không ăn, chẳng lẽ là người máy hay sao?

Lôi Dực đã gặp qua đủ loại khách hàng, các loại tính tình đều có, loại người như Đinh Phiên Phiên này anh căn bản không để trong mắt, mặc dù Đinh Phiên Phiên là cháu gái của chú Đinh, nhưng với anh thì cô ta cũng chỉ là một người bình thường, còn là người bình thường đặc biệt nhàm chán.

Ngược lại Đinh Tuấn Nghiêu thấy cháu gái làm mặt quỷ lại cười ha ha không ngừng. “A Dực cháu đừng trách móc, cháu gái của chú từ nhỏ đã nghịch ngợm, tất cả mọi người đều quá cưng chiều nó, bất quá nó không có ác ý.”

Lôi Dực yên lặng gật đầu một cái, đáy lòng cũng không cho là đúng, vợ anh cũng là người được lớn lên trong sự cưng chiều của người nhà, nhưng là Kỳ Kỳ cũng không bị làm hư, hoạt bát đáng yêu dịu dàng sẵn sóc thông minh lanh lợi, cho dù có nhiều từ hơn nữa cũng không thể hình dung xong điểm tốt của cô.

“Ông nội, cháu muốn anh ấy làm vệ sĩ cho cháu.” Đinh Phiên Phiên đột nhiên lên tiếng, hù mọi người ngây người tại chỗ.

“Đừng càn quấy, công ty chúng ta nhiều người như vậy, chẳng lẽ không có ai có thể bảo vệ cháu?” Đinh Tuấn Nghiêu vừa nghe xong liền trách cứ, thế nhưng trong giọng nói lại không có chút tức giận nào.

“Cháu chỉ thấy thuận mắt anh ấy, những người khác đều chơi không vui.” Ý tứ của Đinh Phiên Phiên cũng đơn giản, tìm một người đầu gối đến chơi đùa, thuận tiện bù lại lòng hư vinh bị thương của mình.

Lôi Dực chưa từng nghe thấy loại lý do thuê người này, lập tức cảm thấy Đinh đại tiểu thư nhảm chán tột cùng, so sánh với nhau thì Kỳ Kỳ nhà anh có thể nói là tiên nữ.

Đinh Tuấn Nghiêu cũng cảm thấy bất khoan. “A Dực người ta cũng là ông chủ lớn của công ty, không có thời gian chơi với cháu, ngoan a, ông lập tức tìm người đến cho cháu chọn, cháu muốn chọn một quân đội đều được.”

“Cháu mặc kệ!” Đinh Phiên Phiên sớm đã có thói quen làm theo ý mình, sao có thể thỏa hiệp?

“Bây giờ ông bắt đầu tìm cho cháu, để cho cháu phỏng vấn tìm ra người vệ sĩ cháu muốn, trước khi chưa tìm được người thích hợp anh ấy phải bảo vệ cháu, nếu không cháu sẽ không ăn cơm.”

Từ trước đến nay chỉ cần cháu gái thích Đinh Tuấn Nghiêu liền không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là thở dài nói: “A Dực, làm phiền cháu trông nom nó mấy ngày, ông sẽ mau chóng tìm người.”

“Được.” Chú Đinh đã lên tiếng, Lôi Dực không tiện cự tuyệt, dù sao cũng thiếu nhân tình, có thể báo đáp như vậy cũng tốt.

Đinh Phiên Phiên có được bồi thường như mong muốn, cười híp mắt cảm lên ví da. “Cháu về phòng trước, ông nội Lôi tạm biệt!”

Lôi Chân ngay cả đáp lại nửa câu cũng lười, thật sự không quen nhìn bộ dạng ngu xuẩn của bạn già, đứng lên nói: “Tôi đi trước, A Dực tự cháu xem rồi làm, còn phiền toái liền cho ông biết, ông nội đến đón cháu về nhà.”

Đinh Tuấn Nghiêu cũng nghe ra được bạn tốt không vui, xoa xoa hai tay cười ha hả nói: “Vẫn còn là đứa bé, tạm thời thấy chơi vui mà thôi, chờ tôi tìm được người, dĩ nhiên là sẽ không ủy khuất A Dực.”

Lôi Chân ‘hừ’ một tiếng liền xoay người rời đi, cũng được, sau khi trả xong nhân tình lần này, các tiểu thư hay thiếu gia của Đinh gia bị bắt giam cũng không liên quan đến chuyện của bọn họ.

Đinh Tuấn Nghiêu cũng không tức giận, gọi trợ lý đến an bài chỗ ở và nhiệm vụ của Lôi Dực trong mấy ngày này, phàm là về chuyện của tiểu công chúa nhà ông, ông đều luyện tiết cho người khác làm, luôn luôn tự mình quan tâm.

Mất thấy tạm thời không có việc của mình, Lôi Dực thừa cơ gọi điện thoại dặn dò. “Kỳ Kỳ, mấy ngày nay anh không thể về nhà, có chuyện thì gọi điện thoại di động cho anh, nếu như anh không bắt máy, không cần lo lắng, anh sẽ sớm gọi lại.”

“Việc gì quan trọng như vậy?” Chu Văn Kỳ vẫn còn đang định an bài hẹn hò lãng mạn đây, sao tự dưng chồng mình lại bận rộn?

“Là một người bạn cũ của ông nội, ông ấy có một cháu gái cần vệ sĩ, cũng chỉ hai, ba ngày mà thôi.”

“Ách, được rồi.” Chu Văn Kỳ cũng không biết nghĩ như thế nào, trực tiếp đem cháu gái trở thành đứa bé năm, sáu tuổi. Lại quên rằng ông nội Lôi đã hơn bảy mươi tuổi, tuổi của bạn ông cũng kém không nhiều lắm, cháu gái ít nhất cũng là thiếu nữ.

“Nhớ ăn cơm, còn có ngủ, tốt nhất là về nhà mẹ đẻ ở, tránh cho không ai nhắc nhở em.”

Anh dặn dò cụ thể như thế, cô không nhịn được cười ra tiếng. “Anh cũng vậy, chăm sóc mình thật tốt.”

Lúc này anh cửa sổ cũng không nghĩ đến, một phần công việc nhìn như tạm thời, lại có thể dẫn đến liên tiếp xảy ra chuyện xấu, quả nhiên cuộc sống không thể lường trước được gió mưa, người nếu như xui xẻo thì ngay cả uống nước cũng có thể bị sặc...

Trải qua ba ngày làm vệ sĩ tư nhân, Lôi Dực phát hiện giữa người với người quả nhiên khác nhau, vốn là anh đã cảm thấy vợ của mình rất tốt, trải qua đối lập mãnh liệt với Đinh Phiên Phiên tiểu thư, càng làm cho anh chắc chắn vợ của anh bây giờ rất tốt.

Ngu xuẩn, ngây thơ, tùy hứng, tố chất thần kinh, vui giận thất thường, ỉn là trung tâm... Anh đem tất cả những từ bết bát nhất mà anh có thể nghĩ ra để hình dung, tất cả đều dùng ở trên người Đinh đại tiểu thư vẫn cảm thấy không đủ.

Thật may là, thời gian bất đắc dĩ cũng qua, rốt cuộc cũng đến lúc rời đi, anh quyết định bỏ qua cho đầu óc của mình không nghĩ ngợi nhiều nữa, dù sao từ nay về sau không có chút nào liên quan.

Lúc này Đinh Phiên Phiên đang bước đi thong thả trong phòng khách, chính cô ta mới chọn bốn vệ sĩ, nhìn tới nhìn lui cũng không thấy hài lòng, trong chốc lát liền trở mặt nói: “Ông nội! Cháu không muốn đổi vệ sĩ, cháu chỉ muốn một mình Lôi Dực, như vậy cũng có thể tiết kiệm tiền cho ông mà!”

“Tiểu công chúa a, A Dực không phải cứ bỏ tiền là mời được, nó có công ty phải quản lý, còn có vợ ở nhà chờ đó!” Đinh Tuấn Nghiêu không thể tiếp tục để cho cháu gái càn quấy, ba ngày đã là cực hạn, Lôi gia thiếu nhân tình của ông còn chưa có lớn đến mức dùng cả người Lôi Dực đến trả.

“Vợ? Đầu gối cũng lấy được vợ?” Đinh Phiên Phiên tròn to cặp mắt, vẻ mặt không dám tin.

“Đúng vậy a, ông nội Lôi chọn cho nó, người ta nhưng là một mỹ nữ.” Lúc ấy Đinh Tuấn Nghiêu cũng có mặt ở tiệc rượu, mặc dù thời gian dừng lại không lâu, nhưng cũng uống qua rượu mời với chú rể và cô dâu, ông nhớ đó chính là một cô gái thanh thuần khả ái.

“Có đẹp hơn so với cháu không?” Đinh Phiên Phiên không vui trừng ông nội mình.

“Phiên Phiên của chúng ta là cô gái đẹp nhất trên thế giới, vợ của A Dực đương nhiên là kém so với cháu, ngay cả bà nội cháu hồi còn trẻ cũng kém so với cháu.” Bạn già của Đinh Tuấn Nghiêu mắt cũng sắp được mười năm, ông tin tưởng bạn già sẽ không để ý ông nói như vậy, bởi vì khen chính là cháu của bọn họ a.

Lôi Dực thật sự nghe không nổi nữa, chủ động xin từ biệt. “Chú Đinh, cháu còn có chuyện phải đi trước, tạm biệt.”

“Được được được, hôm nào ông đi tìm ông nội cháu uống rượu, cháu cũng mang theo vợ đến đi.” Đinh Tuấn Nghiêu đối với Lôi Dực rất hài lòng, mấy ngày nay cũng thật thua thiệt A Dực có thể mặt không đổi sắc, có lúc ông nhìn thấy cháu gái mình nghịch đến lợi hại, chính ông cũng cảm thấy không nhịn được.

Lôi Dực gật đầu chuẩn bị đi, Đinh Phiên Phiên ở sau lưng anh hô to: “Ai cho anh đi? Đứng lại cho tôi!”

“Phiên Phiên, cháu còn như vậy ông nội sẽ tức giận!”

“Ông nội, ông không thương cháu, cháu muốn nói ẹ!”

Lôi Dực không biết kể đỡ hơi còn muốn nói cái gì, mà anh cũng không có hứng thú muốn biết, nổi nhớ nhà giống như mũi tên anh chỉ muốn trở lại bên cạnh vợ, ôm cô, hôn cô, để xoa dịu buồn khổ mấy ngày nay của mình.

18. Chương 18

Chu Văn Kỳ về nhà mẹ đẻ ở ba ngày, cũng không biết chồng mình bị đau khổ gì, khi Lôi Dực đến đón cô về nhà, cô thấy khí sắc của anh cũng không tệ lắm, trên người cũng sạch sẽ, chẳng qua là vẻ mặt bất đắc dĩ, có lẽ là đứa cháu gái đó không dễ dỗ, cùng một lúc phải làm vệ sĩ và vú em nhất định là mệt chết đi.

“Ba, mẹ, hai người mạnh khỏe.” Lôi Dực trước chào hỏi bố vợ cùng mẹ vợ, nghe thấy trong phòng bếp có giọng nói của anh trai và chị dâu, hẳn là đang chuẩn bị bữa trưa, lúc này anh mới nhớ đến hôm nay là chủ nhật.

“A Dực, ngồi a, đừng khách sáo.” Mỗi lần Diêu Nhu An nhìn thấy con rể đều ân cần tiếp đãi, đem con gái gả cho Lôi Dực quả là một quyết định sáng suốt. “Có đặc biệt muốn ăn món nào hay không? Ta bảo anh trai con làm cho con ăn.”

Lôi Dực không có yêu cầu cũng không dám nói lên yêu cầu, Chu Văn Kỳ kéo chồng ngồi xuống, thuận tiện thay anh trả lời. “Anh ấy cái gì cũng không chọn, mỗi lần bọn con đi ra ngoài ăn cơm, đều là con quyết định muốn đi đâu ăn.”

“Con đó!” Diêu Nhu An trợn mắt nhìn con gái một cái, chỉ tiếc rên sắt không thành thép. “Lúc ở nhà chính là tính khí lớn, muốn như thế nào liền như thế ấy, kết hôn rồi sao lại vẫn không đổi?”

“Kỳ Kỳ không có tính khí lớn, cô ấy rất tốt, con rất thích.” Lôi Dực không nhịn được muốn nói giúp vợ, mặc dù lời ày tỏ này xuất hiện có chút đột nhiên, nhưng trải qua ba ngày bị Đình đại tiểu thư hành hạ tinh thần, anh phát hiện những gì mình có bây giờ quá trân quý, bất kỳ ngôn ngữ nào cũng khó lấy ra để biểu đạt tình cảm của anh, chỉ nói ‘thích’ vẫn còn chưa đủ.

Hai vợ chồng Chu Dực Nhân và Diêu Nhu An liếc nhau một cái, thấy vẻ mặt kinh ngạc của đối phương, mới xác định không phải là lỗi tai của mình có vấn đề, Lôi Dực luôn luôn trầm mặc không lên tiếng thật sự nói ‘thích’, còn là đang ở phòng khách nhà bố mẹ vợ, trường hợp này không thể nói là không sợ hãi a!

Gương mặt Chu Văn Kỳ đỏ lên, vỗ nhẹ vào trên tay chồng một cái. “Ghét, sao không chờ trở về rồi hãy nói?”

Lôi Dực cũng phát hiện mình quá thất lễ, ho khan hai tiếng nói: “Tốt, trở về rồi hãy nói.”

Đáng tiếc, lúc này Chu Diệu Đình vừa lúc từ phòng bếp đi ra, lau hai tay vào tạp dề, cười híp mắt hỏi: “Mới vừa rồi ai nói thích ai a? Sao mình nghe thấy giống như là A Dực nói?”

Chu Văn Kỳ dĩ nhiên là không thể để cho anh trai bắt nạt người thành thật. “Anh, anh đừng trêu A Dực!”

Chu Diệu Đình mặc kệ em gái cảnh cáo, đôi mắt nhìn chăm chăm vào em rể. “Nam tử hán đại trượng phu, có lời cứ việc nói thẳng, không có gì phải ngại.”

“Em nói em thích Kỳ Kỳ, em cảm thấy cô ấy rất tốt, vô cùng tốt.” Chuyện liên quan đến định nghĩa nam tử hán đại trượng phu, Lôi Dực đột nhiên cảm thấy cũng không có gì phải ngại, anh là một người chồng, nói lời này với vợ rất là bình thường.

Lúc này Chu Văn Kỳ thấy rất xấu hổ, cũng không Lôi Dực bị cái gì kích thích, cư nhiên ở trước mặt mọi người nói thích cô, còn nói hai lần, cô muốn cười ha ha cho qua cũng không được.

“Tốt!” Chu Diệu Đình giơ ngón cái tán dương. “Anh chỉ yêu thích loại cá tính này của chú, dám làm dám chịu, hôm nay đặc biệt làm cho chú mấy món ăn ngon, chỉ cần chú đối tốt với em gái anh, anh sẽ đối với chú tốt hơn!”

“Cảm ơn anh.” Lôi Dực không phải là vì món ăn ngon mà nói lời hay, bất quá vẫn là muốn cảm ơn anh vợ.

Chu Văn Kỳ thấy hai người họ nói rất nghiêm túc, không khỏi cười lên. “Anh, anh quay đầu nhìn một chút, chị dâu vẫn đang trừng anh kia! Anh có muốn hay không cũng tỏ tình với chị dâu? Nam tử hán đại trượng phu mà, có lời thì nói thẳng không nên ngại.”

Chu Diệu Đình thành linh quay đầu lại, Trần Phẩm Khiết vợ anh thật đúng là đang dùng ánh mắt u oán nhìn anh chăm chăm, giống như là đang tố cáo anh công khai cũng không nói, thậm kín cũng không nói, đều đã kết hôn sinh hai đứa bé rồi vẫn không nói? Nhưng là anh làm sao có thể nói chuyện yêu đương trước mặt ba mẹ? Lần này anh bị xấu hổ rồi, sờ sờ lỗ mũi tự nhận xui xẻo. “Cái đó... Anh còn có nồi nước phải nấu, mọi người từ từ tán gẫu a.”

Nhìn dáng vẻ chạy trốn chết của anh trai, Chu Văn Kỳ cười đến càng vui vẻ, tin tưởng chị dâu nhất định sẽ cho anh trai một chút giáo huấn, phụ nữ dù hiền tuệ đến mấy cũng không chịu nổi đối xử khác biệt, nhất là đối xử khác nhau một trời một vực như vậy.

Thật may là tiểu Thành và tiểu Du đến nhà bà ngoại của bọn nó, nếu không thấy tình cảnh này của ba mẹ, hai đứa nhất định sẽ nói thật lâu.

Ăn xong cơm trưa, Lôi Dực lái xe chở vợ về nhà, sau xe là một đồng nước trái cây, bánh ngọt, đều là tâm ý của ba mẹ vợ và chị dâu, xem ra anh thổ lộ vô cùng thành công, cảm động người một nhà ba vợ, ngay cả chị dâu cũng dùng ánh mắt cảm ơn nhìn anh, nói vậy chắc là anh vợ lên nói gì đó với chị dâu, mới để cho chị dâu luôn đoan trang cười không ngừng.

Bất quá quan trọng nhất vẫn là vợ, anh hi vọng cô có thể vì vậy mà cảm thấy vui vẻ, vốn là anh vì ông nội mà kết hôn, cũng có thể nói là vì kết hôn mà kết hôn, chỉ cần đối tượng không ghét là đủ rồi, ai ngờ buổi tối đầu tiên mình đã bị mê hoặc, từ thân thể đến cá tính rồi ở chung, anh dần dần hiểu rõ toàn bộ cô, không chỉ trở thành vợ cũng là phụ nữ, người phụ nữ của anh, anh thích phụ nữ, vô cùng vô cùng thích.

“Anh chừng nào thì có thời gian rảnh? An bài một chút, chúng ta ra nước ngoài đi hưởng tuần trăng mật.”

“Trăng mật?” Chu Văn Kỳ mở to cặp mắt vốn đã rất to, nghĩ thầm hôm nay Lôi Dực quả thật là trở thành một người khác, cô hòa nghi có phải là anh đang tham gia một tông giáo thần bí nào đó hay không, cư nhiên bị tẩy não thành như vậy!

Tầm mắt của anh vẫn đặt ở con đường phía trước, tốc độ lái xe không nhanh cũng không chậm, giống như là đang thảo luận công việc. “Anh nợ em cũng muốn trả lại.”

Thì ra chẳng qua chỉ là ‘cũng’ a, cô nghe mà lòng có chút chua xót cũng có chút tức giận, bất quá anh có thể nghĩ đến cũng rất tốt, nhìn trên phân thượng anh dừng cảm thổ lộ, cô quyết định không cùng anh so đo những lỗi trong lời nói của anh.

“Đầu tháng sau như thế nào? Anh muốn đi nơi nào?”

“Trước kia anh cũng ra nước ngoài mấy lần, đều là tham gia giao lưu hội võ thuật, không biết nơi nào chơi vui, em quyết định là tốt rồi.”

Với loại đáp án tùy em vui vẻ này, cô cũng lười nổi giận với anh, vợ chồng chung sống với nhau chính là không ngừng mài hợp (ma sát+kết hợp), thói quen thành tự nhiên, vì vậy cô nhàn nhạt hỏi: “Em đem anh mang đi bán cũng được?”

“Ừ, nhớ lại đem anh mua về.”

Cô lập tức bị chọc cười, không nghĩ đến anh sẽ nói chuyện cười lạnh, còn có thể tiếp tục tỉnh táo lái xe, tương tự như là mặt lạnh cười, thật là một ưu điểm chưa được phát hiện a. Tóm lại, nghe nhạc không lời, thấy cũng sắp về đến nhà, cô cảm thấy mình hạnh phúc, không hoàn mỹ nhưng là hạnh phúc.

La Kiến Lương đã hoàn toàn trở thành nhân vật trong lịch sử, nút thắt trong lòng của cô được cởi ra, không cần lo lắng vận mệnh trên cột nữa, từ nay về sau cô sẽ nghiêm túc trôi qua mỗi ngày, càng hưởng thụ ở mỗi phút.

19. Chương 19

“Tôi muốn làm tạo hình, tối hôm nay sáu giờ, cô đến nhà tôi.”

“Cái gì?” Đột nhiên nhận được cuộc điện thoại, Chu Văn Kỳ vốn cho là đối phương nhầm máy, không đầu không đuôi đang nói cái gì a?

“Lỡ tai có vấn đề à? Sáu giờ tối đến nhà tôi, nghe được không?”

Chu Văn Kỳ xác định lỡ tai mình không có vấn đề, mà là người khách này không có lễ phép, còn chưa có thương lượng liền tự mình đưa ra quyết định, cho rằng có tiền thì chính là ông lớn sao? Rất tiếc cô không thiếu tiền, cũng không phải làm việc vì tiền, cho nên cô có thể nói không!

“Ngượng ngùng, tôi bề bộn nhiều việc, cô mời người tài giỏi khác đi.” Sau khi nói xong Chu Văn Kỳ liền cúp máy, tự nhận mình đã tương đối khách khí, nếu theo tính khí trước khi cô kết hôn, nhất định sẽ mắng to mấy câu.

Ai ngờ vị tiểu thư này có nghị lực hơn người, lập tức liền đánh ra đoạn mệnh liên hoàn kế, mỗi lần vừa mở miệng chính là mắng liên tiếp, Chu Văn Kỳ dứt khoát đem điện thoại di động chuyển sang chế độ im lặng, lại đem số điện thoại của đối phương cho vào danh sách đen, nghĩ thầm trên thế giới này thật đúng là không thiếu chuyện lạ, nếu như đối phương tiếp tục ác ý quấy rầy, cô cần phải mời người chồng anh minh thần võ của mình, giúp cô điều tra xem rốt cuộc là kẻ điên nào đang tác quái?

Đêm đó, Lôi Dực tan ca sớm về nhà, vui mừng phát hiện vợ mình ăn mặc rất đặc biệt, mặc sườn xám đi giày cao gót, tóc dài cũng búi lên, lộ ra phong cách cổ xưa, đẹp giống như mỹ nữ trong tranh.

“Kỳ Kỳ, em, em muốn đi đâu?” Chẳng lẽ muốn cùng Giản Ngải Ny đi ra ngoài? Dạo này hai người thường gặp mặt, Kỳ Kỳ nói muốn an ủi bạn tốt, còn cùng đi thận cận. Ngoài mặt Lôi Dực không có ý kiến gì, thật ra thì đã có ý thức được nguy cơ, chỉ cần không phải là người mù thì đều thấy được Kỳ Kỳ tốt đẹp, nếu như cô bị người đàn ông hoa ngôn xảo ngữ nào đánh lừa thì làm thế nào?

“Xem có người muốn hay không cùng em đi hẹn hò a? Em muốn đi quán bar tìm một chút là được rồi.”

“Tốt, anh với em hẹn hò.”

“Em cũng không có xin nhờ anh.”

“Là anh xin nhờ em theo anh đi hẹn hò.” Anh biết nghe lời đúng, mặc dù không hiểu có cái gì khác nhau, tóm lại vợ vui vẻ là tốt rồi.

Đây còn kém không nhiều lắm! Cô tự nhủ, đầu gối có thể đi đến trình độ này cũng đã không tồi rồi, suy nghĩ một chút đời trước tình huống không nói gì của bọn họ, bây giờ ở chung có thể nói là như cá gặp nước.

Ra cửa, hai vợ chồng đi đến một nhà hàng đồ ăn Trung Quốc cao cấp, Chu Văn Kỳ đã đặt chỗ ngồi, cô đã ở trên mạng tra xét qua, nhà hàng này không khí tốt hoàn cảnh tốt đồ ăn cũng ngon, có thể nói là một trong những địa điểm hẹn hò tốt nhất. Dĩ nhiên, loại kiến thức này sẽ không tồn tại trong đầu chồng cô, vợ không nơi nương tựa cô chỉ có thể dựa vào chính mình tạo ra lãng mạn.

Sau khi gọi xong món ăn, Chu Văn Kỳ lấy ra một phần tài liệu cô mới chỉnh lý xong, đây là tin tức sau khi cô lướt lờ mấy trang web mạng, tỉ mỉ hoạch định ra hành trình du lịch, mặc dù anh luôn nói tùy cô quyết định là được rồi, nhưng dù sao cũng là hai người cùng nhau ra nước ngoài, ít nhất phải để cho anh có chút ấn tượng, tránh cho đến nơi rồi còn không biết mình đang ở chỗ nào.

Lôi Dực nhận lấy tài liệu nhìn một lần, gật đầu nói: “Tốt, chúng ta đi Maldives.” [Ước mơ của em đó. Hu~...]

Nhìn anh nói ung dung thoải mái, cô nhưng là suy tính thật lâu mới quyết định, bây giờ mới biết làm chủ gia đình có bao nhiêu phí công phí sức. Thậm chí cô hoài nghi anh là muốn lừa dối nên mới hiền hòa như vậy, mỗi lần đều là cô định đoạt, anh có thể tiết kiệm chút sức lực.

Tóm lại, quốc gia Maldives này ở vùng biển Ấn Độ Dương, do đảo san hô xinh đẹp liên tiếp tạo thành, thuộc về vùng khí hậu nhiệt đới gió mùa, không có bốn mùa, hiện tại đang là mùa đông đi chơi cũng không sợ lạnh, cô định mua mấy bộ bikini sexy, hưởng thụ chút ánh mặt trời và bọt sóng, cũng để cho chồng thưởng thức cảnh đẹp là cô.

“Chúng ta sẽ ở tại biệt thự gần bãi biển, rất đắt tiền, anh nhìn giá cả một chút.”

“Không đắt.” Anh nhìn giá cả, tuyệt không để ý.

Biết rõ anh sẽ nói như vậy, cô vẫn là âm thầm vui mừng, nguyện ý thay phụ nữ trả tiền là người đàn ông tốt, có lẽ là bị ám ảnh từng bị đàn ông lừa gạt ở kiếp trước, để cho cô đặc biệt quan tâm điểm này, thật may là A Dực không phải người đàn ông hẹp hòi, ba mẹ của cô quả nhiên là giúp cô chọn một người chồng tốt.

Khi phục vụ sinh mang món ăn lên, Chu Văn Kỳ cũng nói đến chi tiết khi đi du lịch, nói đến mặt mày hớn hở, Lôi Dực mỉm cười nghe cô rì rầm, chỉ cần cô nói được là tốt rồi, một lần nữa anh cảm thấy may mắn vì đã giải quyết xong La Kiến Lương, gần đây cô ngủ khá an ổn, nụ cười cũng nhiều hơn, anh thích cô như vậy.

Ăn một bữa cơm khá vui sướng, đáng tiếc Chu Văn Kỳ ăn quá nhiều, nên không ăn được món điểm tâm ngọt, về mặt tiếc nuối cầm lên ví da nói: “Em đi toilet một lát.”

“Ừ, đi từ từ.” Vốn là anh muốn đi cùng cô, nhưng nhìn thấy còn có chút thức ăn chưa ăn hết, liền ở lại làm động tác ‘kết thúc’, anh không kén ăn cũng không thích lãng phí, khi hai người ăn cơm cùng nhau anh luôn là người giải quyết tàn cuộc.

Chu Văn Kỳ vào nhà vệ sinh nữ, giải quyết xong nhu cầu sinh lý, đứng ở trước gương kiểm tra hóa trang của mình, son môi phai màu không sao, nhưng phải xác định là không có mảnh vụn món ăn hoặc ghỉ mắt, nhưng chi tiết nhỏ này nhưng là không thể coi thường.

Chợt cô từ gương nhìn thấy ở sau lưng mình có một cô gái xa lạ, lộ ra khuôn mặt gần như hoàn mỹ nhưng hết sức hung ác, chỉ tay về phía cô thở hổn hển nói: “Đồ lừa đảo! Cô còn nói cô bề bộn nhiều việc, hóa ra là đến nơi này ăn ăn uống uống!”

“A?” Chu Văn Kỳ kinh ngạc quay đầu, nhìn cô gái trẻ tuổi mặc quần áo màu hồng, hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra?

“Tôi gọi cô đến nhà tôi tạo hình, kết quả cô treo điện thoại của tôi!”

Lúc này Chu Văn Kỳ mới hiểu ra, tận lực giữ vững phong độ của thực nữ nói: “Vị tiểu thư này, tôi có quyền lợi lựa chọn khách hàng của mình, tôi cho rằng tôi không có cách nào vui vẻ ở chung với cô, cho nên tôi cự tuyệt giúp cô tạo hình, nói như vậy cô hiểu chưa?”

“Cô coi thường tôi? Tôi muốn gọi người đánh cô!” Cô gái áo hồng giận đến không thể đè xuống.

“Chúng ta là xã hội pháp trị, cô muốn sử dụng bạo lực, tôi nhất định sẽ kiện cô!” Nói đùa, Chu Văn Kỳ cô cũng không phải là bị dọa sợ, bất quá trước vẫn cứ nên tìm cứu binh thì tốt hơn, cô lập tức lấy ra điện thoại di động nhấn tin cho chồng. “A Dục mau đến cứu em, có người muốn đánh em.”

“Anh đến ngay, hai tay ôm đầu ngồi xổm xuống, không nên chống cự.” Lôi Dục nghe xong mặc dù lo lắng, nhưng vẫn không quên hướng dẫn cách bảo vệ tính mạng.

Chu Văn Kỳ không quan tâm vấn đề mặt mũi gì đó, nếu như bị đánh cho sưng mặt sưng mũi, cô sao còn có thể gặp người a? Mặc dù không biết thân thủ của cô gái trước mắt này như thế nào, nhưng cô rất rõ ràng tay mình trời gà không chặt, không bằng nghe lời chồng. Ngoan ngoãn ngồi xổm xuống ôm lấy đầu, ít nhất vẫn giữ được vấn đề mặt mũi.

Thật may là đối phương không vội ra tay, ngược lại lấy ra điện thoại di động gọi người, Chu Văn Kỳ càng thêm xác định ý nghĩ của mình, cái cô gái giống như người điên này có chỗ dựa, hi vọng lúc đối phó sẽ không quá khó khăn, cô không hi vọng Lôi Dục bị thương.

20. Chương 20

Ngay sau đó không đến hai phút, Lôi Dục liền chạy như bay đến phòng toilet nữ, chỉ thấy hai cô gái trợn mắt nhìn nhau, giống như muốn ăn đối phương, mặc dù Chu Văn Kỳ đứng ở bên tường, nhưng trên khí thể lại không chịu yếu kém.

Lôi Dục còn chưa kịp mở miệng, thì sau lưng một loạt truyền đến tiếng bước chân, hai người đàn ông giống như là vệ sĩ đã chạy tới, vội vàng vàng hỏi: “Đỉnh tiểu thư, xin hỏi có vấn đề gì?”

“Đánh cho tôi!” Đinh Phiên Phiên đã thấy Lôi Dục, vẫn không khách khí chỉ vào Chu Văn kỳ. “Cô gái này xem thường tôi...tôi muốn cho cô khó coi!”

Hai người bảo vệ đều lộ ra vẻ mặt khổ sở, tiểu thư người ta đáng thương đứng ở bên kia, hai người đàn ông bọn họ sao có thể không biết xấu hổ đã thương người? Việc này trừ là phạm pháp, càng thêm có tình gây sự! Đinh gia đã sớm chuyển sang loại hình làm ăn đúng đắn, nếu như bọn họ không giải thích được đi đánh người, phần công việc này sẽ bị ngâm nước, nói không chừng còn muốn bị kiện cáo!

Lôi Dục lúc này đã làm rõ ràng tình hình, đi lên trước kéo vợ, đem cô ôm vào trong lòng.

“Không có việc gì, có anh ở đây.”

Chu Văn Kỳ nhìn đối phương có hai người vệ sĩ, mình chỉ có một ông chồng, không khỏi khẩn trương, nhỏ giọng nói: “Em nói xin lỗi cô ấy là được rồi.”

“Không cần phải.” Lôi Dực không cần hỏi cũng biết, nhất định là Đinh đại tiểu thư lại phát bệnh công chúa, về phần vợ anh dịu dàng thông minh, sẵn sàng rộng lượng, làm sao có thể chủ động trêu chọc loại bệnh thần kinh này?

Đinh Phiên Phiên nhìn về phía đôi nam nữ đang ôm nhau, càng thêm trợn to hai mắt. “Anh Lôi, anh không cần phải lo, tôi muốn đánh cô gái này!”

“Đinh tiểu thư, tôi đến giới thiệu, đây là vợ tôi Chu Văn Kỳ. Kỳ Kỳ, đây là cháu gái của bạn tốt của ông nội anh, Đinh Phiên Phiên.” Lôi Dực còn muốn giữ cho Đinh Tuấn Nghiêu chút mặt mũi, giới thiệu xong liền chuyển về phía hai người vệ sĩ nói: “Tôi là Lôi Dực, ông nội tôi Lôi Chân và chú Đinh là bạn bè nhiều năm, các anh trở về thì nói đây chỉ là một cuộc hiểu lầm.”

Lôi Dực cũng là vệ sĩ, không muốn làm khó người cùng nghề, hai người vệ sĩ này đều gật đầu bày tỏ đồng ý, một người trong đó mở miệng nói: “Thì ra là ông chủ Lôi, tôi có người bạn làm ở công ty của các ngài, mọi người đều là người quen vậy thì tốt nhất, chúng tôi trở về sẽ hướng ngài Đinh báo cáo, chỉ là hiểu lầm mà thôi.”

Đinh Phiên Phiên cũng không thuận theo, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo gần như vặn vẹo thành một đoàn. “Không thể nào? Làm sao anh lại cưới loại người này làm vợ? Em gọi gọi cô ta đến tạo hình cho em, cô ta lại dám từ chối em, thật là quá đáng!”

Từ chối rất tốt, nếu như phục vụ loại khách này, tiền kiếm được còn chưa đủ đi tìm bác sĩ tâm lý, Lôi Dực hừ lạnh một tiếng nói: “Vợ của tôi không thiếu tiền, vợ tôi muốn nghỉ ngơi liền nghỉ, muốn làm việc thì làm, xin Đinh tiểu thư đi tìm người khác đi!”

Chu Văn Kỳ âm thầm khen ngợi lão công, cô chính là có ý nghĩ này, không ngờ anh và cô còn có tâm linh tương thông!

Hai người bảo vệ cũng biết tính tình của Đinh tiểu thư, nghĩ thầm đây căn bản không phải hiểu lầm, mà là Đinh tiểu thư lại đang giả vờ còn đồ, thậm chí muốn sử dụng vũ lực uy hiếp, lần này gió không thể kéo dài, trở về nhất định phải hướng ngài Đinh báo cáo, nếu không ngày nào đó làm vệ sĩ bị đưa vào tù trước liền thăm.

Lôi Dực nhìn hai người vệ sĩ coi như người hiểu chuyện, gật đầu nhẹ nói: “Chúng tôi đi trước, thay tôi hướng chú Đinh thăm hỏi một tiếng.”

“Ông chủ Lôi xin yên tâm, chúng tôi nhất định giải thích rõ, không có việc gì, đối với ngài phu nhân thật là ngưỡng nung.” Một trong hai người vệ sĩ cung kính nói.

“Đinh tiểu thư, chúng tôi tiễn đưa ngài trở về đi thôi.” Người bảo vệ thứ hai cũng cung kính nói, mặc dù xem thường Đinh tiểu thư, nhưng là công việc rất quan trọng nha.

“Tôi hết cứ không đi đấy, các anh mau đuổi theo đi, hai người đấu một có tốt cái gì phải sợ? Mau đánh cho tôi a!”

Đinh Phiên Phiên còn nói những cái gì, Lôi Dực cùng Chu Văn Kỳ đã nghe không rõ ràng, bọn họ đi rất nhanh, nhanh chóng rời đi cái người điên ở sau lưng kia, căn cứ vào lập trường của đạo làm người, người bình thường không thể cũng không nên đi công kích kẻ điên, ai biết khi nào kẻ điên sẽ xông lại cắn người một ngụm?

Thời điểm ngồi lên xe, Chu Văn Kỳ trong lòng vẫn còn sợ hãi, hai tay để ở trước ngực cho đỡ sợ. “Đinh tiểu thư đó có phải bị bệnh hay không a?”

“Cô ta quả thật có bệnh, thời điểm anh làm vệ sĩ cho cô ta đã phát hiện, lúc trước anh nhờ chú Đinh điều tra chuyện của La Kiến Lương, bắt quá anh thiếu nhân tình đã trả xong, về sau không cần trông coi đại tiểu thư đó nữa.” Lôi Dực dùng sức nắm chặt tay lái, không có lập tức khởi động xe, anh cần một chút thời gian khôi phục tỉnh táo, mới vừa rồi anh gần như không nhận được mà vung tay, thứ nhất là xem ở trên

mặt mũi chú Đình , thứ hai là anh lo lắng không chiều cố được cô, không thể làm gì khác hơn là lấy phương thức hòa bình giải quyết.

“Xế chiều hôm nay em nhận được một cuộc điện thoại, có một cô gái hỏi cũng không hỏi đã nói muốn em tạo hình cho cô ta, còn nói em sáu giờ phải đi đến nhà cô ta, em vừa nghe đã cảm thấy người này không dễ ở chung, cho nên cự tuyệt, không ngờ đối phương vẫn đến mắng chửi người, em còn muốn tìm anh giúp em điều tra người đó đây, thì ra là người mà anh quen biết.” Chu Văn Kỳ đem mỗi sự kiện xâu chuỗi lại, phát giác thật là rồi thành một đoàn, thế giới quá nhỏ quá điên cuồng, xoay người cũng có thể gặp được người nhàm chán.

“Xin lỗi.” Anh không biết nên nói gì, tất cả đều là tai bay vạ gió.

“Đừng nói như vậy, đây không phải là lỗi của anh, chẳng qua em sợ cô ta còn có thể làm xằng bậy, làm sao bây giờ?”

“Anh sẽ tìm chú Đình nói chuyện một chút.”

“Ai, khó được ra ngoài hẹn hò, không ngờ lại đụng phải chuyện như vậy.”

“Về nhà anh giúp em tắm?” Anh thử nghĩ bồi thường cô, đáng tiếc anh không có mấy chiêu có thể dùng, ngược lại là cô thường có chủ ý mới, lần đầu tiên hai người đều cho đối phương, sau lại cũng là cô phát ra có sáng tạo, anh cũng nên tìm thêm tài liệu tới nghiên cứu một phen.

“Đừng nói... Vừa rồi em đi toilet, phát hiện kinh nguyệt tới.”

“À, vậy anh giúp em xoa bóp.” Anh có hơi thất vọng, nhưng không muốn làm cho cô phát hiện, sao anh cố gắng như vậy lại vẫn không có thành quả? Thấy cô ánh mắt cô đơn, anh nhắc nhở chính mình không thể cho cô áp lực, phụ nữ ở phương diện này đều nhạy cảm hơn so với đàn ông.

“Về nhà lại nói, hiện tại em cảm thấy chỉ có ở nhà an toàn nhất, còn có điện thoại không thể tùy tiện nhận.”

“Được, chúng ta về nhà.” Anh khởi động xe, một đường thuận lợi mà trầm mặc, anh bắt đầu suy nghĩ về vấn đề cảm giác an toàn .

Lôi Dực còn chưa có tìm đến Đình Tuấn Nghiêu, Đình Tuấn Nghiêu lại có hành động trước, khi bọn họ mở cửa vào phòng, điện thoại di động của anh liên vang lên, sau nhận máy liền được thanh âm xin lỗi của chú Đình : “A Dực, thật xin lỗi, Phiên Phiên nhà chú lại rước lấy phiền phức cho cháu .”

“Không sao, chỉ cần cô ấy đừng quấy rầy cháu cùng vợ cháu là được.” Lôi Dực đối với trưởng bối dĩ nhiên là tôn trọng, nhưng là chọc tới vợ anh thì không thể nhượng bộ, ai biết Đình đại tiểu thư sẽ có cái hành động kinh người gì, anh phải được cam kết của chú Đình.

“Sẽ không, con trai và con dâu phải trở về nước, bọn họ sẽ quản giáo nó, cháu yên tâm.” Đình Tuấn Nghiêu quả thật là thể diện bị vứt hết xuống Thái bình dương, cháu gái này nếu lại không quản giáo, Đình gia bọn họ rất có thể trở thành chuyện cười, hơn nữa còn là bị cười rất nhiều năm.

“Ừ, hôm nào đến chỗ ông nội cháu uống hai chén.” Chuyện có thể thuận lợi giải quyết là tốt nhất, dù sao hai nhà bọn họ cũng có nhiều năm giao tình, cũng không phải là thâm cừ đại hận gì, anh cũng không hy vọng cùng chú Đình trở thành kẻ địch.

“Được, mọi người tụ họp, chú mời khách, bồi tội với các cháu, cháu cũng phải đem vợ đến đây a.”

“Cháu sẽ nói cho ông nội cháu biết, hôm nào gặp.”

Chờ Lôi Dực cúp điện thoại, Chu Văn Kỳ ôm lấy cánh tay của anh hỏi: “Không sao chứ?”

“Không có việc gì, chú Đình sẽ trông coi cô ta.”

“Vậy thì tốt, em chỉ muốn bình an.”

“Yên tâm, có anh ở đây.” Trước đây chuyện của La Kiến Lương được giải quyết, thật vất vả để cho cô an tâm một chút, lần này lại xuất hiện một Đình Phiên Phiên, thật là sóng trước chưa dừng sóng sau lại đến, Lôi Dực hi vọng mình có đầy đủ năng lực, có thể bảo vệ nụ cười của cô không cần khô héo.

Rửa mặt xong, hai người cùng nhau lên giường, anh ôm bả vai của cô nói: “Không cần nghỉ quá nhiều, ngủ đi.”

“Ừ.” Tối nay là không thể làm vận động trên giường rồi, nhưng bọn họ có thể dựa sát vào nhau, cô cần cảm thụ nhiệt độ của anh, hô hấp của anh, mới có thể an tâm ngủ.

Nghe tiếng hít thở trầm ổn của vợ, Lôi Dực xác định cô đã ngủ, thế nhưng anh vẫn cố ý giữ vững tỉnh táo, vì chính là sợ cô gặp ác mộng, ngày hôm nay xảy ra nhiều chuyện như vậy trong lòng cô nhất định rất không yên ổn.

Kết hôn đến nay đã nửa năm, anh phát hiện vợ anh trừ sẽ gặp ác mộng, còn có thói quen nói mớ, mặc dù nói rất mơ hồ, nhưng anh nghe nhiều cũng có thể nghe được, có mấy câu luôn xuất hiện lặp đi lặp lại. “A Dực, cẩn thận! Không cần chết. Anh không cần chết. Thật xin lỗi, đều là em không tốt.”

Anh không biết cô đến tột cùng gặp cái mộng gì, cũng không có trực tiếp hỏi cô, đợi khi nào cô muốn nói sẽ nói, anh chỉ biết mình nên trông coi cô, khi cô bị lạc ở trong ác mộng, anh sẽ đem cô ôm và khê hôn, từ từ dụ dỗ cô bình tĩnh lại.

Anh không am hiểu lời ngon tiếng ngọt, cũng không bày tỏ anh không hiểu được lòng người, theo ý anh, trong lòng mỗi người đều có ánh mặt trời cùng bóng ma, ngoài mặt cô hoạt bát dí dỏm, cũng xử sự như người bình thường, nhưng ở sau khi sớm chiều ở chung, anh cảm thấy cô nhạy cảm và yếu ớt, cô quan tâm người nhà cùng bạn bè, cô không thích cảm giác thất bại, cô vội vã đem mỗi sự kiện làm đến hoàn mỹ, hình như có một cỗ lực lượng không ngừng yêu cầu, thúc giục cô, nếu không cô sẽ cảm thấy áp lực.

Không biết qua bao lâu, người trong ngực anh bắt đầu cau mày nói nhỏ, giống như cô gái nhỏ lạc đường không tìm được phương hướng, chỉ mong có một ngày anh có thể trở thành nhà của cô, không để cho cô đau khổ nữa, không hề băn khoăn nữa.

21. Chương 21

Ngày thứ hai, lúc Lôi Dực lái xe đi làm, phát hiện phía sau có một chiếc xe SUV đi theo anh, kỹ năng theo dõi không tệ, lại có chút ít sơ hở, anh quyết định trước không đi công ty, lái xe đến mép đường tìm bãi đậu xe, không gian hiện trường lớn như vậy, cũng không tin đối phương còn có thể tránh.

Sau khi xuống xe, anh hướng về phía chiếc xe SUV hô: “Đi ra đi!”

Rất nhanh, từ trong xe SUV đi ra một cô gái, còn có sáu người đàn ông giống như là vệ sĩ.

“Lại là cô?” Lôi Dực thật không biết trên ai ghẹo ai, sao luôn đụng phải cái cô gái nhảm chán này?

Hôm nay tâm tình của Đinh Phiên Phiên cũng không tệ lắm, mặc dù tối hôm qua bị mắng rất thảm, nhưng cô đã có chủ ý mới. “Anh Lôi, em có việc tìm anh, chúng ta tìm một chỗ ngồi xuống nói chuyện.”

“Không cần phải, cô có chuyện gì thì nói luôn đi.” Anh không muốn cùng cô ta có bất kỳ dây dưa nào, suy nghĩ của người điện người bình thường không có cách nào mà đoán trước được.

“Cái người đầu gối này rõ là.” Đinh Phiên Phiên giận đến cắn răng, tối hôm nay ba mẹ sẽ về đến đây, nếu như cô vẫn không hành động, nói không chừng ra khỏi cửa liên tục đều có vấn đề, vì vậy cô chuyển sang đám vệ sĩ ra lệnh: “Mấy người các anh, bắt anh ấy lại!”

Một đấu với sáu, Lôi Dực cũng không cảm thấy khó khăn, anh tin tưởng công phu quyền cước của mình, những người này đều là người của chú Đinh, anh cũng không muốn dùng gây điện hoặc dao điện đánh người, ai ngờ anh có lòng nhượng, đối phương cũng không có lòng cảm kích, cứ nhiên dùng đến súng gây mê, những người này là không phải uống lộn thuốc đi? Đi theo Đinh đại tiểu thư làm liều, không sợ hậu quả khó có thể dọn dẹp?

Thời điểm anh mất đi ý thức, chỉ có một ý nghĩ khôi hài, công việc vệ sĩ này nguy hiểm là ở chỗ đối phó kẻ bắt cóc, không nghĩ tới khó đối phó nhất lại chính là cố chủ.

Hôm nay thời tiết rất tốt, ngoài cửa sổ bầu trời xanh thăm thẳm, Chu Văn Kỳ nhất thời tâm huyết dâng trào, tự mình làm bữa trưa muốn đến công ty đưa cho chồng, thuận tiện cũng muốn cùng các nữ nhân viên trao đổi tình cảm, cô biết Lý Nhân Hoa đi xem mắt nhiều lần, rốt cuộc tìm được một đối tượng lý tưởng. Suy nghĩ một chút mình thật là thông minh, kể từ đó đem tình địch hóa thành bạn bè, lại thúc đẩy một đôi, quả thực là từ không nói có, không bội phục mình cũng không được.

Không ngờ khi Chu Văn Kỳ đi tới công ty, sinh viên vừa làm vừa học lại nói cho cô biết nói: “Ông chủ hôm nay không có tới, cũng không gọi điện thoại cho chúng tôi biết, không biết ngài ấy đang bận chuyện gì?”

Chu Văn Kỳ vừa nghe đã cảm thấy có cái gì không đúng, lấy điện thoại di động ra bấm điện thoại, không nghe thấy giọng nói của Lôi Dực, ngược lại chuyển đến hộp tin nhắn, tại sao vậy?

Cô lại hỏi mấy nhân viên, bao gồm Đại Minh và Thiết Hùng, nhưng không ai biết tin tức của Lôi Dực, Đại Minh còn nghi hoặc nói: “Ông chủ bảo hôm nay muốn hướng dẫn chúng tôi luyện tập vật lộn, anh ấy chưa bao giờ đến muộn, thật là lạ!”

Chu Văn Kỳ không do dự nữa, lập tức gọi điện thoại cho Lôi Chân. “Ông nội, A Dực có thể đã xảy ra chuyện!”

“Chuyện gì xảy ra?” Lôi Chân vừa nghe xong dây thần kinh liền kéo căng, cháu trai bảo bối của ông không thể có chuyện.

“Anh ấy hôm nay không có đến công ty, cũng không có nhắn lại là đi nơi nào, nói muốn hướng dẫn nhân viên luyện tập, nhưng chính anh ấy lại không thấy đâu, cháu gọi điện thoại di động anh ấy cũng không mở máy, cháu sợ anh ấy gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn.”

“Ông lập tức qua, cháu không cần sợ, có ông nội ở đây.” Tuy nói tình huống không tính là nghiêm trọng, nhưng Lôi Chân vẫn không dám xem nhẹ, rất nhiều chuyện lớn đều là từ chuyện nhỏ tích lũy mà thành, xem nhẹ chuyện nhỏ sẽ tạo thành chuyện lớn.

“Dạ, bọn cháu chờ ông nội đến đây, ông đi đường cẩn thận.” Đây là lời kịch an ủi cũng không khác biệt lắm, Chu Văn Kỳ chỉ có thể lựa chọn tin tưởng.

Chờ bà chủ nói chuyện điện thoại xong, Thiết Hùng nhớ đến một chuyện: “Đúng rồi, trên xe của ông chủ có vệ tinh định vị, chúng tôi có thể tra ra xe của anh ấy ở nơi nào.”

“Được, các anh bây giờ đi tra đi.” Chu Văn Kỳ hít sâu một cái, nhìn về phía những người khác nói: “Các anh suy nghĩ một chút xem Lôi Dực có thể sẽ đi nơi nào, lập tức đưa người đi tìm, có tin tức hãy báo cho tôi, chờ một chút nữa ông nội Lôi sẽ đến đây, đến lúc đó do ông nội Lôi làm chủ.”

“Vâng!” Không ngờ bà chủ gặp chuyện còn có thể có trật tự, tất cả mọi người đối với cô lại có nhận biết mới.

Giao phó xong, Chu Văn Kỳ cố gắng giữ bình tĩnh đi vào phòng làm việc của chồng, ngồi vào chỗ anh thường ngồi thờ dài, cô có loại dự cảm chẳng lành, tựa như thời điểm cô gặp ác mộng, có mấy lần cũng nằm mơ thấy trận tai nạn của kiếp trước, luôn cho là ám ảnh đi qua sẽ từ từ nhợt nhạt, nhưng kiếp trước chưa từng xảy ra như vậy ngoài ý muốn, trời mới biết số mạng lại biết cho cô cái khảo nghiệm gì?

Chẳng lẽ trên đời này cô sẽ goá chồng sao? Không, bọn họ còn chưa có hưởng tuần trăng mật, còn chưa có sinh đứa bé, còn chưa có cùng nhau sống đến già, cô không thể mất đi anh!

Rất nhanh, Lôi Chân đi tới công ty trấn giữ, phát động các loại phương thức tìm người, ai ngờ lần này tìm chính là một ngày một đêm, Chu Văn Kỳ quả thật không thể ăn, không thể ngủ, không biết nên đối mặt với thực tế như thế nào.

Mọi người Chu gia chạy đến an ủi cô, làm bạn với cô, nhưng cô chính là không thể buông lỏng xuống.

Xe đã tìm được ở bên lề đường, không có bất kỳ tổn thương nào, ngay cả dấu vết trên xe cũng không rõ ràng, theo lý thuyết hẳn không phải là tai nạn xe cộ, như vậy có phải hay không là bị bắt cóc? Chẳng lẽ

bị ngoài hành tinh người bắt đi nghiên cứu? Lôi Dực rốt cuộc là ở nơi nào? Tất cả mọi người sắp tìm đến diên rồi.

Sáng ngày thứ hai, Chu Văn Kỳ nhận được một cái bọc chuyển phát nhanh, mở ra xem lại là một tệp ảnh mãnh nam để trần, mà người đàn ông khỏe mạnh cường tráng này chính là chồng cô!

Trong bao trùm một tấm hình phóng to, còn có một tờ giấy ghi địa chỉ khách sạn, trên đó viết: “Anh ấy đã là của tôi, cô có thể lần, người phụ nữa xấu!”

Chữ viết viết ngoáy thậm chí có thể nói là xấu xí, nếu như không phải là đứa bé viết, có khả năng là người không am hiểu người trung văn, Chu Văn Kỳ tránh khỏi ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của mọi người, xoay người đi vào thư phòng, đem hình để vào tủ sắt khóa lại, chỉ lấy ra giấy tin nhắn làm đầu mối, cô không thể để cho những tấm hình này tung ra ngoài, không quản sự thật là cái gì, cô phải bảo vệ danh dự của chồng.

Thăng thần mà nói, khi nhìn đến tấm hình đầu tiên, cô cho là Lôi Dực thật sự ở bên ngoài..., nhưng sau khi hết khiếp sợ cô liền khôi phục lý trí, cô tin tưởng Lôi Dực không phải là người nói một đằng làm một nẻo, nếu như anh thật sự thay lòng, đem cô sẽ là người biết đầu tiên, không làm được vợ chồng cũng có thể là bạn bè, anh không thể nào đem chuyện làm cho bé tắc như vậy.

Huống chi ngày hôm trước bọn họ mới đi ra ngoài hẹn hò, ngày hôm qua anh còn mua bữa ăn sáng trở lại cho cô, hai người mỗi ngày ôm nhau ngủ chung, làm sao có thể không hề có diềm báo trước liền thay lòng? Cô đối với mình vẫn có chút lòng tin, Lôi Dực nói thích cô tuyệt đối không phải là nói một chút mà thôi.

Đi ra thư phòng, Chu Văn Kỳ thấy cha mẹ cùng anh trai vẻ mặt lo lắng, cô biết bọn họ muốn hỏi cái gì, nhưng cô không thể nói ra toàn bộ, dù sao cũng phải giữ lại chút mặt mũi cho Lôi Dực. Cô vô cùng cảm ơn người nhà đã giúp đỡ, nếu như không có bọn họ ở đây, nói không chừng cô đã sớm diên mất, mà chị dâu một mình mang theo hai đứa trẻ ở nhà, cũng là bởi vì không muốn làm cho bọn nhỏ bị kinh hãi, mặc kệ lúc nào, nhỏ nhất luôn được lớn nhất bảo vệ.

“Kỳ Kỳ, con vẫn tốt chứ?” Diêu Nhu nhìn thấy vừa rồi lúc con gái mở cái bọc ra, hình như bị đả kích rất lớn, bọn họ cũng không dám tới gần phía trước nhìn, sau lại con gái đem đồ vào thư phòng, càng làm cho bọn họ cảm thấy tình huống nghiêm trọng.

“Con rất tốt, con đoán là có người dùng thủ đoạn cường bức, đem A Dực mang tới khách sạn này.” Chu Văn Kỳ đem tờ giấy giao cho anh trai, Chu Diệu Đình nhận lấy đi xem đến chữ viết kia liền ngây ngẩn cả người, nhìn lại em gái sắc mặt nghiêm túc, cũng không tiện hỏi nhiều, chẳng lẽ em rể đến Bạch Sa ăn vụng?

Chu Dục Nhân nhanh chóng xem qua nội dung trong tờ giấy, chuyển sang con gái nói: “Con mau gọi điện thoại cho ông nội Lôi.”

Chu Văn Kỳ lập tức gọi điện thoại cho Lôi Chân, nói rõ nội dung trong tờ giấy. “A Dực hẳn là ở nơi này khách sạn, chúng cháu đi tìm anh ấy!”

Lôi Chân nghe xong trầm tư một lát. “Trừ tờ giấy này còn có cái đầu mối nào?”

“Còn có hình của A Dực, nhưng.”

Cô không cần nói hết lời, Lôi Chân cũng đại khái đoán được đáp án. “Chúng ta không thể nào đến khách sạn tìm từng phòng một, dù là cảnh sát cũng cần lệnh lục soát, ông trước tìm người thám thính thử xem, mọi người ở nhà chờ tin tức của ông.”

“Được, ông nội phải cẩn thận.” Dựa vào trực giác của phụ nữ, cô không nhìn được suy luận nói: “A Dực gần đây chọc đến trừ La Kiến Lương, cháu thấy cũng chỉ còn Đình tiểu thư.”

“Cháu nói có đạo lý, ông nội sẽ phân hai đầu tìm người, cháu phải thật tốt, đừng làm cho A Dực lo lắng.”

“Dạ, cảm ơn ông nội.” Cúp điện thoại, Chu Văn Kỳ cho người nhà một nụ cười khổ, cô hiểu bọn họ cũng muốn biết, nhưng cô nên nói như thế nào đây?

Chu Diệu Đình trước phá vỡ không khí xấu hổ, cố làm ra vẻ nhẹ nhõm nói: “Đình tiểu thư đó viết chữ xấu như vậy, đầu óc nhất định cũng không tốt, A Dực vừa có vợ vừa là đàn ông, không ăn một đâu.”

“Đúng vậy a, ông nội Lôi cũng ra tay, Kỳ Kỳ con đừng sợ, A Dực nhất định sẽ không có việc gì.” Diêu Nhu An ngoài mặt dù dỗ con gái, đáy lòng lại loạn xì ngầu, không biết Đinh tiểu thư và A Dực là loại quan hệ nào? Sao lại mạnh mẽ đem A Dực mang đi?

Trải qua 24h còn không thả người, mới vừa rồi Kỳ Kỳ nhận được đồ hằn là rất khó coi, Kỳ Kỳ mới có thể giấu được nhanh như vậy, ai, thật là cùng thiếu nợ a!

Chu Dục Nhân nói không ra lời an ủi, người con rể này là ông thay con gái chọn, nếu là chọn sai người, ông thế nào không làm... con gái thất vọng?

Chu Văn Kỳ biểu hiện nhưng lại làm cho bọn họ rất là kinh ngạc, chỉ thấy cô đứng lên mở ra tủ thuốc, lấy ra một huyết áp kế điện tử. “Ba, gần đây huyết áp của ba hơi cao, có hay không mang thuốc tới đây? Con chỗ này có huyết áp kế, giúp cha đo một cái.”

“Được, tốt.” Chu Dục Nhân nhin xuống kích động trong lòng, cuộn ống tay áo lên để cho con gái phục vụ.

Nhìn một màn này, Chu gia ba mẹ cùng anh trai ba người họ có suy nghĩ giống nhau, Kỳ Kỳ nhà bọn họ đúng là đã trưởng thành, gặp nguy không loạn còn có thể chăm sóc người khác, tiểu công chúa ngày thơ ngày trước, đã biến thành người phụ nữ có gia đình rồi.

Thời gian trôi dường như đặc biệt chậm, đang lúc mọi người tha thiết trong chờ mong, Lôi Dực rốt cuộc cũng lúc hoàng hôn về nhà, tựa như chim bay về tổ, chỉ thấy sắc mặt anh tái nhợt, bước chân không có lực, do Đại Minh cùng Thiết Hùng ở hai bên đỡ, theo ở phía sau ông nội Lôi lại là vẻ mặt nặng nề.

“A Dực!” Bên trong nhà tất cả mọi người xông lên trước, Chu Văn Kỳ dĩ nhiên là người thứ nhất, cô phải sờ anh, ôm anh, cảm giác anh thật sự tồn tại, mà không phải ảo giác của cô.

“Kỳ Kỳ, anh đã trở về.” Giọng nói Lôi Dực toát ra vẻ suy yếu, trên người nhưng lại không có dấu vết bị thương, đều là bởi vì quan hệ với thuốc gây mê, anh cho đến bây giờ vẫn còn choáng váng.

“Anh trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi.” Trong lúc đợi từng giây từng phút, cô liều mạng bảo mình không thể khóc, hiện tại rốt cuộc đã có thể khóc đi? Nước mắt vui mừng bừa bãi chảy ra, cô phải dùng sức nháy mắt mới có thể thấy rõ mặt của anh, vẫn là khuôn mặt quen thuộc lại làm cho cô không có cùng cảm thụ, thì ra là anh đã là một phần mà cô không cách nào dứt bỏ, nếu như anh không trở lại, cái nhà này sẽ không phải là nhà.

Lôi Dực mặc cho vợ ôm, trong yết hầu một trận nghẹn ngào, muốn nói cái gì lại không mở miệng được, nước mắt của cô giống như rơi vào trong lòng anh, ê ẩm, khổ khổ, lại lộ ra một tia ngọt ngào.

Không khí có thể nói là duy trì tốt đẹp lãng mạn, cảm động lòng người, đáng tiếc nơi nào cũng đều có nhân vật làm mất vui. “Em nói chị dâu a, ngượng ngùng quá rầy một chút, có thể hay không trước hết để cho đại ca ngồi xuống?”

Đại Minh đã sắp không chịu nổi, đại ca và chị dâu đều là tư thế đứng không vững, anh và Thiết Hùng đỡ cũng rất mệt mỏi!

“À! Được, ngồi xuống trước, ngồi xuống trước.” Chu Văn Kỳ lúc này mới phát giác chồng mình “tư thế suy yếu”, nhanh chóng ngừng nước mắt, nâng anh đến trên ghế sofa, rót chén nước giúp anh uống xong.

“Anh không sao, em đừng khóc.” Lôi Dực uống cạn sạch cả chén nước, âm thanh mới không khàn khàn như vậy.

“Em không khóc, anh trở lại em liền nín khóc.” Chu Văn Kỳ nhận lấy khăn giấy mẹ đưa tới, lau qua nước mắt liền mỉm cười.

Thấy tình ý giữa cháu trai cùng cháu dâu, Lôi Chân thật dài thở dài, thật không biết thế nào hướng thân gia công đạo.

“Khụ! Chuyện đã điều tra xong, là cháu gái của Đinh Tuấn Nghiêu - Đinh Phiên Phiên làm, nguyên nhân chính là cô ta có bệnh, nghe nói là chứng bệnh nóng nảy ầm ứ, Đinh Tuấn Nghiêu sẽ đích thân tới nói xin

lỗi, Đinh Phiên Phiên tối nay đáp máy bay về nước Mỹ, ba mẹ cô ta sẽ cùn đi theo cô ta, về sau không cho phép cô ta trở lại Đài Loan.”

“Chỉ đơn giản như vậy? Quá tiện nghi cho cô ta đi?” Chu Diệu Đình thay em rể bắt bình, là đàn ông đều không thể nhận nhin chuyện như vậy, nhưng anh vừa mở miệng liền có chút hối hận, ông nội Lôi đau lòng cháu trai cũng thỏa hiệp, chắc hẳn là có lý do không thể không thỏa hiệp.

Quả nhiên, Lôi Chân tự trách cúi đầu. “Ông và ông Đinh có giao tình hơn bốn mươi năm, nếu như phải đi con đường luật pháp, cháu gái của ông ta sẽ mất hết danh dự, A Dục ra cửa cũng không tiện gặp người, là ông thật xin lỗi A Dục cùng Kỳ Kỳ.”

“Ông nội, người đừng nói như vậy, người đã tận lực, nếu không có người ra mặt, A Dục còn chưa nhất định có thể trở về.” Chu Văn Kỳ có thể hiểu rõ tình hình phức tạp, ngộ nhờ truyền ra tin tức Lôi Dục bị chụp ảnh nude, anh về sau thế nào ngẩng đầu ưỡn ngực làm người, thế nào ra mặt lãnh đạo công ty? Nếu như cô đụng phải loại chuyện không thể cho ai biết này, tin tưởng Lôi Dục cũng sẽ thay cô suy nghĩ.

“Cứ như vậy đi, A Dục con nghỉ ngơi nhiều, hai ngày nữa chúng ta tới xem con.” Chu Dục Nhân cũng không muốn hỏi chi tiết, ông nhìn ra ông Lôi có nỗi khổ tâm, có một số việc không cần đánh vỡ nồi để hỏi đến cùng, sống đến từng tuổi này nên hiểu được như thế nào lấy hay bỏ.

“Mẹ sẽ đi chùa xin cho cho các con cái bùa bình an, về sau nhất định sẽ bình an.” Diêu Nhu An sợ con rể lại xảy ra cái gì ngoài ý muốn, con gái bảo bối của bà cũng không thể goá chồng a.

“Cám ơn ba mẹ còn có anh trai, hai ngày nay mọi người cực khổ.” Lôi Dục miễn cưỡng lên tinh thần nói.

Chu Diệu Đình phát tay một cái cắt đứt lời nói em rể. “Tốt lắm, đều là người một nhà nói cảm ơn cái gì? Anh trở về lấy chút thuốc cho cậu, vì hạnh phúc của em gái tôi suy nghĩ, cậu phải bảo trọng thân thể.”

“Anh, anh lái xe cẩn thận, nhắc nhở ba phải uống thuốc, mẹ con sẽ gọi điện thoại mỗi ngày.” Chu Văn Kỳ đứng lên muốn tiễn người nhà, chợt một trận hoa mắt chóng mặt, có thể là tinh thần quá căng thẳng, một khi buông lỏng lại không có sức lực, trước mắt tối sầm lại liền mất đi ý thức.

Lôi Dục kịp thời ôm lấy vợ, mặc dù chính anh cũng là thể lực cạn kiệt, nhưng anh không thể để cho cô ngã xuống, ít nhất phải có anh làm đệm lưng.

Nhìn Chu Văn Kỳ té xỉu ở trên người Lôi Dục, mọi người nhất thời cũng luống cuống, hai ngày nay xảy ra quá nhiều chuyện ngoài ý muốn đi? Thật may là Lôi Chân trước khôi phục tỉnh táo, lập tức làm ra quyết định. “Nhanh đi lái xe, hai người bọn họ đều phải đưa đến bệnh viện!”

“Lôi phu nhân mang thai, chỉ là có hiện tượng sinh non, chúng tôi đã giúp cô ấy cầm máu, về sau phải dưỡng thai thật tốt, nếu không có thể sẽ không giữ nổi.”

Canh giữ ở ngoài cửa phòng phòng cứu cấp, nghe giọng nói bình thản bác sĩ, mọi người không biết nên vui mừng hoặc khổ sở, vui mừng là hai đứa nhỏ rốt cuộc cũng đã có tin vui, khổ sở là ngộ nhờ đứa bé không giữ nổi thì làm thế nào? Kỳ Kỳ mới ngất xỉu còn có thể chịu đựng bao nhiêu đả kích?

“Bác sĩ, vợ tôi hai ngày nay là kỳ kinh nguyệt, sao, làm sao sẽ mang thai?” Lôi Dục một tay kéo túi truyền dịch, một tay nâng trán, trừ không dám tin còn có không thể giải thích vì sao.

Anh nhớ rất rõ ràng, ngày hôm trước bọn họ ở khách sạn đụng phải Đinh Phiên Phiên, thiếu chút nữa ở toilet dẫn phát bạo lực, sau đó lúc về nhà, Kỳ Kỳ nói đại đi ngủ tối, anh còn vì vậy mà cảm thấy có chút thất vọng.

“Đó không phải là kinh nguyệt, không phải là bình thường ra máu, cũng chính là dấu hiệu sinh non.” Bác sĩ tiếp tục bình tĩnh giải thích: “Lôi phu nhân gần đây có lẽ ăn được rất ít, nghỉ ngơi cùng giấc ngủ cũng không đủ, huyết áp và đường trong máu cũng hơi thấp, quá yếu đuối mới có thể dẫn đến bị choáng. Khác chính là mang thai tạo thành cảm xúc có vấn đề, có một số phụ nữ có thai phản ứng đặc biệt mãnh liệt, cả người cũng sẽ chịu ảnh hưởng.”

Lôi Dục nghe xong vừa kinh vừa sợ, quả thật là giống như bác sĩ nói, gần đây tình trạng của Kỳ Kỳ không tốt lắm, chuyện anh bị bắt cóc càng thêm họa vô đơn chí, thời điểm cô ở nhà chờ đợi nhất định là rất hoảng

sợ, cho nên mới không có tự chăm sóc mình tốt, thiếu chút nữa ngay cả anh và đứa bé của bọn họ cũng mất. Anh luôn cho là thương yêu cô là trách nhiệm đương nhiên, nhưng là anh làm được sao?

Nhớ lại một khắc cô ngất xỉu kia, trên khuôn mặt nhỏ nhắn không có chút huyết sắc nào, anh không khỏi càng thêm tự trách, rốt cuộc nên làm như thế nào mới có thể làm cho cô hạnh phúc, để cho cô bình an?

Anh nhất thời mờ mịt.

22. Chương 22

“Bác sĩ, vậy con gái tôi bây giờ như thế nào? Con bé không sao chứ?” Lòng Diêu Nhu An sắp như lửa đốt, bảo bối của bà vì sao mệnh lại khổ như vậy? Xem ra không chỉ cần cầu bùa bình an, còn phải lạy chú sinh nương nương, đốt hai ngọn đèn quang minh, nhiều thêm chút tiền nhang khói, bất kể muốn làm cái gì, chỉ cầu có thể giữ được con gái.

“Trước nằm viện quan sát mấy ngày, chỉ cần không ra máu nữa, sản phụ và thai nhi cũng sẽ không gặp nguy hiểm, sau khi xuất viện nhất định phải chú ý dưỡng thai, tôi sẽ bảo hộ sĩ đưa số liệu ấy người tham khảo.”

“Cám ơn bác sĩ, xin giúp đỡ nhiều hơn.” Chu Diệu Đình có kinh nghiệm hai lần bồi vợ sinh, nghĩ thầm nếu mình học thật tốt, một thai này của em gái tuyệt đối không thể có chuyện.

“Đây là việc chúng tôi nên làm, chờ bà Lôi chuyển đến phòng bệnh, mọi người cũng có thể đi thăm.”

“Cám ơn bác sĩ, cám ơn bác sĩ!”

Xuyên qua một số người cùng quan hệ, bọn họ yêu cầu một gian phòng bệnh hai người cao cấp, Lôi Dục và Chu Văn Kỳ nhất định phải nằm viện, anh là bị đánh quá nhiều thuốc mê, thể lực suy yếu phải nghỉ ngơi, cũng kiểm tra tình hình được tính, còn cô lại bởi vì lo lắng quá độ, mất máu quá nhiều, nhất định phải nằm trên giường bệnh nghỉ ngơi, bổ sung dinh dưỡng.

Một giấc ngủ này của Chu Văn Kỳ kéo dài đến sáng hôm sau, hoàn toàn không biết thế sự biến hóa, khi cô tỉnh lại phát hiện mình nằm ở bệnh viện, giường bệnh bên cạnh còn có một người khác, chính là Lôi Dục chồng cô, lúc này anh đã ngồi dậy, dùng một đôi mắt lo lắng nhìn cô.

“A Dục, tại sao em lại ở bệnh viện?”

Lôi Dục kéo khung sắt treo túi truyền dịch, chậm rãi đi đến mép giường của vợ. “Em vì quá mệt mỏi nên té xỉu, còn có... Kỳ Kỳ em mang thai, chúng ta sẽ có con.”

“Thật? Em mang thai?” Cô vẫn lo lắng rằng mình không thể mang thai, không nghĩ đến lại ở thời điểm bối rối như vậy biết được tin vui, nhưng là vẻ mặt của Lôi Dục sao là lạ? Không phải là anh cũng thích đứa bé, hi vọng có con của bọn họ sao?

“Bây giờ em rất suy yếu, nhất định phải cẩn thận dưỡng thai, hai ngày nay em cho rằng đại di mụ đến, nhưng thật ra là... Dấu hiệu sinh non.” Khi anh nói ra hai chữ sinh non này, trái tim liền thấy một trận co rút đau đớn, anh ngay cả nghĩ đều không nguyện suy nghĩ, rồi lại không nhận được suy nghĩ, vạn nhất vợ anh sinh non, không có đứa bé than thế cũng bị tổn thương, anh sao còn có thể bảo vệ cô, chăm sóc cô?

“A?” Cô còn tưởng rằng thân thể mình không tệ, làm sao lại nghiêm trọng như thế? Mấy ngày nay ra máu là dấu hiệu sinh non? Trời ạ, nếu như cô không cẩn thận mất đi đứa bé, cô có thể sẽ làm ác mộng cả đời, vĩnh viễn không có cách nào tha thứ ừnh vô tâm sơ suất!

“Đừng lo lắng, bác sĩ nói đã cầm máu, chỉ cần dưỡng thật tốt, mẹ con nhất định sẽ bình an.”

“Ừ, em sẽ cố gắng.” Cô thử bình phục tâm trạng của mình, kích động sẽ chỉ làm cả người thêm mệt mỏi.

Lôi Dục đưa tay sờ sờ mái tóc của vợ, chợt trong lúc đó nói không ra lời, không phải là không có lời nào để nói, mà là thiên ngôn vạn ngữ khó có thể mở miệng, có rất nhiều chuyện không phải cứ cố gắng là có thể

đạt thành, có rất nhiều bất đắc dĩ nhưng là không thể không tiếp nhận, có lẽ anh cũng có biến chứng mang thai, tâm tình phập phồng khó có thể bình tĩnh, những ngày kế tiếp chỉ sợ sẽ càng ngày càng lo lắng hơn đi?

Thời gian yên tĩnh cũng không kéo dài được lâu, Diêu Nhu An đẩy cửa phòng ra đi vào, nhìn con rể ngồi ở bên giường bệnh của con gái, lòng tràn đầy an ủi cười nói: “Hai đứa đều đã dậy rồi a? Bác sĩ nói một lát nữa sẽ đến tuần tra, mẹ đi mua cho hai đứa thức ăn dễ tiêu hóa, hai đứa có gì cứ từ từ nói, Kỳ Kỳ con không được suy nghĩ nhiều nữa, phải nghĩ thay cho đứa bé, có nghe hay không?”

“Nghe được, cảm ơn mẹ.” Chu Văn Kỳ ngoan ngoãn trả lời.

Diêu Nhu An xoay người đóng cửa lại, để lại không gian cho đôi vợ chồng.

“A Dục, sao anh cũng phải truyền nước biển? Anh có khỏe không?” Lúc này Chu Văn Kỳ mới phát hiện ra có cái gì không đúng, cô là té xỉu cùng mất máu mới phải bổ sung dinh dưỡng, như vậy anh đây? Là bị thương ở đâu? Cô không dám tưởng tượng anh bị bắt cóc, trừ bị chụp ảnh khóa than còn có cái gì?

Lôi Dục nhìn ra vợ mình lo lắng cùng vẻ mặt không dám hỏi nhiều, vì vậy chủ động giải thích: “Ngày đó anh lái xe đi làm, phát hiện có xe theo dõi mình, chờ hai bên vừa xuống xe liền đánh nhau, anh không nghĩ đến đối phương dùng thuốc mê, sau đó anh cũng bất tỉnh nhân sự, mãi cho đến khi ông nội và chú Đình xuất hiện. Đình Phiên Phiên có nói cô ta chỉ chụp hình, mấy vệ sĩ cũng ở hiện trường, quần áo là vệ sĩ cởi, không có xảy ra chuyện khác.”

Thăng thẩn mà nói, Lôi Dục không quá tin tưởng lời của Đình Phiên Phiên, người phụ nữ điên đó cái gì cũng làm ra được, nhưng anh nguyện ý tiếp nhận phần giải thích này, bởi vì đối với tất cả mọi người đều tốt, thân là một người đàn ông đùng phải chuyện như vậy, sĩ diện tất nhiên là không qua được, tiếp tục tìm tòi điều tra lại có thể tổn hại nhiều hơn.

Nếu như đối phương không phải là cháu gái của chú Đình, nếu như sự kiện lần này không bao gồm khóa thân, anh nhất định sẽ báo cảnh sát, đáng tiếc thực tế không cho phép anh làm như vậy...

Nhìn chồng mình vẻ mặt phức tạp, Chu Văn Kỳ lập tức tỏ rõ tâm ý. “Bất kể như thế nào, em chỉ cần anh bình an là tốt rồi.”

“Ừ, em cũng phải bình an, bảo vệ tốt ỉnh còn có con của chúng ta.” Anh không muốn nhớ lại chuyện xảy ra ở khách sạn, có thể trở về bên cạnh vợ mới là quan trọng nhất, cảm tạ ông trời phù hộ! Bác sĩ nói thể chất của anh đặc biệt nhạy cảm với thuốc mê, cần nhiều thời gian khôi phục hơn so với người bình thường, nếu như bị đánh thuốc mê nhiều hơn chút nữa, chậm một chút không có đưa đi bệnh viện, có lẽ sẽ tạo thành hậu quả không cách nào cứu vãn được.

Vừa nghĩ đến chuyện này, anh không khỏi âm thầm kinh hãi, anh tự nhận mình có kinh nghiệm từng vào sống ra chết, nhưng lần này hoàn toàn là thân bất do kỷ, muốn mạnh mẽ chống cự cũng không có cơ hội, để cho anh hiểu ra được sức người nhỏ bé, vận mệnh cường đại, có lúc không thể không tin số mệnh.

“A Dục... Anh làm sao vậy?” Cô thấy đôi mắt anh mờ mịt, sợ anh bởi vì chuyện này mà lưu lại bong ma trong lòng, vội vàng cộng thêm một câu. “Những hình kia em khóa ở trong két sắt, chờ đến lúc về nhà chúng ta liền đốt.”

Về mặt của anh rốt cuộc chuyển thành bình tĩnh, gật đầu nói: “Bên chú Đình xử lý cũng rất sạch sẽ, sẽ không có ai truyền đi.”

“Vậy thì tốt.” Cô không muốn tiếp tục thảo luận chuyện này, trừ phi anh tìm người nói chuyện, nếu không cô sợ làm anh bị tổn thương tự tôn.

Cô không muốn nói chuyện, anh lại có suy nghĩ khác, đưa tay đỡ cô ngồi dậy, sợ thân thể cô còn yếu, nhẹ nhàng kéo cô vào trong ngực, lại khẽ sát vào tai cô nói: “Kỳ Kỳ, anh muốn hỏi em một chuyện, em có thể không trả lời, không cần miễn cưỡng.”

“Ừ, anh nói đi.” Cô nghiêng đầu tựa vào vai anh, nhiệt độ quen thuộc làm cho cô cảm thấy an tâm.

Anh trước tiên hôn mấy cái lên mặt cô, chờ gương mặt tái nhợt của cô có chút đỏ ửng, mới cẩn thận hỏi: “Có phải em thường nằm mơ thấy ác mộng, nằm mơ thấy anh chết?”

Không phải anh cô ý muốn kích thích cô, cũng không muốn tạo áp lực cho cô, bác sĩ nói qua cảm xúc của phụ nữ có thai là vấn đề rất quan trọng, nhưng anh cảm thấy đây là một nút thắt lớn trong lòng cô, nếu như vẫn không đi đối mặt, nói không chừng sẽ ảnh hưởng đến sự mạnh khỏe và bình an của thai nhi, vì vậy anh trước giờ cố gắng mở cửa trong lòng cô, hi vọng có một ngày cô sẽ nguyện ý cho anh mở ra.

“Anh... Làm sao anh biết?” Thân thể của cô có chút cứng ngắc, anh bắt đầu nhẹ vuốt lưng cô, một lần lại một lần trấn an cô.

“Anh nghe được em nói mớ, không chỉ một lần.”

“Em...” Cô có thể nói sao? Chuyển thế sống lại, từ tương lai trở về quá khứ, mang theo trí nhớ sống lại một lần, nói thế nào cũng thấy rất hoang đường!

“Không sao, lúc em muốn nói hãy nói.”

“Có một ngày em sẽ nói, chờ em.”

“Tốt, anh chờ em.” Bọn họ có thời gian cả đời, anh chờ được.

Bây giờ anh cần phần chần lại lần nữa, làm vệ sĩ nhất định phải hiểu rõ ưu khuyết điểm của mình, sự kiện bất cóc ít nhiều cũng làm cho anh hoài nghi năng lực của mình, càng sợ sẽ không kham nổi trách nhiệm với vợ con, vì vậy anh muốn nghĩ cách xây dựng lại tự tin, tìm về dũng khí, làm anh vẫn là người kiêu ngạo.

Trên đường đời có lúc chạy nước rút, cũng có lúc đi bộ, tuy nói du lịch tuần trăng mật tạm thời không đi được, nhưng bọn họ vẫn có thể nghỉ phép, tay trong tay từ từ đi, phong cảnh dọc đường có lẽ sẽ thay đổi người.

23. Chương 23

Sau khi xuất viện, Lôi Dực bồi lão bà về nhà mẹ đẻ ở, dự định ở hai tháng, đây là đề nghị của cha mẹ vợ, bởi vì mang thai ba tháng đầu là thời kì nguy hiểm nhất, bọn họ hi vọng có thể ở bên cạnh để chăm sóc, bảo đảm con gái và cháu ngoại có thể bình an vượt qua khoảng thời gian này.

Lôi Dực đương nhiên là hoàn toàn đồng ý, anh chỉ sợ mình không thể chăm sóc vợ, có một nhà ba vợ giúp một tay, anh có thể dễ xuống một nửa tâm.

Ông nội và chú Đình muốn đến đây thăm, nhưng là Lôi Dực thay mặt cự tuyệt, chỉ hẹn bọn họ gặp mặt ở công ty, giữa đàn ông với nhau chỉ cần vài ba lời là nói xong, nếu như chọc cho Kỳ Kỳ nóng ruột nóng gan sẽ không tốt.

Ngày trở nên bình thường không có gì mới, kẻ diên cùng tên lừa gạt cũng không xuất đầu lộ diện, Lôi Dực mỗi ngày đều qua lại giữa công ty và nhà ba vợ, cảm thấy bình tĩnh như thế rất tốt.

Chu Văn Kỳ trừ đi tới bàn cơm, còn có đi toilet, những thời gian khác đều bị yêu cầu nằm ở trên giường nghỉ ngơi, không được đi ra ngoài, vận động hoặc làm việc nhà, ngay cả cô duỗi cái thắt lưng bị mỏi cũng sẽ đưa đến quan tâm dận dò, cho đến khi cô mang thai đủ ba tháng mới có thể bỏ lệnh cấm, loại cuộc sống này có chút trầm muộn, nhưng vì suy nghĩ cho đứa bé, cô không thể làm gì khác hơn là đem chữ ‘Nhẫn’ làm thành lời răn.

Cô đẩy xuống tất cả các lịch hẹn đi tạo hình, chỉ ở nhà gửi tin nhắn, nói chuyện về phục sức đang thịnh hành, sáng ý về sản phẩm làm đẹp cùng tạo hình, bởi vì người nhà liên tục yêu cầu, mỗi ngày chỉ có thể lên mạng hai giờ, sợ phóng xạ máy tính sẽ ảnh hưởng đến thai nhi, thật may là hiệu quả của mạng cũng không tệ lắm, thay cuộc sống ‘Ngồi giường tù’ của cô có thêm rất nhiều niềm vui thú.

Trong phòng cô có hai cái giường, có thể ngủ cùng với chồng, nhưng Lôi Dực luôn vô cùng cẩn thận, sợ áp đến bụng của cô. Tuy nói mỗi đêm bọn họ đều sẽ ôm nhau ngủ, nhưng khi nửa đêm cô đứng lên đi toilet, sẽ phát hiện anh đã rời khỏi trận địa, ngã ra đất ngủ ở trong túi ngủ, thật là một đầu gối cố chấp, tên đầu gối để cho cô đau lòng không dứt.

Đối với gian phòng trước khi cưới của vợ, Lôi Dực ra vẻ rất có hứng thú, nhất là trên tường dán đầy áp phích minh tinh kia, tối hôm đó trước khi ngủ, anh cuối cùng cũng không nhịn được hỏi: “Thần tượng của em nhiều như vậy, thích người nào nhất?”

“Ai u, đó là em tuổi nhỏ không hiểu chuyện, hiện tại không thích theo đuổi minh tinh nữa.” Cô xấu hổ, cái gì cũng bị thấy hết, anh cái tên đầu gỗ này sao có thể hiểu được tâm hồn lãng mạn của thiếu nữ?

“Dáng dấp của anh cùng những minh tinh kia kém rất nhiều, em có thất vọng hay không?” Lôi Dực không biết thế nào lại nhớ đến La Kiến Lương, tên kia tuy rằng là một tên lừa gạt, lại hé ra khuôn mặt nam sinh thích hợp diễn vai nam chính, có lẽ phụ nữ đều thích cái loại hình đó đi, khó trách hẳn ta có thể nhiều lần lừa gạt thành công.

Cô nghe xong cười ha ha không ngừng, đánh nhẹ vào vai anh một cái. “Anh đang ghen à? Em thần tượng minh tinh chẳng qua là mê luyến của tiểu nữ sinh, đối với anh không giống nhau.”

“A, vậy em đối với anh là cái cảm giác gì?” Anh từng ở ngay trước mặt người nhà cô nói thích cô, nhưng là cô đâu? Vốn là anh tràn đầy lòng tin, nhận định cô nhất định cũng thích mình, có nói hay không cũng không sao, nhưng hiện tại lại muốn nghe chính miệng cô nói ra.

Cô chui vào trong ngực anh, may mắn trong phòng chỉ bật một cái đèn ngủ, ánh đèn yếu ớt cũng không thấy khuôn mặt đỏ lên của cô. “Em... Mới không nói cho anh!”

“Chờ đến lúc em muốn nói, nhất định phải nói cho anh biết.” Anh có chút thất vọng nhưng không muốn ép cô, chỉ cần cô vui vẻ, trêu chọc anh chơi đùa có thể.”

“Biết, mau ngủ đi, anh ngày mai còn phải đi làm.”

“Ách, có phải là anh đã đem túi ngủ thu lại?”

“Không có a, anh căn bản không thấy.”

Biết rõ cô mở mắt nói mò, nhưng anh lại đối cô không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là nhắc mình phải cẩn thận, trong ngực có hai bảo bối, bất kể là người nào chịu khổ anh cũng không bỏ được.

Đêm nay anh ngủ không được nhiều lắm nhưng suy nghĩ rất nhiều, có lẽ là nghề nghiệp của anh để cho vợ không có cảm giác an toàn, hơn nữa còn có tiền lệ trước của ba anh ở đó.

Ban đầu mẹ anh bị bệnh qua đời, ba anh trở lên có chút tự giận mình, liều mạng làm việc gấp ba lần người khác, cuối cùng hợp lại rồi mất tính mạng, vì bảo vệ cổ chủ mà bị thương, kéo một đoạn thời gian cũng đi.

Có lúc anh sẽ phỏng đoán, có lẽ ba anh ngầm tự sát, đã sớm không còn ý muốn sống, anh còn nhớ rõ ràng cảm giác lúc đó, trừ bị thương còn có tức giận, vì sao ba mẹ cứ nhẫn tâm bỏ anh xuống như vậy? Cũng không suy nghĩ một chút anh một đứa bé có bao nhiêu tịch mệnh? Thật may là có ông nội cùng một đám anh em cùng cố gắng, anh mới có thể ra khỏi đoạn thời gian bóng tối kia, tuy nói tâm trí không bị gặp cản trở, nhưng người lại trở lên trầm mặc.

Năm tháng như thoi đưa, mà nay anh cũng đã sắp làm ba, nếu như có một ngày anh giống như ba mình, thời điểm làm vệ sĩ bị thương thậm chí là chết, Kỳ Kỳ làm sao bây giờ? Đứa bé làm sao bây giờ? Anh có thể nào để cho vợ và con chịu đựng nỗi thống khổ mà anh từng chịu đựng?

Nhìn người phụ nữ ngủ say trong ngực, anh quyết định mình nhất định phải thay đổi, không phải là thay đổi trong một sớm một chiều, mà là kế hoạch cải cách lâu dài.

Vì người quan trọng nhất trong cuộc đời, anh tin tưởng tất cả đều đáng giá.

Ngày hôm sau, Lôi Dực ăn xong bữa sáng phong phú ở Chu gia, lái xe đi làm giống như bình thường, nhưng anh không trực tiếp đến công ty, ngược lại lại về nhà cũ, có một số việc nhất định phải thương lượng với ông nội.

“Cháu đã đến rồi, Kỳ Kỳ mấy ngày nay như thế nào?” Lôi Chân đang ở trong phòng khách pha trà xem tin tức, vừa thấy cháu trai liền hỏi cháu dâu, ông không tiện đi thăm cháu dâu, không thể làm gì khác hơn là thăm thính tin tức từ chỗ cháu trai.

Lôi Dực ngồi vào đối diện ông nội, theo thói quen tự mình rót một ly trà Thiết Quan Âm. “Ngày hôm qua cô ấy ngủ không tệ, không có gặp ác mộng, hôm nay bữa ăn sáng cũng ăn được không ít.”

“Vậy thì tốt, mọi người bên thông gia rất thương con gái, cháu cần phải học nhiều một ít.”

“Cháu sẽ.” Uống xong một ly trà ngon, suy nghĩ của anh cũng trở lên rõ ràng. “Ông nội, cháu gần đây đang suy nghĩ, công ty nên mở rộng, không thể chỉ có một phương hướng.”

“A, nói thế nào?” Lôi Chân không ngờ tới cháu trai sẽ đột phát ý tưởng, ngược lại làm cho người ta tò mò.

“Chúng ta vẫn làm vệ sĩ riêng, giá cao nhưng độ nguy hiểm cũng cao, bảo vệ bình thường mặc dù tiền lương thấp, nhưng tỷ lệ thương vong cũng rất thấp, các anh em sớm muộn cũng sẽ già, đợi đến khi thể lực và tinh thần suy thoái, không thích hợp tiếp tục làm vệ sĩ riêng, nếu như có thể chuyển sang làm bảo vệ cũng coi như có thể được. Khác, có lẽ sẽ có anh em chuyển nghề trước thời hạn, hoặc là không cần lương cao, chỉ muốn công việc đơn giản, như vậy cảnh vệ cũng là một cái đường ra.”

Thông thường, các anh em khoảng bốn, năm mươi tuổi sẽ tự động về hưu, công ty sẽ chia tiền ưu đãi khi về hưu theo năm, nhưng bọn họ vẫn chưa già nua, luôn tìm chút việc để làm, có thể lên làm huấn luyện viên hoặc quản lý nhà cao tầng cũng không nhiều, đại đa số mọi người đều chuyển sang ngành nghề không liên quan, làm tài xế hoặc thợ công trường coi như là đáng tiếc, mở tiệm lại không nhất định có đầu óc buôn bán, thay vì như thế không bằng chiều theo bảo vệ cao ốc, có nghề chính chuyên nghiệp lại không cần quá phí sức, vững vàng làm đến khi về hưu cũng không tồi.

“Ừ, nói thật hay.” Lôi Chân nghe xong gật đầu, cảm thán cháu của ông quả nhiên có đầu óc.

“Còn có, chúng ta cũng nên tăng cường mở rộng hệ thống điện tử bảo toàn, có vài người không muốn mời bảo vệ hoặc vệ sĩ, lại nguyện ý mua sản phẩm điện tử bảo toàn, chúng ta có thể bồi dưỡng thêm nhân tài ở phương diện này; thứ nhất: nguy hiểm thấp giá cả cao, thứ hai: chỉ cần đặt được trụ cột là có thể kinh doanh lâu dài, nếu như các anh em có hứng thú, có năng lực, có thể lựa chọn con đường không vào sổ ra chết này.”

“Cháu nghĩ đến nhiều như vậy, có phải vì Kỳ Kỳ hay không?” Lôi Chân có thể nói là người hiểu rõ cháu mình nhất, nghe mấy câu là có thể nghĩ đến nguyên nhân.

Lôi Dực biết vờ ngớ ngẩn với ông nội cũng không dùng được, trực tiếp thừa nhận nói: “Cháu hi vọng cô ấy không cần lo lắng an toàn của cháu, không cần sợ cháu có thể về nhà hay không.”

“Người có họa phúc sớm tối, chuyện như vậy rất khó nói, cho dù mỗi ngày đều ngồi ở trong nhà chờ tiền rơi xuống, cũng có thể gặp được động đất a, máy tính nổ a, máy bay đâm vào nhà a!”

Trí tưởng tượng của Lôi Chân không bởi vì già mà suy thoái, bởi vì ông thích xem tin tức trên tivi, các loại sự kiện kỳ kỳ đều có ở trên báo.

“Cháu biết, cháu chỉ là làm hết sức, có thể cho cô ấy bao nhiêu cảm giác an toàn thì tính bấy nhiêu, dĩ nhiên cháu cũng muốn ọi người có nhiều lựa chọn hơn, để cho các anh em tự quyết định phương hướng.”

“Không sai, thời đại đang thay đổi, ‘Thiên Lôi’ của chúng ta cũng nên thay đổi phương thức đánh sấm, tốt, cứ làm theo như cháu nói!” Lôi Chân không có gì phải do dự, ban đầu ông sáng lập công ty ‘vệ sĩ Thiên Lôi’ là một phen lý tưởng hào hùng, nhưng người đã già sẽ có ý tưởng bất đồng, bình bình đạm đạm cũng là một loại phúc khí.

“Cám ơn ông nội.” Lôi Dực thở phào nhẹ nhõm, cải cách bước đầu rốt cuộc có tiến triển.

“Cháu cũng phải cám ơn chất của ta, ta chính là suy nghĩ cho con gái của cháu!”

Ông cháu hai người tiếp tục uống trà cười nói, hơn hai mươi năm thân tình đã không có ngôn ngữ có thể biểu đạt, ở lúc hương trà quanh quẩn, ‘Vệ sĩ Thiên Lôi’ đổi thành ‘Bảo toàn Thiên Lôi’, tiến vào thời đại đặc sắc mới.

24. Chương 24

Ngồi ‘giường giam’ đủ ba tháng, cuối cùng Chu Văn Kỳ cũng được giải thoát, trong khoảng thời gian này cô trừ đi bệnh viện mấy lần, mỗi ngày mỗi đêm đều phải ở trong nhà, sắp có loại cảm giác mốc meo, nếu mỗi ngày không đi ra ngoài, thật sẽ mắc chứng u buồn của phụ nữ có thai.

Chọn một chủ nhật nắng ráo, bọn họ chuyển từ Chu gia về chỗ ở của mình, mang theo một xe thức ăn và đồ dùng, mọi người của hai nhà đều đến giúp một tay, tỉ mỉ sửa sang lại một phen, ngăn chặn dò vạ giao phó mới bỏ qua cho đôi vợ chồng nhỏ, sau này tùy thời sẽ có người đến kiểm tra, bọn họ muốn quên cũng không dễ dàng.

Đóng cửa phòng, Lôi Dực đỡ bả vai của vợ, để cho cô an toàn ngồi vào trên ghế sa lon, rõ ràng bụng của cô còn chưa lớn, mọi người lại vội vã đem cô trở thành bà bụng bự chăm sóc, anh chỉ về phía vốn là phòng khách nói: “Anh muốn đem phòng này đổi thành phòng trẻ con, ngày mai chúng ta sẽ đi mua, em thấy thế nào?”

“Tốt... Nhưng là phải mua đồ cho con trai hay con gái? Màu xanh hay màu hồng?” Cô không nhịn được thử thăm dò hỏi.

“Tất cả đều mua, em thích màu gì liền mua màu đó, bất kể làm con trai hay con gái, chỉ cần khỏe mạnh là tốt rồi.” Chỉ cần là đứa bé của bọn họ, anh cũng sẽ coi là trân bảo, vợ yêu của anh bây giờ quá mức lo lắng, có thể thấy được cô rất thiếu cảm giác an toàn.

“Ừ, em cũng nghĩ như vậy.” Cô có thể yên tâm, chồng cũng không bắt buộc là con trai hay con gái, nếu không là lại thêm một áp lực.

Anh cầm một phần văn kiện ở trên bàn lên, chuyển đề tài nói: “Kỳ Kỳ, em đến xem cái này một chút.”

Cô tò mò mở ra nhìn, lại là văn kiện về công ty ‘Bảo toàn Thiên Lôi’, anh chưa bao giờ đem công việc mang về nhà, hôm nay sao lại muốn cô xem văn kiện? Còn có vốn không phải gọi là ‘Vệ sĩ Thiên Lôi’ sao? Thiên Lôi cuộn cuộn, bảo vệ đến cùng, đó chính là tôn chỉ của công ty!

Lôi Dực chủ động giải thích cho cô: “Nhiệm vụ của công ty vốn là chỉ nhận làm vệ sĩ riêng, bây giờ muốn hợp tác với một số tòa nhà cao ốc lớn, nhận thầu công việc bảo vệ cao ốc, còn có chúng ta sẽ mở rộng sang sản phẩm điện tử bảo toàn, chủ yếu là khoa học kỹ thuật điều tra, loại nghiệp vụ mới này cũng tương đối an toàn.”

“Làm sao anh lại đột nhiên muốn làm như vậy?” Việc cải cách này tuy có tiềm lực nhưng cũng không nhất định sẽ thành công, đầu tư lúc đầu càng thêm khó khăn, cô lo anh có hay không gánh được mạo hiểm.

“Mỗi một công nhân viên đều có một người mình muốn bảo vệ, mặc dù công ty có bảo hiểm khổng lồ cho việc bị thương ngoài ý muốn, nhưng một khi xảy ra sự cố vẫn sẽ có tiếc nuối, anh muốn cho công nhân viên trong công ty có nhiều lựa chọn hơn, bọn họ có thể cân nhắc tình huống của mình, quyết định làm vệ sĩ, bảo vệ, hoặc là làm nhân viên sửa chữa, như vậy tương đối nhân tính hóa, cũng tương đối có cơ gian.”

“A Dực, anh thật tốt, mọi người cho suy nghĩ như vậy, có phải anh đã có ý nghĩ này từ lâu rồi hay không?” Chu Văn Kỳ sùng bái nhìn chồng mình, thật là không nói không biết, vừa nói liền không chệ vào đâu được, ông chủ có tình như thế đi đâu tìm được?”

“Cũng được, một, hai tháng gần đây mới bắt đầu.” Anh không thể không biết xấu hổ mà tiếp nhận lời khen của vợ, ý nghĩ này chính là nghĩ ra vì cô. “Còn có anh muốn nói với em, anh bây giờ rất ít khi nhận làm vệ sĩ riêng, phần lớn là trừ tính và giám sát nhiệm vụ, kế hoạch của anh là đến năm ba mươi tuổi sẽ hoàn toàn lui ra, đến lúc đó cũng chỉ làm ông chủ bảo vệ công ty.”

Lời nói này so với bản kế hoạch càng có lực rung động hơn, cô quả thật là muốn hoài nghi thánh lực của mình.

“Tại sao? Sẽ không phải là vì em chứ?”

“Vì em cũng cì con của chúng ta, ông nội cũng đã nói với ba em về chuyện của anh, anh không thể để em làm góa phụ, cũng không để cho đứa bé không có ba, cho nên anh quyết định buông tha cho phần công việc

làm vệ sĩ này.”

“Nhưng là em nghe nói công phu của anh rất mạnh, anh làm vệ sĩ cũng đã mười năm...” Cô quả thật là lo lắng cho sự an nguy của anh, nhưng chưa từng nghĩ muốn thay đổi anh, dù sao anh tập võ cũng là vì làm vệ sĩ siêu cấp, làm sao có thể nói buông tha là buông tha được?

“Công phu của anh có thể dùng để huấn luyện công nhân viên, không có người nào là không thể thay thế được người nào, sẽ có nhiều người trẻ tuổi hơn đầu nhập vào chuyên đi này.”

Anh cứ nhiên làm nhiều như vậy, chỉ vì để cho cô và con có cảm giác an toàn, hai mắt cô lập tức liên rưng rưng đầm lệ, đều do phụ nữ có thai có nhiều hormone tiết ra, hiện tại cô chỉ cần bị cảm động thì sẽ dùng nước mắt chứng minh, có lúc đến xem phim hoạt hình cũng sẽ không sụt sớt.

“A Dục, cảm ơn anh...”

“Đừng khóc cũng đừng nên nói cảm ơn, bất kể như thế nào anh cũng sẽ lấy gia đình làm trọng, em, đứa nhỏ và ông nội là người quan trọng nhất với anh. Anh đưa tay lau đi giọt nước mắt đầu tiên của cô, biết như vậy không đủ, lại duỗi thân với lấy hộp giấy lại đây.

“Em vốn chỉ muốn sinh một đứa nhỏ... Nghe anh nói như vậy, vậy em sinh thêm mấy đứa nữa cũng tốt.”

Cô nói thì nói như vậy, thật ra thì mới không bỏ được để đứa bé cô đơn, ít nhất cũng phải sinh hai đứa để có thể làm bạn.

“Em muốn sinh bao nhiêu thì sinh, bất quá phải xem tình trạng sức khỏe, chuyện như vậy không thể miễn cưỡng.”

“A Dục anh thật tốt, nhưng là số mệnh của em tốt hơn, hừ hừ.” Bởi vì có anh quan tâm yêu thương, số mệnh của cô muốn không tốt cũng không được.

Cô vẽ mặt đắc ý làm cho anh không nhịn được cười, cô làm nũng chui vào trong ngực anh, tỉ mỉ cảm nhận lồng ngực rung động của anh, phần chân tình này ngàn vàng cũng không đổi được, bất kể là số mạng thần linh có gì an bài cho cô, một Lôi Dục đã làm cho cô không uống công sống cuộc đời này.

Chu Văn Kỳ rất nhanh thích ứng với cuộc sống mới, người nhà mỗi ngày đều thay phiên nhau đến thăm, cộng thêm người giúp việc định kỳ tới quét dọn, trên căn bản cô cái gì cũng không phải làm, chỉ cần tiếp nhận quá trình của một phụ nữ có thai, chăm sóc tốt cho bản thân và đứa nhỏ, đại gia sẽ nói cô thông minh lại hiểu chuyện, thật không nghĩ tới cô sẽ có ngày này, mẹ quý nhờ con quả nhiên là đạo lý ngàn năm không đổi.

Các nữ nhân viên của “Bảo toàn Thiên Lôi” đã tới một lần, xách theo bánh ngọt và trà chiều tới ăn mừng, chúc ông chủ và bà chủ sớm sinh quý tử, nghe Lý Nhân Hoa nói cô ấy và bạn trai lui tới rất thuận lợi, còn có tất cả mọi người đều mong đợi bà chủ sau khi sinh xong lại nhậm chức, cần phải giúp các cô ấy làm tạo hình.

Ngày đó Lôi Dục cũng có ở bên cạnh cô, anh đều đối xử bình đẳng với mỗi nữ nhân viên, có thể không mở miệng cũng sẽ không mở miệng, Chu Văn Kỳ thấy cũng yên tâm hơn, sau này không cần phải tự mình hù dọa mình.

Ngoài ra, Giản Ngải Ny đem bạn trai đến cho cô giám định, Chu Văn Kỳ rất nghiêm túc nói ra ý kiến, còn nhờ Lôi Dục đặc biệt điều tra xem đã từng có tội án nào hay chưa, kết quả là vừa vặn đạt đầy đủ tiêu chuẩn. Tóm lại cuộc sống của cô gái nhỏ đạo này rất tốt, hiện tại cửa tiệm làm ăn cũng không tệ, trên phương diện tình cảm cũng có thu hoạch, về phần nhân vật nhỏ La Kiến Lương, giống như là chuyện ở đời trước.

Chu Văn Kỳ cả ngày không có việc gì (trừ dưỡng thai), không làm việc đàn ông (chỉ viết), cảm giác giống như là có một ngày nghỉ bất ngờ, cô từ không quá thích ứng biến thành thích thú, rất cuộc có thể hưởng thụ tư vị nhân nhâ.

Sống lại cho tới này cô vẫn quá nóng lòng, vội vã sửa chữa quan hệ với người nhà, vội vã báo đáp tình yêu của chồng, vội vã tìm được giá trị sinh tồn của mình, kết quả không phải là làm không tốt, lại đem mình ép thật chặt. Cho tới bây giờ, cô mới phát hiện ra mình có thể dừng lại, tùy ý đi thăm mỗi nơi một chút, không cần liên tục xông về phía trước, xông qua đầu ngược lại sẽ đụng vào tường.

Hôm nay giữa trưa, Lôi Dực xin nghỉ về bồi vợ đi kiểm tra thai kỳ, lúc rời khỏi bệnh viện mở hình của Bảo Bảo ra nhìn, tuy nói ảnh chụp siêu âm ba chiều giống như hình vẽ trù tượng, nhưng hai người vẫn nhiệt tình thảo luận đâu là tay, đâu là chân.

“Mệt không? Anh giúp em xả nước tắm.” Vừa về đến nhà Lôi Dực liền chủ động đề nghị, anh biết vợ mình bây giờ rất dễ đổ mồ hôi, một ngày đều phải tắm hai lần, hơn nữa mới vừa từ bệnh viện trở về, cô sợ sẽ dính vi khuẩn.

“Tốt, em muốn tự mình tắm.” Bụng của cô càng ngày càng to, không quá muốn cho chồng nhìn thấy bộ dáng này của mình.

“Tự mình tắm phải cẩn thận, không cần đóng cửa, có chuyện lập tức gọi anh.”

“Biết, ông quản gia!”

Từ khi cô mang thai tới nay, bọn họ cũng chưa có thật sự quan hệ, chỉ dùng phương thức nhẹ nhàng an ủi lẫn nhau, tất cả đều vì suy nghĩ cho đứa nhỏ, cũng không thể kích tình quá độ quấy rầy đứa nhỏ lớn lên, bất quá từ biểu hiện lưu luyến của Lôi Dực nhìn ra, cô xác định mình vẫn có lực hút.

Chờ Chu Văn Kỳ tắm xong ngồi vào trước bàn trang điểm, Lôi Dực cầm khăn lông tới lau tóc giúp cô, cô nhìn vào thân hình của mình và chồng trong gương, chợt nhắc tới một đề tài thần kỳ. “A Dực, anh tin có người biết trước giấc mơ sao?”

“Em đang nói nằm mơ thấy chuyện tương lai?” Anh lập tức nghĩ tới những ác mộng cô gặp phải kia, cô rút cuộc nguyện ý nói cho anh biết?

“Ừ, hoặc nên nói là giấc mơ nhắc nhở.” Cô dừng lại một chút, suy nghĩ cách nói tương đối có trật tự. “Trước khi kết hôn em thường nằm mơ, cảm giác giống y như thật, em giống như thật sự đã từng làm những chuyện kia, nói qua những lời kia, bất quá phần lớn là em thấy ác mộng, em nghĩ đó chính là báo trước và cảnh cáo.”

“Nói thế nào?” Anh rất ít nằm mơ, không quá hiểu rõ cảm thụ của cô, có lẽ là biến chứng kết hôn, quá khẩn trương mới có thể gặp ác mộng.

“Em nằm mơ đều có liên quan, giống như một tập rồi một tập phát ra.” Cô không hy vọng Lôi Dực coi cô như kẻ điên, trừ phi trải qua giống nhau, nếu không cô không cho là có người hiểu, vậy nên dứt khoát coi như là một giấc mơ đi.

Anh nghe xong gật đầu một cái, chờ cô nói tiếp.

“Em nằm mơ thấy chúng ta kết hôn, nhưng là em không vui, bởi vì anh một chút cũng không lãng mạn, một năm sau em nói muốn ly hôn, sau khi anh suy nghĩ ba ngày liền đồng ý. Sau khi em ly hôn thì gặp phải một tên lừa gạt, nói muốn hợp tác với em mở tiệm, lại lừa mất tiền của em, người đàn ông kia có chút giống với La Kiến Lương, cho nên khi em thấy hắn, mới có thể có trực giác cho là hắn không phải người tốt.”

Cô không muốn nói gút mắc tình cảm giữa mình và La Kiến Lương, sợ Lôi Dực sẽ ghét, nếu như cô biết anh qua lại với người phụ nữ khác, có thể cũng sẽ giận đến mức chiến tranh lạnh với anh, ghen chính là như vậy không thể nói lý.

“Thì ra là như vậy.” Anh dừng lại động tác lau tóc, suy nghĩ cẩn thận, nếu như giấc mơ này thật sự xảy ra, không phải là bọn họ đã ly hôn sao?

“Ở trong mơ, sau khi chúng ta ly hôn, ba ba rất tức giận không cho phép em về nhà, em vốn là muốn xây dựng sự nghiệp lại bị lừa mất tiền, em cảm thấy thật thất bại, đem cuộc sống của mình làm cho hồng bét.... Hai năm sau khi ly hôn, có một buổi tối em phát truyền đơn ở trên đường, ngày đó là đêm thất tịch, không nghĩ tới em lại sẽ gặp lại được anh; Lúc ấy anh bồi một người con gái khác đi dạo phố, tay người con gái kia còn cầm phát truyền đơn của em, em thật sự không có gặp anh, vừa hối hận lại vừa chua xót, ai biết chờ em phát truyền đơn xong, anh chạy đến tìm em, còn đưa em về nhà...”

“Sau đó thì sao?” Anh cảm thấy không thể tin được nhưng mà vô cùng chân thực, những nội dung này không giống như là bịa ra, Kỳ Kỳ cũng không có lý do lừa gạt anh, thì ra là nằm mộng cũng có thể thần kỳ như thế?

“Hôm sau anh đến tìm em, nói ba em bị xuất huyết não đang cấp cứu, em rất lo lắng, nên đồng ý đi theo anh đến bệnh viện, nhưng là ở trên đường.... Có một cái xe vận tải đột nhiên xông tới, xe chúng ta bị đụng ngã, anh dùng thân thể của mình để bảo vệ em, khắp mặt đều là máu còn nói yêu em, khi đó em khóc đến thê thảm, chỉ muốn vĩnh viễn ở chung một chỗ với anh... Sau đó giấc mơ liền tỉnh, ngày đó cũng chính là ngày chúng ta kết hôn.”

Lôi Dực trầm mặc không biết nên nói gì, giấc mơ của vợ trừ rất dài, còn có rất nhiều chi tiết, làm cho người ta giống như là đích thân trải qua cảnh kia, phảng phất như cô thật sự đã từng sống một kiếp như vậy, nếu nói mộng Nam Kha có lẽ cũng chính là như thế.

“Anh có lời gì muốn nói, cứ việc nói đi.” Cô đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, sớm muộn cũng có một ngày phải đối mặt, cô không hy vọng mình luôn nói mở làm anh phải lo lắng.

Anh đưa tay vuốt mái tóc dài của cô, ẩm ướt mà mềm mại, đây là mùi hương mà mỗi ngày anh đều ngửi thấy, đây là vợ của anh không phải người khác, anh có cái gì mà phải lo lắng? “Kết hôn đêm hôm đó, em chủ động ở chung một chỗ với anh... Có phải là em sợ chúng ta sẽ ly hôn hay không?”

“Ừ, em muốn kinh doanh cho tốt quan hệ hôn nhân của chúng ta, cũng đã là vợ chồng, còn giữ một khoảng cách giống như rất ngu.”

Anh tự giễu cười nói: “Thì ra là như vậy, anh còn tưởng rằng là mình rất có sức quyến rũ.”

“Em nghĩ chỉ cần mình đối tốt với anh, anh cũng sẽ đối tốt với em, anh là người mà ba mẹ chọn cho em, em tin tưởng ánh mắt của bọn họ.” Hôn nhân theo lời của ba mẹ đã sớm lạc hậu, nhưng lấy tình huống của cô, cô đánh giá quả thật là kém so với ánh mắt của ba mẹ.

“Còn có, em muốn mọi người đi làm kiểm tra sức khỏe, chính là sợ ba em bị xuất huyết não?” Khó trách cô coi trọng sức khỏe của mọi người trong nhà như vậy, bọn họ cũng còn trẻ tuổi, cô lại mua huyết áp kế đặt ở trong nhà.

“Em biết kiểm tra sức khỏe cũng không thay đổi được cái gì, nhưng em vẫn hy vọng làm một chút gì đó, ít nhất để cho ba em hiểu rõ tình trạng thân thể của mình.”

Đây là một người phụ nữ dịu dàng thiện lương cỡ nào, trong lòng anh không có bất kỳ do dự nào nữa, đưa tay ôm lấy cô từ phía sau lưng. “Em thường gặp ác mộng, chính là nằm mơ thấy chúng ta xảy ra tại nạn xe cộ.... nằm mơ thấy anh chết?”

“Ừ, em vừa lo lắng vừa áy náy, anh là vì cứu em mới bị thương, là em hại anh...”

“Đứa ngốc!” Anh không nhịn được muốn mắng cô. Chỉ vì nằm mộng mà có cảm giác tội lỗi, nào có đứa ngốc đáng yêu như thế?

Đôi mắt đầm lệ giống như sương mù, cô nhìn không rõ vẻ mặt của anh. “Bí mật lớn nhất của mình em cũng đã cho anh biết... Anh nói xem làm sao bây giờ?”

“Nằm mơ thấy ác mộng thì nói cho anh biết, bí mật gì cũng không dọa được anh, em là vợ của anh, cho dù em có siêu năng lực thì cũng là vợ của anh.”

Cô không có cách nào nói chuyện, xoay người nhào vào trong ngực anh, thống thống khoái khoái khóc lớn một hồi, rốt cuộc cũng cởi ra được tâm kết lớn nhất, có lẽ cô còn có thể nằm mơ thấy ác mộng, có lẽ còn có thể có lo lắng, nhưng là cô có anh, dù trời có sập xuống cũng có thể cùng nhau đối mặt.

25. Chương 25

Đông đi hạ tới, ngày ngày đều là cảnh sắc tươi đẹp, Chu Văn Kỳ đã có thai tháng thứ tám, thường vuốt bụng rồi nói chuyện với đứa nhỏ, hy vọng đứa nhỏ sẽ ra ngoài chơi vào mùa thu, nếu như khi cô ở cũ vào lúc khí trời nóng bức thì sẽ rất khó chịu.

Đáng tiếc bảo bối của cô rất có chủ kiến, lại muốn ra ngoài trước thời gian, vì vậy trở thành sinh non, mà hai mẹ con đều bị không ít tội.

Buổi sáng hôm đó không khác gì so với ngày bình thường, Lôi Dực ra cửa chạy bộ, thuận tiện mua bữa sáng trở lại, đang thay quần áo chuẩn bị đi làm, chợt nghe thấy vợ nói: “A Dực, em giống như muốn sinh, có nước chảy ra...”

Lôi Dực đang đeo caravat hoàn toàn bị ngây dại, còn có hơn một tháng mới đến ngày sinh dự tính, bây giờ liền sinh không phải là rất nguy hiểm sao? Đứa nhỏ không nghe lời này, tại sao có thể hành hạ mẹ mình như vậy?

“A Dực, anh có nghe được lời em nói hay không?” Chu Văn Kỳ cau mày nhìn về phía chồng, đầu gối này biến thành tảng đá rồi à?

Anh rút cuộc cũng lấy lại được tinh thần, vứt cà vạt sang một bên, tiến lên cầm lấy bả vai cô. “Anh đỡ em đứng lên... Không, anh ôm em được rồi!”

“Anh trước đem cái túi đồ trên bàn đó đeo lên lưng, tất cả đều ở bên trong, tiếp theo đỡ em đi đến thang máy là được.” Vì để ngừa vạn nhất, cô đã đem tất cả đồ dùng cần thiết cho vào một cái túi đeo lưng, có thể để cho anh rất dễ dàng đeo ở trên lưng.

“Vạn nhất thang máy bị hỏng thì sao?” Trong đầu anh chợt hiện lên rất nhiều nguy cơ, trước kia thế nào lại không nghĩ đến? Thiệt mình còn là ông chủ của công ty vệ sĩ!

Xem ra người ba ba tiêu chuẩn đã bị hoảng sợ đánh rớt, Chu Văn Kỳ cười khổ một tiếng, thử phân tích cho anh nói: “Chúng ta ở lầu mười một, anh cảm thấy em có thể đi xuống sao? Anh ôm em đi xuống lầu cũng quá chậm, nếu như bị ngã mới là hỏng bét.”

“Được rồi, chúng ta liền đi thang máy.” Anh quyết định mua một cái phòng mới, vị trí phòng mới nằm ở lầu một, thang máy của nhà cao tầng bây giờ quá nguy hiểm.

“Anh gọi điện thoại cho ông nội và ba mẹ, bảo bọn họ có rảnh rồi thì đến bệnh viện, em cũng không biết sẽ sinh trong bao lâu.”

“Anh lập tức đi gọi điện.” Vài ba lời nói rõ tình huống, Lôi Dực cầm lên túi đeo lên lưng, rồi đỡ vợ ra cửa.

Lúc lái xe đi đến trước cửa bệnh viện, một đường thuận lợi không có chướng ngại, lòng bàn tay của Lôi Dực lại toát ra mồ hôi, cho đến bây giờ anh cũng chưa từng cảm thấy lái xe lại khó như vậy, đường xá xa như vậy, nhịp tim còn đập mạnh liệt hơn so với lần đầu học lái xe.

Chu Văn Kỳ sinh lần này chính là cả ngày, cho đến sáng sớm ngày hôm sau mới sinh ra một bé trai, bởi vì sinh non nên nhất định phải vào lồng giữ ấm, do các y tá tự mình chăm sóc.

Nghe được tin tức sinh non, tất cả mọi người đều đau lòng chạy đi nhìn bảo bối nhỏ, chỉ có Lôi Dực ở lại chăm sóc vợ, tình huống của cô coi như là tốt hơn so với đứa nhỏ, thuốc tê vừa hết thì tỉnh lại.

“Kỳ Kỳ, cảm ơn em... Là con trai, đứa con đầu tiên của chúng ta.” Anh cầm bàn tay bị ướt vì mồ hôi của cô lên, tuyệt không để ý hôn xuống.

“Bé đang ở đâu? Em muốn nhìn một chút.” Phía trước bọn họ cố ý không làm kiểm tra suy đoán giới tính của đứa nhỏ, chính là hy vọng thuận theo tự nhiên, con trai hay con gái cũng đều là bảo bối.

“Bây giờ còn chưa được, bé sinh non nên ở tại phòng chăm sóc đặc biệt, nhất định phải dùng lồng giữ ấm để bảo vệ, anh mới vừa đi xem qua, nhỏ nhỏ nhưng là rất biết khóc, khí lực không nhỏ chút nào.

“Như vậy a, bình an là tốt rồi.” Trong lòng cô không còn lo lắng gì nữa, nhớ tới một bài viết trên tạp chí, phụ nữ vừa sinh con xong là thời cơ làm nũng tốt nhất, cô không ngại cũng tới áp dụng một chút. “Anh phải dẫn em đi Maldives...”

“Tốt, chờ thân thể em khôi phục chúng ta sẽ đi.”

“Anh phải mua quần áo mới cho em, không thể giống như bọn họ, chỉ lo đứa nhỏ không quan tâm đến em.” Cư nhiên không có tới nhìn cô, món nợ này cô nhớ.

“Không có mụ mụ nào có đứa nhỏ? Đương nhiên là lấy em làm trọng, em muốn mua cái gì liền mua cái đó, anh làm thẻ tín dụng cho em xoát.”

“Có phải hay không vì em sinh con trai.... Mới đổi tốt với em như vậy?”

“Kỳ Kỳ, anh...” Những lời anh có thể nghĩ ra anh đều nói hết rồi, cô còn phải tiếp tục tôi luyện anh sao?

Ai ngờ cô lại cười, có lẽ là bộ dáng ngây ngốc của anh lấy lòng cô, để cho cô cười phát ra từ nội tâm, còn nháy mắt với anh nói: “Em nói giỡn với anh, không cần khẩn trương.”

“Ừ, anh không khẩn trương.” Canh giữ ở bên ngoài phòng giải phẫu mới thật sự là hành hạ, cô sinh bao lâu anh liền khẩn trương bấy lâu, còn từng suy nghĩ có cần đi truyền nước biển hay không.

“Mọi người đi xem đứa nhỏ nhớ phải chụp ảnh, đúng rồi, anh đã nghĩ tên cho con chưa?”

“Ông nội nói muốn tự mình đặt tên...” Lôi Dực không dám nói ra rằng ông nội đã sớm nghĩ được tên, mà cái tên đó có thể sẽ kích thích đến phụ nữ vừa sinh xong, vẫn là chờ cô hết cỡ rồi nói.

“Cũng tốt, ông nội nhất định sẽ rất dụng tâm.” Ông nội Lôi có mong đợi rất lớn với cháu trai, còn nhiệt tình hơn so với ba mẹ cô mong đợi cháu ngoại, cô tin tưởng ông nội sẽ có ý kiến hay, giống cái tên Lôi Dực này cũng không tồi.

Lôi Dực trong lòng điên cuồng đổ mồ hôi lạnh, cô gắng suy nghĩ cách giải quyết. “Cái đó.... Chúng ta lấy nhũ danh cho đứa nhỏ, như thế nào?”

“Nhũ danh a... Liền giao cho anh, làm ba ba thì phải có ý thích trách nhiệm.” Cô mới vừa sinh xong cũng không có lực, dĩ nhiên là anh phải làm thay.

“Không thành vấn đề, anh hôm nay sẽ nghĩ ra được, em chờ.”

Thật sâu mệt mỏi dâng lên, Chu Văn Kỳ nhắm mắt lại để ỉnh nghĩ ngơi, tâm tình không hoảng hốt cũng không nôn nóng, bởi vì cô có chồng chân thành yêu thương và người nhà quan tâm, hơn nữa cô rất có lòng tin với bản thân mình, đời này cô sống nghiêm túc mà hưởng thụ, sợi dây số mạng khắc vào trên tay mình, chỉ cần nắm chặt là được rồi.

26. Chương 26

Thời gian trôi mau, đã ba năm trôi qua kể từ khi Chu Văn Kỳ sống lại, đi tới dân quốc năm một trăm náo nhiệt này.

Trăm năm được nói là Bách niên hòa hợp, dường như cũng là yêu, kết hôn và mang thai vào năm tốt nhất, trừ mình tinh và danh nhân đuổi theo phong trào, cũng có không ít dân chúng cũng thịnh hành, tiệm cơm và tiệm áo cưới cũng kiếm được lợi nhuận gấp đôi. Vào đêm thất tịch này, một ngày lễ đã bị thương nghiệp hóa, nhưng vẫn có rất nhiều tình nhân nguyện ý cổ động, mua hoa tặng quà mời ăn cơm, phối hợp với hoạt động giặt tiền của thương nhân.

“Không mang Tiểu Công ra ngoài giống như là lạ.” Chu Văn Kỳ tay trái dắt chồng, tay phải lại cảm thấy trống trơn.

Lôi Công là đứa nhỏ thứ nhất của bọn họ, bởi vì sinh non một lần ở tại phòng chăm sóc đặc biệt, thật may là sau khi xuất viện được điều dưỡng tốt, hiện tại cũng khỏe mạnh hơn so với đứa nhỏ cùng lứa, Chu Văn Kỳ thế nào cũng cảm thấy không yên tâm về đứa nhỏ, thỉnh thoảng tách ra cũng cảm thấy không tha.

Vì để có nhiều thời gian chăm sóc đứa nhỏ hơn, hiện tại cô chỉ tiếp mấy khách quen, lúc rảnh rỗi thì viết ý kiến của mình, lại có nhà xuất bản tìm cô muốn ra sách nói về tạo hình, có lẽ là vô tâm trồng liễu liễu thành cây đi.

Lôi Dực nhìn vợ mang thai ba tháng bụng còn chưa lộ rõ, trêu ghẹo nói: “Ba mẹ sẽ chăm sóc tốt Tiểu Công, dù sao trong bụng em còn có một, tùy thời đều có đứa nhỏ bồi em.”

Lôi Công hiện tại mới hơn một tuổi, vốn là bọn họ cũng không muốn nhanh như vậy đã mang thai đứa thứ hai, ai ngờ thời điểm đi Maldives bổ sung tuần trăng mật, nhất thời lãng mạn liền ở đêm trăng trên bờ biển làm chuyện tốt, vừa không có mang bao cũng không uống thuốc, nghĩ rằng không phải là thời kỳ nguy hiểm nên cũng cho qua, ai ngờ sau khi trở lại Đài Loan cô liền phát hiện mình có thai, tính toán thời gian thì chính là ở trên đảo sản xuất được, không thể không nói là một vui mừng ngoài ý muốn.

Bọn họ đã nghĩ xong tên cho lão nhị, nếu địa điểm sản xuất ở Maldives, vậy con gái liền gọi Lôi Phù, con trai gọi là Lôi Phu, bởi vì cái tên Lôi Công (tên đứa con trai đầu tiên của hai người) đã đủ sét đánh, vạn vạn không thể lại để cho ông nội Lôi đặt tên, đến lúc đó bất kể là anh em trai hay là anh em gái, hợp lại chính là công phu có nhiều thú vị.

Tên của Lôi Dực là ba anh đặt cho, năm đó ông nội Lôi cũng từng muốn tham gia, thật may là không có thành công, nếu không cũng không biết là bị đặt cho cái tên gì, bởi vì ba của Lôi Dực tên là Lôi Điện!

“Coi như anh biết nói, hừ.” Cô hồn dỗi trợn mắt nhìn anh một cái, người đàn ông này bản lĩnh của miệng càng ngày càng lợi hại, cũng không biết là tốt hay là xấu. Bất quá đối với người ngoài anh vẫn luôn trầm mặc, hơn nữa ở trước mặt phụ nữ xa lạ sẽ giống như người câm, sự kiện của Đinh Phiên Phiên đã cho bọn họ một bài học sâu sắc, nợ hoa đào so với nợ gì cũng kinh khủng hơn, chọc gấu chọc hổ ngàn vạn lần đừng chọc đến người tìm tra.

Nghe nói Đinh Phiên Phiên ở nước Mỹ coi trọng một người đàn ông tên là Đinh Duệ, lần nữa khởi xướng hành động ma quỷ bắt cóc cầu tình yêu, cố tình đối phương lại có bối cảnh hắc đạo hùng hậu, một khi trêu chọc vào cũng không phải cứ giải thích là có thể xong việc, hiện tại nhà họ Đinh gấp đến sát đầu mẻ trán, không có biện pháp thu diện cục diện rối rắm thay Đinh đại tiểu thư, mắt thấy sự nghiệp nhà mình đều phải bồi thường vào.

Mỹ nữ (Đinh Phiên Phiên quả thật được coi là mỹ nữ, chẳng qua là tương đối điên cuồng) và giang sơn (tài lực của nhà họ Đinh ở nước Mỹ cũng không thể coi thường) đều có thể đắc thủ, làm cho người ta không thể không bội phục thủ đoạn của người đàn ông kia, ngay cả Đinh Phiên Phiên cũng ăn được, khẩu vị cũng không phải là nặng bình thường.

Về phần tiện nam La Kiến Lương kia, nghe nói ở trong tù được mấy đại ca coi trọng, La mỗ vóc người nhả nhận tuần tú, quả thật là có tiềm chất làm tiểu thụ, hi vọng hắn có thể ứng phó được, hoa đào quá nhiều cũng là một loại khốn cùng, nếu như hắn có thể được đại ca trong đại ca bao nuôi, cũng không cần lại phải tân tân khổ khổ đi lừa gạt tiền.

Lôi Dực nhìn vợ giống như đang ngăn người, siết chặt bàn tay của cô hỏi: “Muốn đi đâu ăn cơm? Anh đã đặt bàn ở nhà hàng, nếu như em không thích, chúng ta có thể đi nơi khác.”

“Dĩ nhiên là nghe lời anh, anh có lòng như vậy, em nào dám không theo?” Cô rất hài lòng về điểm này ở anh, không giống như trước đây tùy cô quyết định, bất quá nếu như cô có ý kiến, anh vẫn sẽ lấy ý kiến của cô làm chủ.

Hai người tay trong tay đi ở trên phố náo nhiệt, một cô gái vẻ mặt tươi cười đi tới, khom lưng nói với bọn họ: “Tiên sinh, tiểu thư, lễ tình nhân đêm thất tịch vui vẻ, mời tham khảo một chút!”

“Tốt, cảm ơn.” Chu Văn Kỳ không chút do dự nhận lấy truyền đơn, mỗi lần nhìn thấy người phát truyền đơn, cô cũng sẽ nói cảm ơn rồi nhận lấy, dù sao cô cũng đã từng trải qua, hi vọng có thể giúp bọn họ một chút.

Nghĩ đến kiếp trước cô vẫn sẽ có chút hoảng hốt, không biết đó là mơ hay là thật? Có lẽ bởi vì sống lại quá lâu, cuộc sống mới từng chút từng chút lấp đầy lòng cô, chuyện cũ trước kia ngược lại không còn rõ ràng nữa.

Lôi Dực nhìn truyền đơn trong tay vợ mình, chợt linh cơ vừa động nói: “Đúng rồi, chúng ta chưa có chụp ảnh cưới, chỉ có chụp chung với đại gia ở hỉ tiệc, em có muốn chụp bù hay không?”

“Ừ... Chờ em sinh xong rồi hãy nói, còn phải lấy lại dáng người.” Cô năm nay hai mươi năm tuổi, số tuổi sinh con coi như là sớm, thời gian khôi phục cũng tương đối nhanh, y theo cá tính nghiệp dư của cô, sinh sớm tốt sớm, tránh cho lưu lại tình thương của mẹ bởi vòng.

“Tiệm này thì ở phía trước, chúng ta đi xem một chút cũng tốt, em có thể từ từ chọn.” Anh biết vợ mình có hứng thú với chuyện đó, chụp ảnh cưới có thể làm các loại tạo hình, đương nhiên là muốn cho cô tận hứng.

“Chúng ta sẽ giả làm vị hôn phu vị hôn thê, ôn lại cảm giác trước khi kết hôn một chút.”

Hai người đi vào cửa hàng áo cưới, Chu Văn Kỳ lập tức gây ngại cả người, đời trước cô từng làm việc ở cửa hàng này, không đúng, công việc của cô chẳng qua chỉ là ở trên đường phát truyền đơn, cùng chụp ảnh áo cưới không có quan hệ. Bọn họ trong lúc đó vô tình đi tới cửa hàng áo cưới này, cũng là lấy thân phận khách hàng, là số mạng đùa giỡn với cô hay sao?

Lôi Dực mở ra một quyển album cho vợ xem qua, lại phát hiện cô không chuyên tâm. “Không thấy thích lễ phục?”

“Chọn quá nhiều, hoa mắt hỗn loạn.” Cô đem mình kéo trở lại thực tế, người đàn ông bên cạnh mới là đối tượng mà cô phải quan tâm.

“Không vội, chúng ta còn có rất nhiều thời gian có thể chọn, anh muốn chụp ngoại cảnh ở bờ biển, em thấy như thế nào?”

“Bờ biển?” Cô lập tức nghĩ đến đứa bé trong bụng, nhướn mi hỏi: “Anh lại muốn làm cái chuyện tốt gì?”

Anh chỉ mỉm cười, nghĩ đến ánh trăng như nước trên đảo ngày đó, thì ra là trong cơ thể anh cũng có tế bào lãng mạn, có cơ hội nhất định phải ôn lại một lần, không, một lần có lẽ không đủ, ít nhất phải hai lần, ba lần...

Đêm thất tịch đương nhiên là không thể uống phí, bọn họ ở trong phòng bao của nhà hàng ngọt ngào xong rồi về nhà, bởi vì Chu Văn Kỳ có thai, nên chỉ có thể áp dụng phương thức ‘trình tự không phải bình thường’, dịu dàng mà tỉ mỉ lấy lòng đối phương, sau từng trận thổ dốc và rên rỉ, mùi hương của nam nữ quyện vào một chỗ, không nồng không nhạt vừa đúng nhiệt độ kích tình.

“Kỳ Kỳ, anh yêu em.” Anh hôn nhẹ lên đôi môi hơi sưng của cô, anh thích thân thể lúc mang thai của cô, đặc biệt nhạy cảm còn đặc biệt hấp dẫn, mỗi lần thấy phản ứng lúc động tình của cô, tôn nghiêm phái nam của anh sẽ lấy được thỏa mãn lớn lao.

‘Em cũng yêu anh, kiếp sau em vẫn muốn kết hôn với anh...’ Tình yêu của cô với anh lúc bắt đầu là vì ân tình, vì báo đáp anh kiếp trước đã xả thân cứu giúp, cô nguyện ý cả đời làm người phụ nữ của anh, nhưng cô quên câu nói lâu ngày sinh tình, mặc dù ít đi quá trình phong hoa tuyết nguyệt, cô vẫn từng chút từng chút một yêu anh, hơn nữa yêu cam nguyện, yêu vui mừng.

Đời trước bọn họ cũng là vợ chồng, chẳng qua là cô không quý trọng, đời này bọn họ hữu duyên lại làm vợ chồng, cô trừ quý trọng càng thêm là chân chính phải có.

“Tốt, vậy kiếp sau anh làm phụ nữ.”

“Anh làm phụ nữ? Vậy em cũng không nhất định sẽ như vậy, em mới không muốn làm đàn ông, quần áo và kiểu tóc của đàn ông quá nhàm chán.” Nói giỡn, cô thích trang điểm như vậy sao có thể làm đàn ông?

Nhìn bộ dáng chồng cô bây giờ một chút, cô cũng cải tạo anh đã bao lâu, anh vẫn chưa đổi được bản sắc đầu gối vốn có, vì vậy cô kiên quyết hủy bỏ loại giả thiết này.

Anh không nghĩ tới có lòng tốt lại biến thành lý do bị ghét bỏ, lập tức đổi lời nói nói: “Em muốn làm phụ nữ, anh cứ tiếp tục làm đàn ông, vậy kiếp sau chúng ta còn có thể lại kết hôn chứ?”

“Ừ, xem biểu hiện của anh...” Cô miễn cưỡng đuổi thất lưng, cố ý cọ xát ở trước ngực anh.

Anh nuốt một cái nước miếng, anh thành tâm thành ý đề nghị. “Có mệt hay không? Anh giúp em xoa bóp.”

‘Nếu như anh còn chưa mệt mỗi.’ Cô nói kiểu có cũng được mà không có cũng chẳng sao, nhưng ánh mắt lại kiều mỵ như điện.

“Anh không mệt, yêu em làm sao sẽ mệt mỗi?” Bất kể là cô theo như anh hay là anh theo như cô, cuối cùng vẫn là nhiệt tình triền miên, anh chính là dù mệt mỗi cũng sẽ tự động sạc điện, so với năng lượng mặt trời còn lợi hại hơn.

Trên giường lớn khăn trải giường đã sớm xốc xếch, nhịp yêu lần nữa nhộn nhạo, ở nơi này ban đêm thuộc về tình nhân, Ngưu Lang và Chức Nữ cũng đã lẫn lộn ở cùng một chỗ, nam nữ hồng trần nào có thể lại bỏ quan thời gian tốt nhất?”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lai-ket-hon-lam-vo-chong>